

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,

JAMMU

No. १५६५
क
Title सौन्दर्य लहरी
Author श्री स. दु. रा. चार्मः
Extent १८६ पन्नाः सं. २९४५
Subject सौन्दर्य

नं- १११

सौंदर्यलहरी

सौंदर्यलहरी नं. १५६५

२०

5966
P- 186
Complete

नं. १५६८ क
सोमनाथ
पर्व प्रकाश
सोमनाथ
महा-शक्तिप्रकाश
क. १३ पृ. १३

मो
टी.
१

ॐ श्रीगणेशायनमः ॐ नमो वाग्देव्यै भवान्यैः ॥
ॐ वारंवारमुदारसमित्तुल्यः शिखोपरिस्थापितं,
हारं हारमुल्लूखलोपरिगतैर्हैयङ्गु. वीनं दृढात् आ
यान्तीश्वरतोऽवलोक्य जननीमाः राययष्टिं करेधावे
धावभिदप्रकाशितभयः पायात्समायार्भकः ॥
कल्लारोत्पलकैरवास्तुजदलन्माकन्दसन्मञ्जरीः को

कोदंडंकरपंकजेनदधतीं पुण्ड्रेत्तदण्डोद्भवम् सौव-
र्णाङ्गुशोपाशपाणिसरुणामारक्तवस्त्रावृतामाताप्रा-
सुजंसास्थितांविनयनांचन्दार्धचूडंभजे प्रणम्यशोक-
राचार्यचरणान्मुरुहद्वयं आनन्दलहरीस्तोत्रं विष्णु-
पदेऽपिलक्षये तत्रभवानीपदे ननुदरिदरविरिञ्चादि-
देववृन्दमुपास्य किमिति कात्यायनीस्तुतेराचरणमि

सौ
दी
२

निशिष्पाशंकामपनिनीपुराः॥२॥ शिवः कल्याण

ओंशिवः शक्त्या युक्तो यदि भवति शक्तः प्रभवति न च

देवं देवो न खलु कुशलः सन्दितमः पि अतस्त्वा माः

राथ्यो हरिहरविरिञ्चादिभिरः पि प्रणन्ते स्तोते

रूपः सदा शिवः वाक्यमकृतप्रणयः प्रभवति ॥१॥

अविद्यातत्कार्यार्जितजन्ममरणः घट्टेक ॥

केशत्रूपासंगलरहितत्वात् शक्ताकर्तृमःकर्तृमःन्य
थाकर्तृ शक्त्याविश्रुतात्मकप्रकृत्या अविद्यापरना
मथेययायदिपुक्तःपरिष्वक्तोभवति तदाप्रभवितं प्र
भुतांविधातंशक्तः समर्थोभवति अविद्याविस्त्रिन्न
स्येवब्रह्मणोजगन्निर्माणेशक्तत्वादितिभावः ननु
स्वतः प्रयोजनाभावात्कथं तस्यसृष्ट्यादौप्रवृत्तिरित्य

सो

टी

३

3

तत्राह देव इति देव्यति क्रीडति इति देवः तथाच क्री
डार्थमेव प्रवर्तते भगवान् नृणां दौ नष्टनः प्रयोजनमुद्दि
शेति भावः नचेदेवं तथाचेन्न युक्तः तदा स्पन्दितं चलि
तमःपि न कुशलः न तमः तस्य स्वतो निर्धर्मकत्वादि-
ति तदुक्तं शास्त्राविनाशिवे सूलैनामथामनविधत्ते
इति पतेन निर्गुणस्य सस्याः घकर्तृकत्वाद्गुणः

त्रयात्मकमायानुग्रहापेक्षोक्ता इदंचवेदानामते अ
न्यमतेपि पुंरूपस्यशिवस्यभवानीरूपशक्तिसंयोगादे
वज्रगत्कर्तृत्वं नाम्यथेत्युक्तं तेनचशिवःशिवशब्दःश
क्त्यापकारेण अकार इकारात्मकेनयदियुक्तोभवति
तदाप्रभवितुं स्वकार्यजगद्रूपास्थितिकर्तृशक्तोभव
ति नचेदेवंदेवःस्यन्दितमपि ओष्टपुटविभागमपि

सो
टी
५

कर्तुं न शक्तः शाकारवकारयोर्निःस्वरयोरुच्चारित
मः शाकत्वात् अतएव शाक्त्वाविना शिवे सूत्रेनामथाम
न विद्यते इत्यत्र नामपदमनुच्चार्यमाणत्वात् अर्थकसूत्रप
रं चोपात्तं अथवा शिवः ककारादितकारान्तपंचत्रिंश
द्वर्णात्मकः शाक्त्वाप्रकादिविसर्गान्तषोडशास्वरूप
या युक्तो यदि भवति ॥ तदा प्रभवितुं

वेदादि रूपतया व्यक्ती भवितुं शक्नो भवति न चेदेवं तदा
स्य नित्यमपि तातोष्णपुटस्य नमःपि कर्तुं न ऊ शालः
न तमः तदुक्तं शारदाटीकायां विना सर्वैस्त्वनायेषां
जायते व्यक्ति रञ्जसा शिवशक्तिमयान्म्राङ्गस्तस्माद्
एगन्तनीधिरा इति मातृका हृदयेऽपि ककारादितर्क
रान्तवर्णास्तेशिवरूपिणः समस्तव्यस्त रूपेण षट्त्रिं

सौ

दी

५

शान्तत्वविग्रहाः अकारादिविसर्गान्तस्वराः षोडशाश-
क्तयः नित्याः षोडशाकात्मानः परस्परसमायुक्ताः शिव
शक्तिमयावर्णाः शास्त्रार्थप्रतिपादकाः शिवोम्बरः
परीधीनोनस्तनूः कदाचन स्वराः सतन्त्राजायन्तेन
शिवस्तु कदाचनेति अथवा शिवोद्धारः शास्त्रावा-
त्तात्त्विकवीजरूपया तेन प्रसादपरामन्त्रोद्धारः ॥

प्रभवितुं मेव रूपतांगन्तं शक्तः यद्वा शिवो विन्दुः सा
 क्ष्मा विसर्गे गतेनानुत्तरमन्त्र उक्तः तदुक्तं शिवदृष्टो
 ग्रहं विन्दुर्विसर्गस्त्वभावयोर्योगतः परः प्रकाशाय
 मार्थत्वात्स्फुरन्तालहरीयुतात् प्रकाशितोऽनुत्तरा-
 ख्यो वरर्णो वरर्णेष्वनुत्तर इति योगिनीहृदयेऽपि श्रू-
 त्याकारादिसर्गान्नादिनुप्रसन्दिसंविदः प्रकाश

सो
री
६

परमार्थत्वात्स्फुरतालहरीयुतात् प्रसृतविष्वलह
रीमात्रस्यानत्रयात्मकमिति पतेन शक्तः प्रभवितुमि
त्यःपिव्याख्याते अथवा शिवहंकारः शक्ताप्रका
रेणेति ह्यतरवाग्वादिनीमन्तुक्तः अनन्तोलङ्गले
शश्वविद्यावाग्वादिनीमतेति विद्याप्रकाशिनीति
वचनात् अथवा चैवपंचाः तरोद्गरो यथा ।

शिवः शिवशब्दः शक्त्या पकारेण नमः पदेन च युक्तः
शिवः शक्तिः काम इत्यादावेकारस्य प्रणवो बीजमा
ख्याते नमः शक्तिरुदीरितेत्यादौ नमः पदस्य शक्ति
पदार्थता प्रतिपादनात् एकारेण चतुर्थ्येकवचने
डे. इत्यस्येक्तिः ड. कारलोपात् प्रभवितुं मन्त्ररूपेण
भीष्मादिफलमाहर्तुं न चेदेवमित्यादेः प्रतिपादक

सौ
दी

मात्रस्य मंत्ररूपभावेन तदयत्किञ्चित्फलदानेऽप्यस
मर्थश्चेत्यर्थो ज्ञेयः यतः शिवस्यापि सामर्थ्यप्रदा भ
वती अतो हतोस्त्वां प्रणान्तं स्तोत्रं वा प्रकृतप्रणयो
नुपाजितसुकृतः कथं प्रभवति समर्थो भवति किं
नु केवलं पंचब्रह्मान्तर्गतसदाशिवस्यैव त्वत्सापेक्ष
पितृब्रह्मान्तरस्यापीत्याह हरिहरविरिञ्चादिभिरपि

विष्णु शिव ब्रह्मादिभिः पाराध्यां समर्चनीयामित्य-
र्थः पाशादिअतराभिप्रायेण वा योजनीयमिदं पद्यं
यथाहितीयार्थे अतः त्वामात्राध्यामिति पदच्छे-
दः तेन शिवः शक्त्यभिन्नः परमात्मा आमात्राकारेण
पाशाबीजेन शक्त्या भुवनेश्वरी बीजेन हरिहरविरिञ्चा-
दिभिः कौंकारेण यदि युक्त इत्यत्र यतः हरिपदेन ॥

सो
ली.
८

ॐकारस्यहरपदेनरेफस्य विरिंचिपदेनककारस्योक्ते
अ वैपरीत्येनयोजने तद्बीजलाभादिति यतः पंचद.
शीविद्यानगर्गतमध्यबीजात्मकमधुमतीबीजसूर्येति
शिवइति शिवोहंकारः शाक्तासकारेणहरिहरविशि
ष्ट्यादिभिः लकारहकारककारैश्च वैपरीत्येन यदिपु
क्तः प्राक्तः शक्तिपुतो भुवने सरीप्रान्त इत्यर्थः ॥

यद्वा सकल श्री विद्यामंत्रमूलभूतनवार्णवसेरुमंत्रोहा
 दोत्रज्ञेयः यथा शिवोऽहंकारः शाक्वा अकारेण पकारे
 एच हरिहरविरिञ्चादिभिरपिपुक्तः हरिर्लकारः ह्रो
 विन्दुः अहंविन्दुर्विसर्गस्त्वभित्पुक्तेः विदिन्निः ककार
 प्रादिपदेन रेहादिस्तदाप्रभवितुं नानाश्रीविद्यामन्त्र-
 तासुपगन्तुंशक्तः समर्थः नचेदेवं तदास्यन्दितमप्ये

सो
टी
६

मंत्रतामपुपगन्तं न ऊशलः तडक्तं ज्ञानार्णवे मूलवि
द्यां शृणुष्वैषां स कलामव्ययेशिवे भूमिश्चन्द्रः शिवोर्म
या शक्तिः कृष्णाधमादनौ अर्थचन्द्रश्च विन्दुश्च नवार्यो
मेरुरुच्यते मत्पुत्रिपुरसन्दर्यामहा मेरुसमुद्रवदिति स
गोपनार्थं वाचार्थेण ज्ञानार्णवीयक्रमेणोक्त इति ज्ञेयं
यद्वा शिवपदेन ककारवहकाररेफाः ॥

शक्तिपदेन प्रकारकारमायाबीजानि प्रभवितं पंच
दशीमन्त्रांगन्ते अतएव इन्द्रोमायाभिः पुरुषपर्य
ते इति श्रुतिरप्यसुमेवार्थमाह यहा शिवो गोपाला
ष्टादशाक्षरः शक्त्या पंचदश्या अष्टादशाक्षरपंचदशी
भ्यां सुन्दरी गोपालमन्त्रो हाराभ्यामिति व्याकर्मः अथ
वा शिवशब्देनोर्ध्वमुखविकोणचतुष्टयं शक्तिशब्देना

सो.
टी
१०

धोस्रवत्रिकोणपंचकमुच्यते उभयं मिलित्वा श्रीच.
क्रंतेयं यदुक्तं चतुर्भिः शिवचक्रैश्च शक्तिचक्रैश्च पंच.
भिः शिवशक्त्याः तत्क्रंतेयं श्रीचक्रं शिवयोर्वपुर्विते
प्रभवितं स्रष्टादिकर्तृ श्रीचक्रादेव स्रष्टिस्थिति सं
हृतयो भवन्तीत्यागमवित्तमाः तदुक्तं कामिके
त्वगस्रष्ट्यां समेतोस्थिता तवः शक्तिमूलकाः ॥

मञ्जाशुक्रप्राणजीवधातवः शिवमूलकाः नवधातुरयं
देहो नवयोनिसमुद्भव इति नवयोनिचक्रं अथ च कदा
चिदाद्याललितापुंरूपाकृष्णविग्रहा वेणुनादसमार
म्भादकरोद्दिवयेज्जगदिति तन्त्रराजवचनात्कृष्णस्याः
पिकात्यायनीरूपतत्परतयापिव्याकर्मः ननु मीमांस
कादिमते जगत्कर्तृरीश्वरस्याभावात्त्रिविषयिनीयेत्यु

सो
दी
॥

तिरित्याशंकापनयनार्थं तालुपहसन्ति शिव इति श्री
३. स्वप्ने इति धातोर्निष्पन्नमायोऽपि यदऽप्यसौ चरत्वा
त् शिव ईश्वरः शक्त्वा शरीरं गायदिषुक्तः स्यान्नदा प्र
भवितुं स स्यादिकर्तुं शक्तः स्यात् तथाच तित्यादि-
कंसकर्तृकं कार्यत्वाद्दुष्टवदित्याद्यनुमानं तदावेद
कतयाऽलं शरीरि जन्यत्वे मरणेनोक्तेः न चेदेवम्

शरीरयुक्तो न चेन्न दास्यन्ति त्वमपि न ऊशालः शरीरव्यति
करेण च दादावपि न तस्य निमित्तकारणत्वे यतो च दादि
कंदिकर्तृकमित्यपि परास्तं अतो युक्ते स्वां प्रणान्तं स्तेतं
वा अकृतपुण्यो भीमो सकादिः कथं प्रभवति समर्थो
भवति प्राविस्मये सस्वो धनेवा हरिहरविक्किञ्चादिभि
रपि इन्द्रशिवब्रह्मादिभिरप्याराधनीयसमर्चनीयहे

सौ
टी.
१२

इति भगवत्सम्बोधने प्रोचश्लोकेन हरिहरब्रह्मादी
नामःपि त्वत्सापेक्षतेति । हरिहरविरिञ्चादिभिर
प्याराधनीयामित्युक्तं सा च केन प्रकारेणेत्याशंका
यामाहुः ॥ तनीयांसमिति ॥ ॥

तनीयांसं पोंसुं तव चरणपङ्केरुहभवं वि
रिञ्चिः संचित्वन्विरचयति लोकानविकलं.

वह्नयेनं शौरिः कथमः पिसहसेराशिरसां हरः
संतुभ्येनं भजति भसितो हूलनविधिम् ॥ २ ॥

तनीयां संसृत्ततवंतवचराण्यं केरुहभवंतत्पादास्तु
जोक्तं पांसुं पंचभूतरजः करं विरिञ्चिः ब्रह्मा संचित्व
त्रेकीकुर्वन्नोकांश्चतुर्दशभुवनानि अविकलं समं वै
कल्पराहितं यथा स्यात्तथा विरचयति सृजति पनं पां

सौ
टी
१३

संचतुर्दशभुवनतयापरिणतं शौरिर्विष्णुः शेषरूपः शि
रसांसहस्रेण फणासहस्रेण कथमपि कष्टेन च हतिवि
भर्ति हरः संहर्ता एनं पों संचतुर्दशभुवनतयापरिणतं
संक्षुभ्यर्त्तणीकृत्य भसितोद्भूतनविधिं भस्मस्नानं भज
तिकरोति अतएव अग्निरिति भस्ममनपतानि च दक्ष
भस्मानीति भस्मस्नान मन्त्रेषु ,

भूतादीनां भस्मत्वोक्तिः भवानीपतेत चरणश्चत्वारः
 शुक्लरक्तमिश्रनिर्गुणारब्धाः सत्त्वप्रधानः शुक्लः रजः
 प्रधानो रक्तः तमः प्रधानो मिश्रः गुणातीतो निर्गुणः :
 शुक्लरक्तयोराज्ञाचक्रं मिश्रस्पृहकमलं निर्गुणस्प
 सहस्रदलं स्थानं शुक्लो विस्रुः रक्तो ब्रह्मा मिश्रो रुद्र :
 निर्गुणः सदाशिवः तथाच रक्तचरणपंकेरुहभवं पं

सौ
टी
१४

सुखजोगणं संचित्व निरिं विर्लोकान् नृजति शुक्लचरणप
द्मे रुद्रभवं पांसं सत्त्वगुणं संचित्व निष्ठावति मिश्रचर
णपद्मे रुद्रभवं पांसं तमोगुणं संचित्व नृरः संहरति तदु
क्तं दत्तात्रेयेण भूमध्यगोविधिहरीतवरक्तशुक्लोपा
दौ रजोमलगुणोत्तवसेव्यमानौ सृष्टिस्थितीवितन्वते
हृदये तृतीयमङ्गि भजंस्तव हरोस्ति निरस्य विषम

तुर्यं तवैव चरणं निरुपाधि बोधं संज्ञा
मृतं शिवपदे सततं नमामीति ननु स
र्वज्ञ जडतस्या इच्छतया ब्रह्मकालसा-
ध्यतया प्राज्ञसंबुद्धिर्निचिरजीविता

सो

टी

१५

व्यत्वादतश्चाह ॥ अविद्यानामिति ॥

अविद्यानामः नास्ति मिरमिहिरोद्दीपनकरी

जगन्मोक्षैतन्यस्तवकमकरन्दस्तुतिसिरा

दरिद्राणां चिन्तामणिगुणानिकान्मज्जलेधो

निमग्नानां देष्टुं श्रुतिप्रवराहस्य भवती ॥ ३ ॥
तथाच त्वद्भक्त्या तत्सर्वमनुमतमिति भावः अविद्या
नां विद्याधर्मप्रतिपादकं शास्त्रं तद्दहितानामन्तास्ति मि
रस्याज्ञानरूपात्पकारस्य मिहिवो ज्ञानं तद्दीपनकरी
तत्प्रकाशिका मिहिरदीपनगरीति केषांचित्पाठः यत्र
द्वादशाः दित्या युगपद्दयं प्राप्नुवन्ति तादृशी दीपनग

सो

टी.

१५

१६

रीभवतीत्यर्थः जडानामचतुरारणं शास्त्रीयज्ञानरहि
तानांचैतन्यं ज्ञानेतेन स्तवकउत्तरोत्तरस्फूर्तिसम्पर्कस्ते
नमकरन्दस्तुतिः विद्वज्जनचमत्कारधारसम्पातः त
थादविद्धारणंथनरहितानां त्वत्पिपासातुरारणं चि.
न्नामणिगुरणनिका मनोरथातिगसकलकाम
नाविधात्री जन्मजलथो संसार सागरे,

निमग्नानां सुरविपुवराहस्य विष्णुपादिवराहस्य दे
ष्टा उद्धारकरी भवतीत्यर्थः प्रविशेषणचतुष्टयेन
धर्मकामार्थमोक्षजनकत्वं भगवत्याः प्रतिपादितम्
धर्मस्य तच्छाः स्वज्ञानसात्त्वित्वात् तत्प्रदानं प्रथमेनो
क्तं कामस्य चार्थसाध्यतया तत्प्रदानं द्वितीयेनो
क्तं तृतीयतर्कमोक्षदानार्थकत्वस्य स्पष्टत्वमेवेति

मो श्रेयं अथच फलदानदानद्वारावाग्भववीजात्मकते
 टी भगवत्याः सूचितं तदुक्तं त्रिपुरार्णवे ह्यत्यस्तानमस्त
 १७ नाज्जडिमानमतः पुनः अतः कामान्वितत्वे केवलं क
 ल्यावियोः वाग्भवं प्रथमं बीजं वेदानां पुरतो यतः
 त्रिपुरासंज्ञया भद्रे त्वद्वृषं विष्णुं विश्वं वाचं वाच
 कद्रूपेण व्याप्नोति मितवै भवमिति ॥

सदन्योदैवतगणः किंनस्यते इत्यतश्चाह त्वदन्यः
त्वदन्यः पाणिभ्यामभयव (पाणिभ्यामिति ॥

रदोदैवतगणस्त्वमेकानैवापिप्रकटितवराभीत्य
भिनया भयाज्ञातंदातंफलमपिचवाञ्छासमधि
कं शरण्येलोकानांतवदिचरणावेवनिपुणो
त्वदन्योदैवतगणः पाणिभ्यामेवाभयवरदोभय वरद

सो
री
१८
१८

मात्रमुद्राधारकस्त्वं पुनरेकाप्रकटितवराभीत्योरभिन
यो यथा तथानासि तवाभिनयमात्रधारणं नाऽ
स्ति अपितवराभयदातृत्वमपि तत्र हेतुमाह भयं
दिति यतो भयाज्ञातं वाञ्छासमः अधिकं फलं च दातुं
तव चरणावेव निपुणा वित्यन्वयः यद्वा नत्वमेवै
काप्रकटितवराभीत्यः भिनयासि ॥

अपितु तदन्योपि दैवतगणाः पाणिभ्यामभयवरदः
 पतावता साम्येपि वैलक्षण्यतोपि भगवत्या इत्याह
 भयादित्यादि अथवापाणिभ्यामभयवरदैवतगणा
 त्वमेकानासि अपितु त्वमेव कीदृशीत्वं प्रकटितवरा
 भीत्यभिनया तथाऽपि भयात्रातुं वाञ्छासमधिकं फलं
 चरातुं तवचरणावेव त्वचरणत्वेनोपस्थितावेव निष्ठ

सो

टी

१६

१९

रोगोसमर्थावित्यन्वयः ममप्रभावः ऊत्रदृष्टइत्यत आह
हरिरिति ॥

हरिस्त्वामाराध्यप्रणतजनसौभाग्यजननीं पुराणा
रीभूत्वा प्रगतिप्रमपितोभमनयत् स्मरोपित्वानन्तवार
तिनयनलेह्येन वपुषा सुनीनामः प्यन्तः प्रभवति
हि मोहायमहताम् ५ ॥

प्रराप्रमृतमन्यानान्तरं हरिर्विषादस्त्वां प्रणतजनसौ
 भाग्यजननी माराध्यनारी भूत्वा मोहिनी रूपं विधाय
 स्मरहरमः पितोभं मदनाधीनतामनयत् येन स्मरो-
 पि भस्मीकृतः तस्मात्तदधीनता तव प्रसादेनैव अन्य-
 था असंभावितेति भावः यद्वा हे प्रणतजनसौ भाग्य-
 जननि ई ईकाररूपां त्वामाराधेत्यन्वयः स्मरोप्यः ने

सो
 टी
 २१
 २०

नैनैवप्रकारेण त्वानत्वावपुषा शरीरेण महतां मुनीना
 मन्तरेव मोहाया ज्ञानाय प्रभवतीत्यत्वयः वपुषा कीदृ
 शेन रतिनयनलेहेन रतिः कामस्तीतत्र यनाभ्यामा-
 स्वादनीयेन अतिसुन्दरेणेत्यर्थः तदुक्तं वामकेन
 रेतन्ने पतामेव पुरा ध्यात्वा विद्योत्रै लोका मोहिनी त्रै
 लोके मोहयामास कामादिं भगवान्हरिः कामदेवोपि

देवेशिमहाविष्णुसुन्दरी समाख्याभवलोके सर्वसौ
 भाग्यसुन्दर इति तैत्तिरीय श्रुतिरपि जनको ह वै देहकः
 अहोरात्रैः समाव्रजदिति जनकपतद्विद्याप्रवर्तकः विदे
 हदेशो भवो वै देहः अहोरात्रैरहोरात्रात्मकैः पंचदशात्
 रीमंत्रवर्णैः प्रतिपदादिष्टर्णिमान्नुकालात्मकैः समा
 जगाम तं मंत्रमाहृतवानित्ये तदर्थः ननु पुरुषस्य नारी

सो
टी
२१

रूपग्रहणं नार्यावापुरुषरूपग्रहणमाश्चार्यजनकसि
ति भवत ऊत्रमत्तसादोपयोगः तथाच सामग्रीनेता
दृशीतिभावः कन्दर्पस्यतमुनिमोदकत्वस्वसामग्रीसप
त्मेवभविष्यतीत्यतश्चाह धनुःपौष्यमिति ॥

धनुःपौष्यंमौर्वी मधुकर्मयीपंचविशिखा
वसन्तःसामन्तोमलयमरुदायोधनरथः ॥

तथाप्येकः सर्वं हिमगिरिसुतेकामःपिक्वपा
मःपाङ्गानेलव्या जगदिदमनङ्गोविजयते ६॥

धनुःपौष्पपुष्पमयंसुक्लमारंनवज्जोपममित्यर्थः मोर्वी
ज्यामधुकरमयी भ्रमरमयी मधुकराणामाकर्षणादि
कालेऽप्येवमेव नोपपद्यते विशिखाः वारणः पंचैव न
तःपिकाः वसन्तर्पत्रः कदाचित्कः सामन्तः सहाय

सो

दी

११

२२

हितोपि मलयमरुदक्षिणानिलोमन्दगमनः आयोध
नरथः युद्धसाधनरथः स्वयमः प्येकोद्वितीयश्चेतरसह
यरहितोनङ्गः शरीरेणापिशून्यः तथापि हे हिमनि
रिस्रते तेतवापाङ्गान्नेत्रप्रान्तात्कामप्यनिर्वचनीयां क
पालब्ध्या इदं सर्वमेव यत्किञ्चिज्जगत्संसारवर्तिप्राणिस
मूहं विजयते स्वीकरोतीत्यर्थः ॥ ६ ॥

भगवतीस्वतूपमाह ॥ कृणदिति ॥

कृणत्कांचीदामाकरिकलभक्तुम्भसनभरा परि
तीणामथेपरिणतशरश्चन्द्रवदना धनुर्बाणा
माशंसृणिमपिदधानाकरतलेः पुरस्तादास्तानः
पुरमाधितुराहोपुरुषिका ॥ ७ ॥

कृणच्छायमानेकांचीरामतुद्रवटिकासक यस्या

सौ
टी
२३

सा तथा करिकलभः करिशावकः तत्कुम्भाविवस्तन
भरो यस्यास्मा करिशावश्चात्रोपरञ्जकैः करिषुकं प्र
काशं लभते इति करिकलभः करिश्रेष्ठ इति केचित्
मध्ये उदरे परितीर्णा कृशा परिणतः परिपूर्णः श
रत्कालीनश्च दत्तद्वहकं मुखं यस्यास्मा तथा करत
लेः यत्रः कोट्टण्डवाणान् शरान् ॥

पाशंरज्जुविशेषः सृणिमङ्कुशंदधानाधारयन्ती नो
 स्माकंपुरस्तादग्रेग्रास्तांतिष्ठत् कीटशीघ्रमथितराः
 होपुरुषिका आहोपुरुषोहमित्यभिमानरूपा आहो
 पुरुषिकादर्पाघास्यात्संभावनात्मनि इत्यःमरः । अत्र
 पाशथनुषोर्ध्वाधोवामकरयोर्ध्यानं अङ्कुशवाराण
 योः ऊर्ध्वाधोदक्षिणकरयोर्ध्यानं केचित् दक्षिणोर्ध्व

सो

टी

२४

24

करेपाशं वामे चोर्ध्वं करे द्युःशं प्राक्तीनामिष्यते अत्र यत्र
वैतवं वाणारक्तकमलनीलकमलकल्हारकैरवसह
कारमञ्जरीरूपास्तनुराजादावुक्ताः अद्युःशं नान्यवत्
खचितसुवर्णमयं पाशोरक्तपट्टसूत्रनिर्मित इति ॥
स्वरूपमुक्तास्थानं निरूपयति ॥ सुधासिंहोरिति ।
सुधासिनोर्मध्ये सुरविटपिवादीपरिवृते,

मणिहीपेनीपो पवनवतिविन्तामणिगृहे शिवा
कारेमुन्नेपरमशिवपर्यङ्कनिलयांभजन्तितांधन्या
कतिचनचिदानन्दलहरीम् ॥ ८ ॥

सुधासिन्धोरःसुतासुधेर्मध्येसुरविटपिनां कल्पवृक्षा
एण्यावादीतयापरिवृतेवेष्टितेमणिहीपेनवरत्नरचित
हीपेनीपोपवनवतिकदम्भोपवनवतिपरमरमणीयेषु

सौ
टी.
२५

25

नामणि गृहे चिन्तामणि रत्न रचितं कुण्डलं स्यादियं
क्रमन्दिरे शिवपवपर्यङ्काकारे मुञ्चे शवानां ब्रह्मवि-
स्मरुदेशानामाकारो यत्रै तादृशे मन्त्रे तद्वा त्रये पर-
मशिवः सदाशिवपवपर्यङ्कः कशिपुतया स्थितः
तस्मिन्त्रिलयो वस्थाने यस्यास्तां ॥ ब्रह्मविष्णुश्च
रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः पते पंचमहाप्रेताः ॥

पादमूले व्यवस्थिता इति वचनात् तदुक्तं रुद्रयामले
यस्य नोपपश्चिमं जन्म स्वयं योनमहेस्वरः न स प्राप्नोति प
रमां दशपंचात्तरीमिमामिति एतादृशीं तां कतिचन
थन्याः पश्चिमजन्मानः स्मरेति कीदृशीं विद्वानन्दलह
रीं विज्ञानसुखतरंगान्तिकामित्यर्थः रहस्यान्तरं तु
गुरुमुखादत्रावगन्तव्यं कृणां चोत्पादिना स्थूलं

सो ध्यानं चिदानन्दलहरीमित्यनेन परमं ध्यानमुक्तास्त
टी हं ध्यानमाह महीमिति ॥ महीमूलाधारेकम
२६ विमलिपूरेकृतवह्नेस्थितं स्वाधिष्ठाने हृदि मरु
तमाकाशमुपरि मनोऽपि भूमये सकलमपि
भित्वा कलपयेत् सदसारेपमेसहरेहसिपत्याविरहसि
मूलाधारे चतुर्दले महीं दृष्ट्वा स्वाधिष्ठाने ॥

कंजलंमणिपूरेनाभिचक्रेस्थितंरुतवहं स्वाधिष्ठा
नमणिपूरयोस्तंजाव्यत्ययः प्राम्भवमतेनेति वा
स्यघनाहतेमरुतंवायुं उपरिकण्टेविशुद्धिचक्रे
आकाशंभूमध्येप्राज्ञाचक्रेमनोनाःकरणं पवंस
कलमपिक्कुलपथंषड्भुक्तंभित्ता सहस्रविद्यादशा
नेकैलाससंज्ञकेपत्याकान्तेनशिवेनसहरहसि

सो
टी
२७

एकानेविहरसीत्यर्थः यदुक्तं सिद्धसोपाने ऊ
राडलिन्यामदीभेदेयोगीत्यजति मेदिनी सलिल
स्थानभेदेनजलेचरति योगवित् वक्त्रिभेदेजल
मिव स्पृशत्यः प्रिञ्चलच्छिवं मरुद्भेदेशीच्चगति
र्यातिक्रोशपातंतरणात् व्योमभेदेखेचरतिमनो
भेदेमनोगतिः यत्रकामयतेतत्रयातिलोकत्रयेऽपिच

संयोजयन्निवपदेशिवपवप्रजायते कर्ताहर्तातुसर्वत्र
सुखासुरनमस्कृतइति सिद्धविशेषोपुक्तः ऊरुदलि
नीरूपापित्वमेवेति ऊरुदलिन्यास्तावद्भूमिकात्रयम्
तत्रोनीयभूमिकामहीमित्यादिनोक्ता अन्वयभूमिका
प्रत्यावृत्तिभूमिकांचाह ॥ सुधाधारासारेस्वररा
युगलान्तर्विगलितैः प्रपंचसिचन्तीपुनरपिरसा

सौ प्रायमरुसा प्रवाप्यस्वाभूमिं भुजगनिभमध्यष्टव
टी. लये स्वमात्मानं कृत्वा स्वपिषिकुलकुराडकुरद्विणि

१०॥

२८

॥ १० ॥

सुधाधारसावैरः मृतधारासमौ ते श्रवणयुग-
लान्तर्विगलितैः भूमध्यगतमुक्तरक्तचरणमथमा-
र्गतो निःस्पन्दमानैः प्रपंचमानसस्थानादि ॥

षट्चक्ररूपं कुलपयं संचिन्तीत्यनेनान्वयभूमिकोक्ता
प्रत्यावृत्तिभूमिकामाह पुनरपीति रसाम्नायाः षडा
म्नायाः पूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरोर्ध्वानुत्तराख्याः प्राक्तेरा
म्नायाः स्थानानियार्थिवाप्यानलवायव्यनाभसमा
नसाः शोभवाम्नायाः एतेषां स्थानान्युत्तरादिक्रमेण
भूम्यादिमानसादिक्रमेणवा एतेषां सहसा एषां

सो
टी.
२५

यस्मां प्रकाशेन तेजसा स्वाभूमिं मूलाधारमवाप्य लब्ध्वा
आत्मानं स्वस्वरूपं भुजगतिभंसर्पाकारमध्यवृत्तये सा
धिविलयकृत्वा कुलकुरे मूलाधारान्तर्गतचतुर्दल
पद्मकर्णिकामध्यवर्तिनिविकीरोक्तहरिणि कुहरं
रन्ध्रविशेषस्तदति गुप्तस्थले स्वपिषि शेषे तदुक्तं मू
लादिब्रह्मरन्ध्रान्तरकोणान्तसन्निभाम् ॥

कुलकण्ठादिनीनित्यां विषुद्वलीसदृक्कृतं मन्नालि
 कुलकाङ्कारसदत्तरनिनादिनी उन्नीयोनीयचक्रेषु
 कमान्यन्दितवैभवं ॥ अनुत्तरपदंगत्वापीत्वाकुल
 परास्ते अकुलाकुलकंभूयः कुलादकुलकंपुनः
 एवंमोक्षन्दरीध्यायेत्सुखध्यानं प्रकाशितमिति ॥
 प्रथुनाश्रीचक्रमुद्धरति ॥ १० ॥

सो
टी
३०

चतुर्भिः श्रीकण्ठैः शिवशुवतिभिः पंचभिरथः
प्रभिन्नाभिः शंभोः नवभिरथमूलप्रकृतिभिः
त्रयश्चत्वारिंशदसुदत्तकलाप्रविवलय चिरे
खाभिः सार्धं तव भवनकोणाः परिणताः ॥

श्रीकण्ठैः शिवैः रुद्रशुवतिकोणैश्चतुर्भिश्चतुर्भिरथः ।

तथा शिवसुवतिभिरधोमुखविकोरैः पंचभिः पंचसं-
 ख्यैः अथः प्रभिन्नाभिः सम्वदाभिरित्यनेन प्रकारेण शं-
 भोर्नवमूलप्रकृतिभिः श्रीचक्रकारणभूताभिः नवयोगी-
 भिः यद्वा मूलप्रकृतिभिः प्रपंचसमूलकारणैः यदुक्तं
 कामिके त्वगसूक्ष्ममेदोस्थितातवः शक्तिमूलकाः
 मज्जाशुक्रप्राणजीवधातवः शिवमूलकाः नवधातरयं

सौ देहोनवयोनिसमुद्भवइति नवयोनिः श्रीचक्रं त्रयश्चत्वारिंशत्कोणाः वसुदलमष्टदलं कलाश्रंषोडशादलं त्रिदलयं हृत्त्रयं त्रिरेखाभूविस्वरेखास्त्रयपभिः सार्थं तद्वभवनकोणाः परिणताः तद्वक्त्रं विन्दुत्रिकोणवसुकेणादशारयुग्ममन्त्रानागदलसंगतषोडशारे हृत्त्रयं च धरणीसदनत्रयं च श्रीचक्रराजमुदितं परदेवताया

इति प्रस्तावशाश्विकोराद्यादिस्थितकोराद्वयकोरा
नर्गतत्वाच्चित्त्वारिंशत्त्वे अस्योद्धारक्रमस्तु वृत्तेकृत्वे
ष्टमानेनसूत्रंपूर्वापरायतं विन्यस्यविभजेदष्टचत्वारिं-
शद्विभागतः षष्टेष्टष्टेष्टमेष्टतृतीयेऽष्टतृतीयेके
चतुर्थेच तृतीयेच षष्टेष्टष्टांचकेष्टनः विभज्यनववि-
क्रान्तितेषुसूत्राणिपातयेत् नवद्याप्योत्तराग्राणिने

सो
टी
३१

षास्त्रभयथायतः प्राघटतीयतर्पणीभवंपंचमषष्ट
यो अष्टमेषुतयोर्विद्वानग्निभानुकलांशकान् पुराण
द्वष्टवेदाग्निसंख्याशान्मानयेत्क्रमात् शानिमध्येरवे
रन्तेचन्दानेकेतमथ्यतः मङ्गलान्तेवृत्तमध्येबुधंते
राहुमथ्यतः शुरोरन्तेभौममध्येशुक्रान्तः सोममथ्यत
शान्यन्तवृत्तमध्येताराफन्तेरविमथ्यतः केतंतेबुधमध्येत

पूजयेत्क्रसतोवुथः मध्यवहिः स्थितं अश्रमष्टदि
 दशवाहकं चतुर्दशकलोपेतं श्री चक्रं जायते प
 रं तद्वहिर्वसुपञ्चद्विषोऽष्टाशरं चतुर्द्विः दृष्टविषयसं
 शोभिषिरेवान्वितभूटहात् त्रिधामनिलयं ह्यारव
 चतुष्टयसुशोभितं सर्वतेजोमयं दिव्यं सोमसूर्या
 नलात्मकमिति ॥ ११ ॥ हेतुहिनगिरिक

सो

टी

३३

३३

तदीयं सौन्दर्यं तद्दिनगिरिकन्येतलपितं
कवीन्द्राः कल्पनैकथमपि विरिचिप्रभृतयः
यदा लोकोत्सुका दमरललनायान्तिमनसा
तपोभिः दुष्प्रापामपि गिरिशम्भायुज्यपदवी १२

न्येतदीयं सौन्दर्यं तलपितं उपमानोपमेयभावेन वर्ण
यितुं विरिचिप्रभृतयो ब्रह्मादयः कवीन्द्राः कथमपि

कल्पनेसादृश्यापनयादुपमानाभावादितिभावः
अमरलललादेवाङ्गनाः अमराणांललनं विलासोये
षांतेसाथका इतिवा औत्सुकादौत्कराद्यत्सोन्दर्यं
मनसाः लोकाध्यात्वातपोभिर्दृष्ट्वापंगिरिशसायुः
ज्यपदंवीयान्ति आमुवन्तीत्यर्थः पतेनध्यानसभो
गमोत्प्रदत्तमुक्तंभवति १२ ॥ वर्षीयांसंहृदंनय

सो

३४

नरं वर्षीयांसेनयनविरसेनर्मसुजडे त
वापाङ्गलोकेपतितमनुथावन्निशतशः
गलद्वेणीवन्धाः ऊचकलशविस्रस्तसिचपा
दठानुसत्कान्धोविगलितदण्डूलायुवतयः ॐ
नविरसेकतूपेनर्मसुकामक्रीशसुजडमनभिसे पता
दृशमपिनरमनुष्यंतवापाङ्गलोके अपाङ्गेन.

यदालोकनं तस्मिन्मतिर्न तद्भजनं शतशेषेषुवत
 योनुभावन्ति कीदृशाः गलहेणीवन्माः विगलित
 कवरीभाराः कृचकलषादिस्रस्ताभ्रष्टाः सिचयाः
 कञ्चुलिकायासांताः दृढान्निष्कारणाबुलकांचः
 छिन्नाः तद्दचटिकायामाताः विगलितडूलाः भ्र
 होत्तरीया इत्यर्थः १६ ॥ अथरश्मिचक्रं सूचयते ।

सो

टी

३५

दितौ मूलाधारे षट्पंचाशदले पार्थिवतत्त्वानि च

दितौ षट्पंचाशद्विंशसमधिकं पंचाशदुदके

ऊता शोदा षट्पञ्चदशधिकं पंचाशदनिले

दिविद्विषड्विंशान्नसिचचतुष्पष्टिरितिये

मह्यस्तेषामप्युपरितवपादास्तु जयुगे ॥

पंचतन्मात्राणि पंचभूतानि पंचज्ञानेन्द्रियाणि यन्त्र

कर्मेन्द्रियाणि अन्तःकरणचतुष्टयंकालः प्रकृति
पुरुषमदत्तत्वादीति अष्टाविंशति शिवशक्तिसंब
धभेदेन द्विविधतितेन षट्पंचाशत् ५६ अष्टाविं
शति शिवशक्ति, एषां नामान्यथेव त्यजे उदके म
णिस्त्रेह्नि पंचाशद्लेप्य तत्त्वानि षड्विंशतिः पंच
भूतानि पंच तन्मात्राणि पंचज्ञानेन्द्रियाणि पंचक

सो
टी
३६

मेन्द्रियाणि षड्विंशतेषां मन इति शेषवशात् क्रमेदाद्वि
पञ्चाशत् ५२ ऊताशेषाधिष्ठाने द्वाषष्टिदले तैजस
तत्त्वानि एकविंशत् शिवशक्त्योर्विभागे द्वाषष्टिः ६२
अनिलेश्रनादते चतुष्पञ्चाशदले वायव्यतत्त्वानि
सप्तविंशति मदतत्त्वान् न पार्थिव तत्त्वानि शिवश
क्ति विभागेन चतुष्पञ्चाशत् ॥ ५४

दिवि विष्णु द्विचक्रे हिसमतिदले व्योम तत्त्वानि षड्विं
 शतं शिवशक्तिसदाशिवेश्वरमुदविद्यामायाक
 लाकालरागनियतिपुरुषप्रकृत्यहंकारबुद्धिम
 नोक्तानेन्द्रियकर्मेन्द्रियशब्दस्पर्शरूपरसगंध पंच
 भूतानीति शिवशक्तिविभागेन ह्यसमतिः ५२
 सनस्यात्ताचक्रे चतुःषष्टिदले मानसतत्त्वानि द्वात्रिं

सो
री
३७

ज्ञात तथाहि पराचतुर्विधा परापश्यंतीमथमा
वैखरीति इष्टापंचथा कर्तृकारयित्तमपकर्तृप्र
तिकर्तृमुदामित्तमिति ज्ञानेद्विविधं सालम्बनंसा
लम्बनंविविधं ज्ञातस्तेयत्तमित्यूषेण निगालम्ब
नमपि ॥ त्वमऽहं त्वदीयंमदीयमितिच
तुर्विधं क्रियासमथा इष्टंरुतंसाध्यायोजपः

पूजातपोदानमिति कुराडलिनीभूमिकाभेदेनचतुर्विधा
 तत्तुपोलयः प्रत्यावृत्तिर्विश्रान्तिरिति मातृकाष्टया वशा
 ष्टभेदात् एवंद्वात्रिंशच्छिवशक्तिविभागेनचतुःषष्टिः ६४
 एवंपार्थिवादितत्त्वतूपाः षष्ठात्त्रिंशतंमरीचयःशोभ-
 वाः तदुक्तं कुञ्जिकातन्त्रे आदौपराचतुर्थीस्याद्वितीये-
 स्त्रापिपंचथा तृतीयंहिविधंज्ञानंचतुर्थीसप्तथाक्रिया,

सो
ही
३८

पंचमी कुराडलिनी हिर्दिष्यष्टी स्यान्मातृकाष्टया पर
तो जायते हंसा साचव्योमपतिस्सुता षड्विंशत्स्था वि
काः प्रोक्ताः कण्ठस्थानसमाश्रयः इच्छातु जायते ज्ञा
नात्साचवायो रथीक्षरी सप्तविंशतिरशमी नोपतिस्मा
नादताश्रया ज्ञानादभूत्क्रियाव्यक्ता साचवाक्नीस्त
ता तथा एकविंशदप्रिमपतिः स्वाधिष्ठाने समाश्रिता ।

क्रियातः ऊरुदलीखक्तासास्यासलिलनायिकास
नविंशतिरशमीनांसाणिपूरसमाश्रया ऊरुदल्यामा
तृकाजातासातितेरीचरीमता अष्टाविंशतिरशमीना
मधिपाथारमाःश्रिता शिवशक्तिविभागेनद्विविधा
शाम्भवक्रिया षष्ठ्यतुरंचविशतमेवंशंभुमरीचयः
परादिशक्तिभिः षड्विर्नायकैःसहिताःपुरः दिसप्त

सो
टी
३१

त्यधिकजीणिश्रान्तान्याहुर्मनीषिणः पद्मोत्तराणामा
त्रेणजीवन्मुक्तोमहोचरेत् सर्वेषांस्मरणाच्छ्रुतः ष
ट्सुचैकमपिस्मरेत् पद्मोत्तरसितोलोकाः पापहा :
पूजनात्पुनः ललीवान् ध्यानतोजीवन्मुक्तोराशिभु
लेवसेदिति तथातत्रैव शिवस्यनिष्पृपंचस्पपद्मा
र्यकरीपरा शहानूचेपराजाता पंचानांमातृरूपिणी

अन्वयानां मार्गयोगात्मेकाषोढाप्रजायते पराचेष्टा
तथाज्ञानाक्रियाज्जरादुलिनीतिच मातृकाचाष्टधाश्रो
क्तापराभेदस्ततःस्ततः ऊदलिनीमातृकाभांषोढा
भिर्नामपूषकः नानाविधं सुविततंतन्त्रमेतत्तस्य
उन्वयं उत्पन्नं शांभुवं पञ्चाङ्गगदेतच्चराचरमिति ॥
अथ पार्थिवादिचक्रैरवमीनां नामानि उद्गीक्षरो

सो
टी.

४०

उद्धीक्षरी जलेक्षरो जलेक्षरी हर्षेक्षरः हर्षेक्षरी
कामेक्षरः कामेक्षरी श्रीकराढोगगना अनन्तःस्व
दसा शंकरोमतिः पिंगलः पातालदेवी नादाख्यो
नादा आनन्दोदाकिनी आलस्यानन्दोदाकिनी म
हानन्दोदाकिनी योग्यः काकिनी प्रतीतः प्रागकि
नी पदोदाकिनी आधारे शोरका चक्रेशश्चरी ऊं रेणीनी

शःकराला मदञ्जेशोमदोच्छ्रुषा अनादिविमलोमा
तेगी सर्वज्ञविमलःप्रलिन्दी योगविमलःशर्वरी सि
हविमलोवायसी समयविमलःकुलालिका नेत्रेशः
ऋतिः उद्देशोलजा षष्ठीशः कुलेचरी चर्माधीशः
कुलजा ५६ पतेपार्थिवरथरश्मयः मूलाधारेषट्पं
चाशाहलंकमलंविचिन्त्य तत्कर्णिकायामःश्रेवत्यः

सो
टी
४१

मारोगेशिवौ समूज्यदलेष्वथ वप्रमयः पूज्याः शिवा
नन्दनाथ श्री पाडकां पूजयामि इति योऽयं प्राक्लि-
प्तामि पाडकां च पूजयामीति योऽयं एवं सर्वचक्रेषु
अथवा मूर्तिषट्कोरां विचिन्त्य पश्चिमादिनोरश्मी
समूजयेयत्नादष्टाविंशतिकक्रमात् चतुर्कं पंचकं
षट्कं चतुर्कं पंचकं पुनः चतुर्कमिति संभिन्नाः

कृमात्पार्थिवरश्मयः भूमावपिविलिख्यपृथ्पनो अ
थद्विपंचाशद्वश्मयोमणिप्रवेशांभवक्रमेणस्वाधिष्ठान
मणिपूरयोर्व्यत्ययः तेच सद्योजातोमाया वामदेवः
श्रीः अधारःपद्मा तत्पुरुषोम्बिका अनन्तोनिर्हृतिः
अरयःप्रतिष्ठा जनाश्रितोविद्या अचिन्मःशान्ता श
शिषोस्वराडमा तीव्रोगंगा मणिवाहः सरस्वती अशु

सो वाहो विद्या कमला ते जोषाः पार्वती विषया वामे.
 टी श्वरः चित्री चतुर्विधेश्वरः सुकमलः उमा गत्येश्वरो
 ४२ मन्मथा क्लेशेश्वरः श्रीः श्रीकण्ठेलया अनन्तः सती
 श्रीः शंकरो मेखला पिंगलो यशोवती सख्या खो
 हंसनादा परिदिव्योद्योवासा मारदिव्योज्येष्ठा यी
 ठोद्योरोदी ॥ सर्वेश्वरः सर्वमयी ॥

पतेप्राप्पपरमयोमणिष्टरेषट्दलेचतुष्काविक्रमेणा
 ह्यनाः तडक्ते पद्मवाहिन्या चतुर्ध्वं चतुर्ध्वं भूयश्चतु
 र्ध्वं पंचकं त्रिकमित्येवभिन्नाजलमरीचयइति तेना
 न्तरेहिषं चाशद्वलसंचित्तत्तत्र एज्जनमुक्ते अथतैज
 सरश्मयः परापरश्चेडेक्षरी परमश्चतुष्पती तत्परो
 गुह्यकाली अपरः संस्कृती विद्यानन्दस्तीक्ष्णा अथो

पिव +

सो
टी.
५३

अघोरोगन्या समरसोरसा ललितः सया स्वच्छः स
र्षा भूतेश्वरः शङ्खा आनन्दोदाकिनी आलस्यः रत्नश
किनी प्रभानन्दश्चडाकिनी योगानन्दः पद्मडाकि
नी कुलकौलेश्वरः पावनी कुलीश्वरः समया श्रीकं
ठः कामा अनन्तोरेवती शंकरोज्वाला पिंगलः करा
ला सदाख्या कलिका कालरात्रिगुरुः परा सिद्धगुरुः

शंखतीता स्पर्शगुरुः शान्ता शिवगुरुविद्या मेलगुरु :
 प्रतिष्ठा समयगुरुः निवृत्तिः पतेस्वाधिष्ठाने दशादलेष
 श्रिमादिनवदलेषु षट्क्रमेण दशमदलेष्टकं एजयेत्
 अवादिन्यात् पंचकं पंचकं षट्कं चतुर्दशकं त्रयंकं युते
 षट्कं चेति क्रमाद्भिन्नास्तेजसाः क्रमरश्मय इति षट्
 कोण एज नमुक्तं अथ वायव्य मरीचयः खगोस्वरो भश

सो
टी
४४

कर्मप्राप्या मेघाशोका मेनोमहती ज्ञानोविमला
महानन्दः शर्वरी तीव्रोलीला प्रियः कुमुदा कालिः
कोमेनकी शमरोडाकिनी रामोडाकिनी लोमालाकि
नी कामरः काकिनी समयः शाकिनी हामरोडाकि
नी प्रायारेशोराका चक्रेशोविधुः ऊरः ऊलाः समुद्देश
कुञ्जिका हृदीशः कामकला गिरीशः ॥

ऋटिलदीधितिका शिखीशाः कर्तुंराः वर्मीबहुत्वाः
 अम्बेशोमहत्तरीपुरगुरुर्मगला परादिगुरुः केसटा
 एषुगुरुर्ममा एतेनाहतेद्वादशादले पश्चिमादितः
 ज्याः तृतीयषष्ठिनवदलेषट् षट् अन्येषु चतुर्ष्वे च
 त्र्यं पञ्चवाहिन्या चतुर्ष्वे पञ्चके षट्के चतुर्ष्वे पं
 चके त्रिके इतिकमेराभिन्नाः सुर्वायवीयामरीचयश्चे

सौ

दी

४५

षट्कोणपूजनमुक्तं अवनाभसाः हृदयः लौकिकी
थरःकर्ता भोगोविशेषी भयोयोगिनी हंसःब्रह्मसा
रा शर्वःशर्वरी इभःकालिका रसपुष्टमंडालीमो
हः अघोरेशी मनोभवः हेला शोकोमहारक्ता ज्ञान
गुह्यःऊर्झिका खरःशकिनी ज्वलनोराकिनी महा
ऊलोलाकिनी भियोज्वलःकाकिनी तैजःशाकिनी,

मूर्धाकोशकिनी वायुःपापघ्नीकुलःसिंहाः संहारः ऊ
लासिका विस्वरःकामा कौटिलःकर्ममातागालवःकं
काली व्योमव्योमा स्रसनेनादा खेचरोमहादेवी वा
ऊलोमहत्तरी तातःकुलिनी कुलातीतः कुलेशी
अजःशुभिका मननोदीपिकारोपाःनीचिका शेषः
मोदिका परमःपरा परःचित् पतेविश्वदोषोऽशदले

सो
टी
४६

प्रायन्नयोः षट्कं षट्कं अनेषु चतुर्षु चतुर्षु पञ्च
वाहिन्यो षट् षट्कं पुनः षट्कं षट्कं षट्कं पुनश्चतुर्षु
इतिक्रमात्समुद्दिष्टानां भसादिव्यवस्थमय इति षट्कोणे
एज्जनसुक्तं अथमानसरश्मयः परः परा भरः भ्रमरी
चित्तं चित्तरा महामायः महामाया परा निरोधः निरो
धरा मुक्ति परः मुक्तिः इच्छा परः इच्छा सृष्टि परः ॥

सृष्टिः ज्ञानं ज्ञानपराः सत्यः सती असत् असत्यपरा स
दसत् सदसदतीता क्रियः क्रियापरा आत्मा आत्माप
रा इन्द्रियाश्रयः इन्द्रियाश्रयपरा गोचरः गोचरपरा
लोकसुखा लोकासुखपरा दैवतं दैवतपरा सेवित
सेवितपरा ऊर्गलिनी ऊर्गलिनीपरा सोषुप्तः सोषु
प्तपरा प्राणसूत्रः प्राणसूत्रपरा स्पन्दः स्पन्दपरा

सो
दी
४७

मातृका मातृकापरा सरोद्धवः सरोद्धवपरा संयोगजः
संयोगजपरा मन्त्रविग्रहः मन्त्रविग्रहपरा पतिश्राज्यायां
हिदलेष्ट्याः चतुष्कचतुष्टयं वामदले चतुष्कचतुष्टयं
दक्षिणे पद्मवादिन्यां चतुष्कं पंचकं चैव चतुष्कं समः
कंप्रनः चतुष्कमष्टकं चेति क्रमात्मानसरश्मयः ॥
इति षट्कोणोद्गमनमुक्तमिति ॥

पद्मवाहिन्यामुक्ता निरश्मिनामानि मिषुनमालायांते
तेषां नामान्नराण्युक्तानि यथा त्रिपुरसुन्दरी त्रिपुरसु
न्दरः हृदयदेवीदेवः शिरोदेवीशिरोदेवः शिखादेवी
शिखादेवः कवचदेवी कवचदेवः नेत्रदेवीनेत्रदेवः
अस्त्रदेवी अस्त्रदेवः कामेश्वरी कामेश्वरः भगमालि
नीभगमाली नित्यक्लिन्ना नित्यक्लिन्नः भेरुगडा भेरु

श्री
टी
५८

एतः वक्रिवासिनी वक्रिवासी महावज्रेश्वरी महाव
ज्रेश्वरः शिवाहूती शिवाहूतः त्वरितात्वरितः कुलस
न्दरी कुलसन्दरः नित्यानित्यः नीलपताकीनीलपता
कः विजयाविजयः सर्वमंगला सर्वमंगलः ज्वाला
मालिनी ज्वालामाली विचित्रा विचित्रः महानित्या
महानित्यः परमेश्वरी परमेश्वरः ॥

मित्रेशमयी मित्रेशमयः षष्टेशमयी षष्टेशमयः
उद्गीशमयी उद्गीशमयः चर्यानाथमयी चर्यानाथमयः
एतेपार्थिवरश्मयः अद्याप्परश्मयः लोपासुद्रमयी
लोपासुद्रमयः अगस्त्यमयी अगस्त्यमयः कालताप-
नमयी कालतापनमयः धर्मचार्यमयी धर्माचार्यम-
यः मुक्तकेशेश्वरमयी मुक्तकेशेश्वरमयः दीपकला

सो
टी.
५६

नाथमयी दीपकलानाथमयः विष्णुदेवमयी विष्णु
देवमयः प्रभाकरदेवमयी प्रभाकरदेवमयः तेजो
देवमयी तेजोदेवमयः कल्याणदेवमयी कल्याण
देवमयः मनोदेवमयी मनोदेवमयः वासुदेवमयी
वासुदेवमयः रत्नदेवमयी रत्नदेवमयः रामाने-
न्दमयः ॥ अणिमासिद्धिः ॥

अणिमासिद्धः लघिमासिद्धिः लघिमासिद्धः महिमा
सिद्धिः महिमासिद्धः ईशित्वसिद्धिः ईशित्वसिद्धः व
शित्वसिद्धिः वशित्वसिद्धः प्राकाम्यसिद्धिः प्राकाम्य
सिद्धः भुक्तिसिद्धिः भुक्तिसिद्धः इच्छासिद्धिः इच्छासि
द्धः प्राप्तिः प्राप्तिः सर्वकामसिद्धिः सर्वका
मसिद्धः ब्राह्मीत्रयमा माहेश्वरी माहेश्वर इतिजलर.

सो प्रमयः अथैतैजसप्रमयः कौमारी कौमारः वैष्णवी
 टी विष्णुः वाराही वाराहः माहेन्दी महेन्द्रः चामुंडा चामुं
 ५० उः महालक्ष्मी महालक्ष्मा सर्वसंतोभिनी सर्वसंतो
 भनः सर्वविद्राविणी सर्वविद्रावणाः सर्वाकर्षिणी
 सर्वाकर्षणाः सर्ववशीकरणी सर्ववशीकरणाः स
 र्वोन्मादिनी सर्वोन्मादनः सर्वमहाद्गुणा,

सर्वमहंजः सर्ववेचरी सर्ववेचरः सर्वबीजा सर्व
बीजः सर्वयोनिः सर्वयोनिः सर्वविवरणसर्वविवेदः
त्रैलोक्यसंमोहनचक्रस्वामिनी त्रैलोक्यसंमोहनचक्र
स्वामी प्रकटयोगिनी प्रकटयोगी कामाकर्षिणी.
कामाकर्षणः बुद्ध्याकर्षिणीबुद्ध्याकर्षणः अहंका
राकर्षिणी अहंकाराकर्षणः शास्त्राकर्षिणीशास्त्रक

सो
री
५१

र्षणः स्पर्शकर्षिणीस्पर्शकर्षणः नृपाकर्षिणीनृ
पाकर्षणः रसाकर्षिणीरसाकर्षणः गन्धाकर्षि-
णीरसाकर्षणः चित्ताकर्षिणीचित्ताकर्षणः धैर्य
कर्षिणीधैर्याकर्षणः स्मृत्याकर्षिणी स्मृत्याकर्ष
णः नामाकर्षिणी नामाकर्षणः बीजाकर्षिणीबी
जाकर्षणः इतितैजसरश्मयः अथवायव्यमरीचयः

आत्माकर्षिणी आत्माकर्षणः अमृताकर्षिणी अमृ
 ताकर्षणः शरीराकर्षिणी शरीराकर्षणः सर्वाशा
 परिष्करकचक्रस्वामिनी सर्वाशापरिष्करकचक्रस्वामी
 गुप्तयोगिनी गुप्तयोगी अनङ्ग-ऊसमा अनङ्ग-ऊसमः
 अनङ्ग-मेखला अनङ्ग-मेखलः अनङ्ग-मदना अनङ्ग-म
 दनः अनङ्ग-मदनातुरः अनङ्ग-मदनातुरः अनङ्ग-वे

श्री
टी
५२

एवा अनवेखः अनङ्गवेगिनी अनङ्गवेगः अनङ्गाङ्गशा
अनङ्गाङ्गशाः अनङ्गमालिनी अनङ्गमाली सर्व सं.
तोभनचक्रस्वामिनी सर्वसंभोनचक्रस्वामी गुप्ततर.
योगिनीगुप्ततरयोगी सर्वसंतोभिनी सर्वसंतोभनः
सर्वविद्राविणीसर्वविद्रावरणः सर्वाकर्षिणी सर्वाकर्षणः
सर्वाह्लादिनी सर्वाह्लादनः सर्वस्तंभिनी सर्वस्तंभनः सर्वजुंभिणी

सर्वजन्मभरणः सर्ववशरीसर्ववशंकरः सर्वरञ्जनीस
र्वरञ्जनः सर्वोन्मादिनीसर्वोन्मादनः सर्वसाधनीसर्व
साधनः सर्वसम्पत्तिप्रदिरणी सर्वसम्पत्तिप्रदणः ॥
अथनाभसाः सर्वमन्त्रमयीसर्वमन्त्रमयः सर्वहृद
लयङ्करी सर्वहृदलयंकरः सर्वसौभाग्यदायकचक्र-
स्वामिनीसर्वसौभाग्यदायकचक्रस्वामी सम्प्रदाययो

सो गी सर्वसिद्धिप्रदा सर्वसिद्धिप्रदः सर्वसम्पत्प्रदा सर्वस
 टी म्पत्प्रदः सर्वप्रियङ्गुः सर्वप्रियङ्करः सर्वमंगलकारि
 ५३ रणी सर्वमंगलकारी सर्वकामप्रदा सर्वकामप्रदः
 सर्वदुःखविमोचिनी सर्वदुःखविमोचनः सर्वस्तुप्र
 ५३ शमनी सर्वस्तुप्रशमनः सर्वविघ्ननिवारिणी सर्व
 विघ्ननिवारणः सर्वाङ्गसुन्दरी सर्वाङ्गसुन्दरः ॥

सर्वसौभाग्यदायिनी सर्वसौभाग्यदायी सर्वार्थसाथ
कचक्रस्वामिनी सर्वार्थसाथक चक्रस्वामी कुलकौ
लयोगिनी कुलकौलयोगी सर्वज्ञासर्वज्ञः सर्वश
क्तिः सर्वशक्तिः सर्वैश्वर्यप्रदासर्वैश्वर्यप्रदः सर्वज्ञा
नमयी सर्वज्ञानमयः सर्वव्याधिविनाशिनी सर्वव्या
धिविनाशनः सर्वाधारस्वरूपासर्वाधारस्वरूपः स

सो
री
५५

वृषापहरा सर्वपापहरः सर्वाः नन्दमयी सर्वानन्दम
यः सर्वातरस्वरूपिणी सर्वातरस्वरूपी सर्वसितफ
लप्रदा सर्वसितफलप्रदः सर्वरत्नाकरचक्रस्वामि
नी सर्वरत्नाकरचक्रस्वामी निगर्भयोगिनी निगर्भ.
योगी वशिनी वशी कामेश्वरी कामेश्वरः मोहिनी
मोदी विमला विमलः प्ररुणा प्ररुणाः जयिनी जयी

सर्वेश्वरी सर्वेश्वरः कौलिनीकौली ॥ अथमानसा
सरीचयः ॥ सर्वरोगहरचक्रस्वामिनी सर्वरोगहरच
क्रस्वामी रहस्ययोगिनी रहस्ययोगी वाणिनीवा.
णी चापिनीचापी पाशानीपाशी अद्भु.शिनी अं
कुशी महाकामेश्वरी महाकामेश्वरः महावज्रेश्वरी
महावज्रेश्वरः महाभगमालिनीमहाभगमाली म

श्री
टी
५५

हाविप्ररसुन्दरी महाविप्ररसुन्दरः सर्वसिद्धिप्रदच
क्रस्वामिनी सर्वसिद्धिप्रदचक्रस्वामी परापररहस्य
योगिनी परापररहस्ययोगी श्रीभट्टारिकाश्रीभट्टा
रकः सर्वानन्दचक्रस्वामिनी सर्वानन्दचक्रस्वामिनी
सर्वानन्दचक्रस्वामी परापरातिरहस्ययोगिनी पराप
रातिरहस्ययोगी विप्रराविप्ररः विप्ररेश्वरी विप्ररेश्वरः

त्रिपुरसुन्दरीत्रिपुरसुन्दरः त्रिपुरवासिनी त्रिपुरवा
सी त्रिपुरश्रीः त्रिपुरश्रीः त्रिपुरमालिनी त्रिपुरमा
ली त्रिपुरासिद्धिः त्रिपुरासिद्धः त्रिपुराश्रिका त्रिपुरा
श्रिकः महात्रिपुरसुन्दरी महात्रिपुरसुन्दरः महार्म
हेश्वरी महामाहेश्वरः महामहाराज्ञी महामहारा
जः महामहाशक्तिः महामहाशक्तः महागुणाम

सो.

टी

५६

56

हागुप्तः महामहाराजमिः महामहाराजमः महामहारा
नन्दी महानन्दः महारस्यन्दा महारस्यन्दः महामहाराः
शया महामहाराशय इतिमानसाः इत्यनेनप्रकारे
रायेमयूवास्तेषामुपरिसहस्रारेतवपादास्तुपुगे
रक्तमुक्तात्मकानांयोर्मन्त्रस्तु श्रीमन्महा श्रीचक्र
नगरनामात्तारक्त श्रीपाङ्कजं पूजयामिनमश्ति

एवं शर्मिकमंजुर्वन्साधको विजितेन्द्रियः धनधन्यायु
शरोग्यपाण्डित्यादिपदं लभेत् एवं श्रीचक्रदेवीनाम
नार्योगो निवेदित इति फलश्रुतिः यत्तु आधारादि
द्विचक्रे अग्निः सूर्यः सोमावस्थानं अश्विनैरष्टोत्तरशतं
किराणाः षोडशोत्तरकिराणारवेः तितावुदके वसे
न्ति षट्त्रिंशदधिकगभस्तयः सोमस्य नभसि मन

सो
टी
५७

सिच तडक्तं भेरवयामले अष्टोत्तरशतं वक्त्रेः षोडश
श्रोत्रकं रवेः षट्त्रिंशदुत्तरं तेजः सोमस्य परिकी
र्तितमिति व्याख्यातं अथ विभिः श्लोकैर्वाग्भवे पास
नोपयुक्तध्यानादिकमुच्यते तत्र सात्त्विकं ध्यानं
माघेनाह ॥

शरद्वयोत्सनाशुभ्रं शशियुतजराचूरमुक्तं ।

वरत्रासत्राणस्फटिकगुटिकापुस्तककरं सहस्रत्रत्वा
नत्वाकथमःपिसतोसन्निदधतेमधुतीरदातामधुदि-

मधुरीणाभणितयः १५ ॥

शरत्कालीनचन्द्रिकारु
चिंशशिनायुतः शशियुतोजटाजूलोजटावन्यः तन्मयं
मुकुटंचयस्यास्तोवरोवरमुद्रात्रासत्राणमभयमुद्रास्फटि
कगुटिकास्फटिकीमालापुस्तकंचकरेयस्यास्तो सहस्रदेक

श्री
टी.
५८

कारमपित्वाभवन्ती नत्वाप्रणम्यसतां सज्जनानां भाणित
योवाचः कथं न सन्निदयते सन्निहिता भवन्ति न कथम
पीत्यर्थः कीदृशो भाणितयः मधुतीरद्राक्षामधुरिम
धुरीणाः मधुवत् मातिकवत् आवर्तितदुग्धवत्
द्राक्षावत् मृहीकावत् मधुरि मधुरीणासाधुर्यप्रवा
हा इत्यर्थः ॥ विष्णुपते पदं भूतां सरस्वतीम्

पि

पुनःसक्तदःपिनतामतांभणितयः कथं सन्निदधते इत्यर्थः ।
तत्रैवराजसंध्यानमाह ॥ ये सन्तः कतिचित्कियन्तः ।

कवीन्द्राणां चेतः कमलवनवाला तप रुचिं
भजन्ते ये सन्तः कतिचिदरुणामेव भवन्ती
विदिं चिप्रेयस्यास्तरलतरशृंगारलहरी ग
भीराभिर्वाग्भिर्विदधति सतां रञ्जनममी ॥ ६

सो
टी.
५६

श्रुणामेव भवन्ती भजन्ति श्रमी सन्तो वाग्भिस्मतां सह
दयाणां रञ्जनं विदधति भवन्ती कीदृशी कवीन्द्राणां व
र्णयितृ श्रेष्ठानां चेतोऽस्येव कमलवनानि तत्रवालातपरु
चिमुद्यत्सूर्यकिरणानुकारिणी तत्रकाशिकामित्य
र्थः वाग्भिः कीदृशीभिः विरिञ्चिप्रेयस्याः सरस्वत्याः
तत्रलेनराउच्छलितायाशृङ्गारलहरीकामरसप्रवाहः

तद्दुग्धभीराभिः शूफार्थप्रतिपादकाभिः यथा सरस्वत्या :
 कामोद्रेको शूफस्तथा शूफार्थाभिरित्यर्थः यद्वा श्रीस
 तारञ्जनं सरस्वत्याश्चरञ्जनं विदधति तरुणातराणां.
 स्त्रीपुरुषाणां तरुणातरा समुद्रावायाशृङ्गारलहरीशृ
 गारसरसतरङ्गः तथा ये भीराभिरित्यर्थः विस्मयते भव
 तित्वयित्वदेहे विभ्यमानो श्री लक्ष्मीये भजन्ते इत्यर्थः

सो
टी
६

कवीन्द्रारणमित्यादिलक्ष्मीविशेषां शेषे समानम् ॥

सावित्रीभिर्वाचां प्राशिमाणि शिलाभंगरुचिभिः

वशित्याघाभिस्तं सदजननिसञ्चिन्नयतियः

सकर्तृकाद्यानां भवति महतां भक्तिसुभगेः

वचोभिर्वाग्देवी वदनकमलामोदमधुदैः ७

हेजननिवाचां सावित्रीभिर्मातृकामिकाभिः प्राशिम.

गिषिलाचन्द्रकान्तमणिपाषाणः तस्यभंगः भक्त्य
मानचन्द्रकान्तमणिरित्यर्थः वृद्धोभिहितइतिन्याया
त् तद्वदुचिः कान्तिर्यासांताभिर्वशिन्वाद्याभिः वशि
नीवशीकामेश्वरीमोहिनीविमला अरुणाजयिनी
सर्वेश्वरी कालिनीप्रभिः सहयुक्ता संचिन्तयति
समस्तंकाव्यानांमहाकाव्यानांकर्ताभवति कैव

सो
टी
दी

चोभिः कीदृशो भिद्भिः सुभगेः नानाविधशस्त्ररचनावे
दग्यविशेषभंगयः ताभिः सुभगेः प्रोभनैः पुनः की
दृशोः वादेवीवदनकमलामोदमधुरैः सरस्वतीमुख
रवित्सेसोरभवन्मधुरैर्हृद्यैरित्यर्थः ॥ मथकूटोपयुक्तं

तनुस्त्रायाभिस्ते

तरुणतराणि श्री सराणिभिः दिवं सर्वा

सुर्वीमरुणिमनिमग्नोसरतियः भवन्त्यस्यसदन
हरिणशालीननयनाः सहोर्वध्यावशपाः कतिकति
नगीर्वीरागगणिकाः १८ ॥

तरुणतरुणि श्रीसरणिभिर्वीलानपकांतिरय्या
भूताभिरुत्सदृशीभिरित्यर्थः तनुष्ठायाभिः शरीर
कान्तिभिः करणभूताभिः सर्वादिवमाकाशसुर्वीष्ट

सो
टी
६२

श्रीमरुणिमनिसग्रोलोहितकान्तिकवलितोयः
स्मरति तस्मिन्नाकवेषपाडर्वेषासहकान्तिकतिवेषा
नभवन्ति अपितुभवन्तेव कीदृशोनाकवेषास्रस्य
नोविभ्यन्तेयेवनहारिणागहनहरिणागदहरलिते
षुतेषुत्रासाभावात् तद्वच्छालीनेशोभमावेनयनेयासो
ताः अनिमिषदृष्टीनांसुरंगनानोकामरूपतयानयन

सातृष्यवर्णनमुपपन्नं ॥ कामकलाध्यानमाह ॥

सुखं विन्दे कृत्वा कुचपुगभयस्नस्यतदथो
द्वगार्धं ध्यायेद्यो ह्रमरिषिते मन्मथकलां
समयः संतोभं नयति वनिता इत्यतिलक्षु ॥
शिलोकी मः प्यासु भ्रमयति रवीन्दुस्ननपुगां
सुखं विन्दुमिति विन्दुमेकमीकारोर्धावयवतूपं सुख

सो
टी
६३

तथा ध्यात्वा तस्य मुखसाधः ऊचयुगं ऊचयुगतया वि
बुद्धये कृत्वा ध्यात्वा तदयः ऊचदयाथः ह्यार्धमथो मु
खं त्रिकोणं यो ध्यायेत् हे हर महिषि महेश्वर पति ते त
व मन्मथ कलोज्ज्वली बीजस्य ईकाररूपं स्वरं सर्वनिता :
संतोभं नयतीति फलमतिलक्षुप्रति तच्छ्रुत्वाः अतप
वाः धिकं फलमाह ॥

रवीन्द्रस्तनयुगेयस्यास्त्रिलोकीमपि आशुशीघ्रं
भ्रमयति तोभवतीत्यर्थः एतदेवोक्तं चतुःशत्यां वि
दुर्सेकल्पवक्रं तदयः स्यात्कुचदयं तदयः सहस्र
धं त्वचिन्तयेन्न दधोमुखमिति तथाच विन्दोत्तवक्र
मारोप्यतदधोवाङ्मयुग्मकं तदयः कुचयुग्मं तद
धोयोनिमेव चेति त्रिलोकीमपीत्यनेन तस्या अ

मो
टी
६५

विकामकलात्पतेत्सुकंभवति तद्वत्तं रुद्रयामले
तन्ने नभोमहाविलुसुखी सूर्यचंद्रस्तनद्वया समे
रुद्रार्थकलयाशोभमानमहीयदा पातालतलत्रे
न्यासात्रिलोकीयं तवाऽश्विके कामराजकलात्पा
जागर्तिसचराचरेति अत्रहरार्थपदेनाथोमुखत्रि
कोणान्तिकायो निरुच्यते हरोरकारस्तुसर्ष्वभागेष्टे

लोपादिस्कारकारौ व्यत्ययेन संदिता
प्राप्ते इति चे

॥ यो भागो यो न्याकारस्तिष्ठति अथवा ह्रस्वः शिवे
ति वर्णद्वयं तस्यार्थं शाकारवकावरयोर्लोपात्मेदि
तायां पश्चिन्नूपं यद्वा ह्रस्वो हंसपदं ह्रस्वकार
योर्लोपादिन्दुविसर्गाभ्यां विन्दुत्रयमवशिष्यते
तत्रैव योजना अः इति स्वरूपं ध्यायेत् केन प्रका
रेण विन्दुहकारोपरि स्थितुं कृत्वा तस्यार्थो वि

सो
टी
६५

सर्गात्मकं विन्दुद्वयं ऊचयुगं कृत्वा तदधो मन्मथ
कलां यो निधायैदित्यनुषङ्ग इत्येतत्कामकला रूप
मतिगोप्यं तदुक्तं सङ्केतपद्धतौ एतत्कामकला
रूपमतिध्यानं गुह्यं दुस्ततरं महत् नाशिष्याय प्रव
क्तव्यं नाभक्ताय कदाचन एतत्प्रकाशनं मातुरु
द्घाटनमुरोजयोः श्रावणाच्छादनमिव

तस्मान्नैतत्प्रकाशयेत् लोभान्मोहाश्चरार्थाद्वावेड
ष्वाद्वाप्रकाशयेत् सोचिसमेष्टुमामोतिशत्रुर्व
तविषादिभिरिति तृतीयवीजनोपयुक्तध्यानमा

किरन्तीमद्भ्यः किरणानि कुरु स्वास्तवसे
हृदि त्वामाधत्ते हिमकरशिला मूर्तिमिव यः
स सूर्याणां दर्पशमयति शक्रनाथि पश्य

॥

सो ज्वरस्तुष्टं दृष्ट्वा सुखयति सुधासारसिरया २० ॥
 टी यः साधकस्तं हृष्याथ तेषां कृत्वा धियो गरुड इव स सर्पाणां
 ६६ दर्पं दृष्ट्वा शमयति ज्वरस्तु तत्त्व रदग्नं सुखयति त्वां की
 ६६ दृशीं भ्रंगेभ्यः किरणानां निज्जरुष्व तेजः समूहः स प
 वयोः मत्त रसः सुधाद्रवस्तं किरन्ती कामिव हिमकर
 शिलामूर्तिमिव चन्द्रकान्तमणिमूर्तिमिव ।

पतच्छेतरूपं ध्यानमुक्तं दृष्ट्वा कीदृश्यासुधासार
 सिरया अस्रतथा रासं पातप्रणालिकयेत्यर्थः
 मुखां विन्दुमिषादिना कामकलाया सूक्ष्मं ध्यान
 मुक्तं, प्रधुना सूक्ष्मं तद्विद्यानमाह ॥ तव कलां मू
 लदिल्लेखा तन्वी तपनशशि वैद्यानरमयी
 निषसां वस्यामप्युपरिकमलानां तव क

सो
टी
६७

महापद्माटव्यां रुदितमलमायेन मनसा
महान्तःपश्यन्तो दधति परमानन्दलहरी २१
तिमहान्तःसनकादयः महापद्माटव्यां सहस्रारे मन
साध्यायन्तः परमाज्ञादलहरीमतिशायितसुखप्र
वाहं दधति धारयन्ति कीदृशेन मनसारुदितम
लमायेन रुदितेनाशिते ॥

मलमायेमलंकामक्रोधादिमायानादिसिद्धाविद्या
 यस्पतेन कलांकीटपंती तडिल्लेखातन्वी तडिल्ले
 खावहियुच्छटावतन्वीसूला तपनशाशिवैद्यानर
 मयीसूर्येन्दुवक्रिरूपविन्दुत्रयवती अन्यच्चकीटपंती
 चर्यांकमलानामाधारादिसंज्ञानामुपरिसहस्रारे
 निषस्यामुपविष्टामित्यर्थः तडिल्लं कादिमते ॥

सो
री
६८

इति ते गदिता काम कला या वा स भावना पूर्व सेवाधु
नावसे भावना मान रा लिकी मूला दिवस रत्नान्त
स्फुरादि मुन्नता कृतिं ध्यायेत् कण्ठालिनी देवी त्वहिषा
क्षररूपिणी षट्चक्रभेदिनी तां च विन्दुत्रयमयात्
मिकां तामेवार्थ कला रूपां चिन्तयेत् समकानते ॥
एवं भावनया जुष्ट परमानन्द निर्भरः ॥

संसारं सागवंधीमानोष्पदं कुरुते शिवे इति ॥ हे भ

भवानित्वं दासेमयिवितरहृष्टिं सकरुणा

मिति स्तोतं बान्धवकथयति भवानित्वमि

तियः तदैव ते तस्मै दिशसि निजसायुज्यपद

वी मुकुन्दब्रह्मेन्द्रस्फुटमुकुटनीराजितपदे २२

वानिमयि दासे त्वं सकरुणां हृष्टिं वितरप्रयच्छ इति

सो
दी
६६

श्रीचंस्तोतंवाञ्छन् भवानित्वमिति पतावन्मात्रं यः
कथयतिशेषभागंयावन्नोश्चरति तदैवत्वंतस्मैनिजसा
युज्यपदंवीदिशसिप्रयच्छसि कीदृशीमुक्त्योविष्णुः
ब्रह्माधाता इन्द्रःपाकाशासनः पतेषांस्फुटयन्मुकुटे
तेननीराजितंपदे यस्यास्तामित्यर्थः ॥ २२ ॥

तथाहत्वावामेवपुररपरितस्मेनसनसा ॥

शरीरार्थशाम्भोरपरमपिशङ्के हृतमभूत् तथादित्वद्
पंसकलमरुणाभंविनयनंक्रुचाभ्यामानम्रंक्रुटिलश
शिख्डालमुक्रुटे ११ ॥

तथाशाम्भोर्वामंवपुरुषत्वा अपरमपिदक्षिरांशरीरार्थम
परितप्तेनश्छाष्टिंरहितेनमनसांकरणे तहतमभूद्
ति शंकेतर्कयामि तथादि तदेवप्रतिपादयामि त

सो
टी.
७.

70

द्रुपंसकलमरुणाभंरक्तवर्णं पूर्वसर्वमेवरक्तमासीत्
चिनयनेत्रिलोचनेष्ट्वर्तयनयनमासीत् ऊचाभ्यामान
म्रेप्रहं पूर्वमेकऊचिननप्रमासीत् ऊदिलशशिचूडा
लमुऊटे ऊदिलोवकःशशीचन्द्रः आधेयत्वेनचूडा
चाधारत्वेनविद्यतेयस्यतत् ऊदिलशशिचूडालं ऊद्रे
लशशि,

ब्रह्मलोकं च तन्मुक्तं चेति तद्विद्यते यत्रेति कर्मधारयो
 तत्र ब्रह्मब्रूहिः पूर्वतव मुक्तमात्रमासीत् न शशिपु
 ते अथवा कटिलोभमासीत् तत्र सम्पूर्णः कटिल
 जगत्सूते धाता हरि रवति रुद्रः सि
 पयति निरस्कुर्वन्नेतत्त्वमपि वपुरीशः स्थगयति
 सदा पूर्वः सर्वं तदिदमनुगृह्णानि च शिव ॥

सो

दी

१।

सुवात्तामालम्ब्य तणचलितयोर्भूलतिकयोः
तणचलितयोश्चञ्चलयोस्तवभूलतिकयोरात्तामा
लम्ब्य प्राप्य धाताव्रत्ताजगत्संसारसूते सृजति हरिर्वि
स्मुरवतिरतति रुद्रः तपयति कारणरूपतोऽप्यय-
ति यथाचटादेर्मृदादिरूपता पतत्कारणात्मकं जग-
तिरस्कुर्वन् स्वमपिवशः शरीरमीशः ॥

२५

स्य गयति तिरोधत्ते सदा पूर्वः शिवः सदा शिवः स
 र्वे तदिदमनुगच्छाति स्वात्मनि बीजभावेन स्थापय
 ति पुनः सृष्टेरनुग्रहाय तत्तत्तं शाम्भवदीपिका
 यां सृष्टिस्थित्यपसंहारपिधानानुग्रहात्मकं कृत्यं
 पंचविधं यस्तत्तनुमः शास्त्रं तन्मिवमिति ॥
 त्रयाणां देवानां त्रिगुणजनितानां परशिवो ॥

सौ
दी
१२

भवेत्पूजा पूजा तव चरणयोर्पा विरचिता
तथा हित्वा दोह नमस्सि पीठस्थ निकटे ॥
स्थिता ये तेषां सुकृतं करोते स सुकृताः

७२
हे परशिवे तव चरणयोर्पा पूजा विरचिता सा वि
शुभा जनितानां सत्त्वरजस्तमोजनितानां त्रया
णां देवानाम् ॥

ब्रह्मविष्णुरुद्धाराणां प्रजा भवेत् परस्मिन्नेति त्रिक्रिभुव
 नेति क्वचित्पाठः यतस्त्वत्पादाबुद्धरति त्वत्पादोद्धर
 नेयन्मणिपीठं तस्य निकटेशास्य निरन्तरमेते स्थिता :
 कीदृशाः मुक्तलिताः करापवोत्तं मास्ते मुकुटे येषां
 तेषां तन्निश्चयः उक्तं च देवीपुराणे विष्णुपूजासह
 स्त्राणि शिवपूजाशतानि च अम्बिकाचरणार्च

सौ
ली

७३

73

याः कलानां च निषोडशं इति २५ हे सति यतिव्रते
विरिंचिः पंचत्वं व्रजति हरिराः मोति विरतिं
विनाशं कीनाशो व्रजति यतदोयाति निधनं
वितन्नामा हेन्द्री वितति रापि सम्मीलति दृशं
महासंहारे स्मिन्विलसति सति त्वत्यति रसो २६
अस्मिन् महासंहारे विरिन्चिर्व्रत्ता पंचत्वं मृतिं व्रजति,

हरिविस्मः विरतिं नाशमाप्नोति कीनाशोयमोविना
 शंभरं व्रजति धनदः कुवेरो नियनं प्राणावियोगं
 याति साहेन्द्री सहेन्दुसम्बधिनी दृष्ट्वा चक्षुषां विततीः
 परम्परावितन्दाविगतनिद्रापिसती संमीलति अ
 सौत्वत्पत्तिर्विहरति क्रीडति तवैवायं प्रभावः २६ ॥
 जपो जल्पः शिल्पः सकलमपि बुद्ध्या विरचनं ।

सौ
दी
३५

गतिः प्रादक्षिण्यक्रमणमशानाघातविधिः प्रण
मः संवेशः सुखमखिलमात्मार्पणदशासपर्यापर्याय
स्तवभवत्तयन्मेविलसितं १० यन्मेविलसितं ततवसप
र्यापर्यायः पूजापरनामथेयोभवत्तविलसितमेवाह
जल्पः सख्यन्दभाषणं जपो भवेत् सकलं शिल्पं हस्त
व्यापारो मुद्रा विरचनं ॥

भवतु गतिः स्वेच्छागमनेन तव प्रादत्ति एव क्रमणं भ
वतु प्रशानादिभोजनादितवाङ्गति विधिहोमकर्म
भवतु संवेशः शयनेन तव प्रणामो भवतु अवि
लम्बस्वनिद्रादिश्रान्तार्यरादशा भवन्ति त्वर्थः ॥
दद्यानेदीनेभ्यः श्रियमनिशमाशानुसहृषी
ममन्दसौन्दर्यप्रकरमकरन्दं विकिरति ॥

सौ
दी
३५

तवास्मिन्मंदारस्तवकसुभगेयात्तचरणे निमज्जन्म
जीवः करणचरणौः षट्चरणात्तो ३८

दीनेभ्योदरिद्रेभ्यग्राशानुसहशीवाञ्छासहशीश्रियं
लंसीददानेप्रयच्छति प्रमन्दभूरिसौन्दर्यप्रकरंलाव
णसमूहमेवमकरन्दमधुविकिरति मन्दारससु
रतरुविषयस्तवको ।

गुह्यसहस्रभगोस्मिन्सवचरगोनिमज्जनं निर्ली
 यास्वादमनुभवन्महत्तरगोजीवात्माकरणाचर-
 गोर्मनःसहितश्रोत्रादिज्ञानेन्द्रियात्मकैश्चरगो :
 षट्चरगानां षट्पदत्वेत्यावित्यर्थः ॥ २८

सुधामप्यास्वाद्यप्रतिभयजरामृतसुशामनी
 विषयनेविष्येविधिशातमखाद्यादिविषयः

सो
ही
७६

करालेयत्वेऽं कवलितवतः कालकलना
नशोभोस्तन्मूलं तवजननितादेकमहिमा ॐ

प्रतिभयंशान्वादिभयंजरावार्थकं मत्सुर्मरणांचशमय
ति हरत्येतादृशीमः पिसुथास्वाद्यविधिशातमखाद्या
देवगराणविषेसर्वेदिविषदोदेवाविपद्यन्तेप्रियंते यत्स
नः करालंभयानकंत्वेऽंसमुद्रमयनोद्भूतंविषंकवलितव
तोभलितवतः ॥

शंभोर्नकालेन मत्स्यना कलने प्रसने कालसमस्यो :
 कलने प्राप्तिर्वातन्मूलं तस्य कारणं हेतुन नितवता
 टंकमहिमाकार्णलंकारप्रभवः मूलमित्यत्र नूनमि
 किरीटं वैरिन् च परिहरात्तुः कैटभ (निकृचिन्पाठः
 भिदः कठोरे कोटीरे सवलसिजहिजस्वारिमुकुटे
 प्रणवेष्टेतेषु प्रसभमभियातस्य भवने,

२५

सौ
टी
२२

शिवस्याभ्युत्थाने तव परिजनोक्तिर्विजयते १०

वैरिञ्चब्रह्मसम्बधिकिरीटं मुकुटं पुरोये परिहर अत्र
कैटभभिदो विष्णोः कटोरेकदिने कोटीरे मुकुटे खल
सि जस्वारि रिन्दस्तस्य मुकुटे जहति यज्जहातीत्यर्थः
कथं दत्तेर्लोहं मध्यमपुरुषैकवचनप्रयोगो
यथा तन्नामने कार्यत्वात् ॥ यद्वा ॥

हनेर्धातोर्गमनाः र्थकतयाजदि गमयान्यतः प्रेरये.
 त्थर्थः पतेषुब्रह्मादिषु प्रणवेशु सत्सुप्रसभंरुठात
 भवनेस्वष्टुहमागतस्यहरस्यशिवस्या भुत्यानोसति
 तवपरिजनानांसावीनामुक्तिर्विजयतेशोभतेइत्यर्थ

: ३.

चतःषष्ठातन्त्रैःसकलमःभिसंधायभुवनं स्थित
 स्तनसिद्धिप्रसवपवतन्त्रैःपशुपतिः पुनस्तन्निर्वन्धा

सो

टी

७८

78

दः विलपुरुषार्थैकचटनास्वतन्त्रं ते तन्त्रं तितितलम
चतः षष्ठाचतुष्षष्टिसंख्याकै वातीतरदिदं ३१ ॥
स्तनैः शास्त्रैः सकलं भुवनमभिसंधाय वन्नुयित्वा पशुप
तिः शिवः स्थितः कीदृशोऽस्मत्सिद्धिप्रसवपरतनैः ॥
तत्तत्सिद्धिप्रसवानां परतनैरुपदेशकैस्तन्निर्वथात्मन
स्ते तन्त्रं शास्त्रं इति तलमवातीतरत् ॥

अवतारयामास कीदृशमाविलपुरुषार्थानामर्थका
मथर्ममोक्षानामेकचटनायांस्वस्वप्रयोजनसाधने
स्वतन्त्रमन्यानपेक्षमित्यर्थः। लोपाशुद्राविद्यामाहा।

शिवःशक्तिःकामःसितिरथरविःशीतकिरणः
सरोहंसङ्गक्रान्तदनुचपरामारहरयः प्रमी,
हृल्लेखाभिस्तिरुभिरवमानेषुचटिता।

सौ
टी
१६

भजन्तिवर्णास्ते तव जननि नामावयवतो ३१

हे जननि श्रीमतेवर्णास्तव नामावयवतो त्वन्मन्त्ररत्न
पवतवनामतस्यावयवतो चटकतो भजतेवर्णानेवाह
शिवो हंकारः शक्तिः सकारः कामः ककारः तितिल-
कारः अथ शब्दः शर्वबीजमवच्छेदशर्वका पर
बीजोपक्रमाय ॥ अरविः हकारः ॥

शीतकिरणाः सकारः स्मरः ककारः हंसोदकारः
 शक्रोलकारः तदनुतदनन्तरमित्यपि पूर्वबीजव्यवच्छे
 दायपरा सकारः मारः ककारः हरिः लकारः की
 दृशावर्णाः अवसानेषु खंडत्रयान्तरेषु तिरुभिः ह
 लेखाभिः भवनेश्वरीबीजैः हृदिलेखैव जागर्ति ग्राण
 प्राक्किरियं पराह लेखा कथ्यते तस्मान्मायावाचिन्त्यवै

सो
री
८.

भवात् अनयारहिताः सर्वे निर्जीवा मंत्ररामयः अतस्तु
सर्वमन्त्राणां वियुद्धोधिनी मतेति स्वच्छन्दसंग्रहवचना
त हृदिसम्बन्ध इत्यर्थः कामराजविद्यामुदरति ॥

स्मरं यो निलंसी वितयमिदमाः घेतवमनौ,
निपाये केनित्ये निरवधि महाभोगरसिकाः
जपन्ति त्वाचिन्ता,

जपनित्वांविनामणिगुणनिबद्धातवलयाः शिवा
 ग्नौजुकनः सरभिद्युतथाराद्रुतिशतैः ३३ ॥
 स्मरककारंयोनिमेकारंलक्ष्मीमीकारं इदंरितयेतवमनो
 मन्त्रेपूर्वोक्तेनिधाय तप्तदत्तव्रयंरोपयित्वासेस्याप्पपके
 श्रेष्ठपाठकाः देनित्येत्वांजपन्ति कीदृशाः निरवधिम
 हाभोगरसिकाः निरवधिरवसानमृत्योयोमहाभोगः

सौ
टी
८१

पेहिकाशुषिकाडः खाभिसंभिन्नसुखसन्नतिः तद्रसिका
स्तदिच्छावन्तः चिन्तामणिमातृकातद्रवोयोगुणास्तनः
तत्रनिबद्धोत्तवल्योत्तररूपोवलयः अनलोमप्रतिलो
मतयाककाशदिवर्णरूपोवल्याकारोयैस्ते यद्वाचि
न्तामणौगुणोयस्यासौचिन्तामणिगुणास्त्वचरणक
मन्ततत्रनिबद्धान्यतवलयानिन्द्रियसमूहोयैस्ते,

शिवाग्नौ शिवशक्तिरूपवागीश्वरवागीश्वरी संमील
नजातवेदसिवक्रौञ्चरभिसृतथानाऊति शतैः गोष्ट
तथावाऊति शतैर्ज्वलन्नोहोमं सम्पादयन्तः आर्ष-
त्वात् जुहुःस्त्रुक् अन्नमध्ये यत्सुरभिसृतथाराऊति
शतैरेविति शिवाग्नौ महाभोगरसिकाः पूरार्णऊति
रसिका इत्यर्थः अत्रैवाशर्ववेदे सौभाग्यकारेण का

सो
री
८२

मो योनिः कमलावचपाणिर्गुहाहंसो मातरिष्वाश्रमि
न्दः पुनर्गुहासकलामाययाचहृरितेषाविद्यमातादि
विद्येति ऋग्वेदेऽपि इन्द्रो मायाभिः पुरुषं पश्यते इन्द्रः
परमैश्वर्ययुक्तो लकारः मायाभिर्हृलेखाभिर्वद्वरूप
इयते तथा हि हृलेखायाः पञ्चधा षोडश चतुर्थी त्रिधा
विभागा भवन्ति ॥ ॐ ॥

तत्रच हकाररेफहकारविन्दुस्तत्समुष्टिरिति पंचधा
विभागेनवाग्भवोत्पत्तिः हकारःरेफःविन्दुत्रयंतत्स
मुष्टिरिति षोढाविभागेनकामराजोत्पत्तिः हकारः
रेफः ईकारः विन्दुरिति चतुर्धाविभागेनशक्तिकूरो
त्पत्तिरिति एतस्याविद्यायाः पंचादशाक्षरत्वं व्याख्या
तंमानसोद्भासे दशपंचकभेदेन प्रपंचस्पविलासि.

मो
ही
८३

नः साक्षिणीपंचाक्षरी यस्मान्नस्मान्तेचदशाक्षरी
जायतेवर्धतेअस्तिपरिणामतिनशपतिइतिपंचदशा ॥
शरीरेत्वंशोभोःशशिमिहिरवत्सारुहयुगे
तवाःत्मानेमन्येभगवतिनवात्मानमनन्तम्
अतःशेषःशेषेत्ययमुभयसाधारणतया
स्थितःसंबन्धोवांसमरसपरानन्दपरयोः ३६

हे भगवति त्वं शंभोः शरीरं कीदृशं शशि मिहिरौ
चन्द्रसूर्यो वदौ रूहो स्तनौ यत्र तत् तडक्तं चन्द्रसू
र्यो स्तनौ तस्यास्तावेव नयने स्मृते उभो ताटङ्कयु
गलमित्येषा वैदिकी श्रुतिरिति तथा तवात्मा
न नवात्मानं न वदूहात्मकं भेदवस्वरूपं मन्ये दूहा
श्च कालदूहः कलदूहो नाम दूहस्तथैव च ज्ञा

सो
ही
८५

नवग्रहस्तथाचित्रव्यूहास्तस्मादनन्तरं नादग्रहा
स्तथाविन्दव्यूहस्तस्मादनन्तरं आत्मव्यूहस्तथाजी
वव्यूहः स्यादिति तेनवनवव्यूहात्मकोदेवः परानन्द
योगात्मकः नवात्मोभेरवोदेवोभुक्तिमुक्तिप्रदायकः
परानन्दापराशक्तिश्चिद्रूपानन्दोभेरवी तयोर्यदासा
मरस्यंजगत्सम्पद्यते तदेति ॥

तत्र त्रिकालसूत्रो निमेषादिकल्पान्नाविच्छिन्नकाल
समुदायः कृत्स्नसूत्रो नीलादिरूपभेदः नामसूत्रः सं
ज्ञासमुदायः ज्ञानसूत्रो विज्ञानस्कन्दः चित्रसूत्रो
कारचित्रबुद्धिमहत्मनः समुदायः नादसूत्रः परापर
श्रवणीमध्यमो वैखरीरूपः विंडसूत्रः निर्विकल्पस
मुदायः आत्मसूत्रः आत्मान्तरात्मपरमात्मज्ञानाः

सो त्मरूपः जीवब्रह्मः मनुष्यपशुपक्षिसर्पादिरूपः अ
 टी तोहेतोः शेषः शेषेति सम्बन्धो गुणप्रधानभावोर्वा
 ८५ युवयोः साधारणातया तत्पतया स्थितः कीदृशा योः
 सपरमपरानन्दयोः ससरसेनैकात्म्येन यः परानन्दः
 उक्तुष्टनिर्हेति सत्परयोस्तदधीनयोस्तन्निष्ठयोर्वा न
 वात्मानमित्यत्र भावात्मानमित्यपि क्वचित्पारः तत्र भावः शिवः

॥

हे शिवयुवति,

ते मनोनाः करणमसि व्योमप्राकाशं मरुदापुस्तमः

मनस्त्वं व्योमस्त्वं मरुदसि मरुत्सारथिदसि

तमापस्त्वं भूमिस्त्वयि परिणतायां नहि परं

तमेव स्वात्मानं परिणमयितुं विष्णवपुषा

चिदानन्दाकारं शिवपुवतिभावेन विभ्रये ३५

सि मरुत्सारथिरग्रिपित्तमसि अर्पोजलं भूमिः पृथ्वी

सो त्वयि परिणतायां सत्यां परंभिन्ने कार्ये नास्ति त्वमेव भावे
 टी. नलीलाविशेषेण चिदानन्दाकारमात्मानं विस्ववपुषा
 ८६ जगद्रूपेण विभुषे किमर्थं परिणमयितुं परिणमं प्राप
 यितुं तदुक्ते चतुश्शक्त्यां विपुला परमाशक्तिराद्याज्ञाता
 महेश्वरी स्थूलसूक्ष्मसभावेन त्रैलोक्योत्पत्तिमात्मका ।
 कवलीकृतनिःशेषतत्त्वग्रामे सत्पिण्णी यस्यां परिणताये

तन किंचित्परिशिष्यते इति ॥ अथ मनसा दितः षडन
न यशां भवानां मुखभूते देवदेव्यो प्रतिचक्रं कियद्भिः
श्लोकैः स्तोति ॥ तवाज्ञाचक्रस्य तदधिष्ठितभू

तवाज्ञाचक्रस्य तपनशशिकोटिद्युतिथरं ।
परं प्रांभुं मन्ये परिमिलितपार्श्वपरचिता
यमाराध्यन्मत्ता रविशशिपुचीनामविषये

सौ
दी
२६
८७

निरालोके लोको निवसति हि भालो क भवने ३६
मध्यस्थं तपनः सूर्यः प्राशी चन्द्रः सूर्य चन्द्रयोः कोटि संख्या
क कान्ति धरं परं शम्भु परशम्भु नाथाख्यं परचिता परचै
दम्भया परिमिलित पार्श्वं परिष्वज्ज्वा सभागे मये जाना
मि यं शंभु भक्त्या आराध्यन् पूजयन् लोको भक्तजनो भा
लो क भवने रश्मि लोक दृहे हि निश्चितं वसति कीदृशो निश्चि

प्रकाशकालोकान्तरमृत्युत्वेस्वप्रकाश इत्यर्थः तथा
चक्षुःशक्तिः न तत्र सूर्योभाति न च चन्द्रतारकानेमावि
ष्टोभाति कुतो यमः शिः तमेव भान्तमनुभाति सर्वं
तस्य भासा सर्वमिदं विभाति इति अत्र कार्णिकार्यो
परशम्भुनाथश्रीपाडकोऽजयामि सम्पूज्य चतुः
षष्टिरदलेषु पूर्वोक्तचतुःषष्टिरशमयः नाथश्रीपा

सौ
दी
८८

इ कामसाग्री पादुकां पूजयामि इत्यन्ताः पूजनीयाः एव
मन्यवकेशपिक्रमः क्रमशः प्रसन्ना भवन्ति सुखदेवदेवो

विष्णुर्ह्येतेषु ह स्फटिकविषदंबो मजन स्तोति ॥

कं शिवं वन्दे देवीमपि शिवसमानव्यसनिनीम् य
योः कान्तायान्ताशशिकिरणसारूप्यसरणि

विभूतान् नर्धनाविलसन्ति च कोरीवज्रगती ३१ ॥

तेतवाः पिष्टानभूतेविशुद्धौ कण्टस्थ षोडशदलचक्रे
स्फटिकविषदंष्ट्रेतव्योमजनकंगगनकारणेशिवं
व्योमेश्वरनामानंदेवीमपिव्योमेश्वरास्त्रावन्देकीट
श्रीशिवेनसमानं व्यसनं व्यापारः व्योमजनानुक्
लोयस्यास्तां पयोव्योमेश्वरव्योमेश्वर्योः कान्याया
न्मारदिर्गच्छन्त्याजगतीजगद्वर्तिषीजमन्ततिश्चको

सो
२१

रीवविलसति शोभते कीटशीशशिकिरणेन साहृष्या
समानासरणिः सप्रमणापदतिर्यसाः सा तथा अतपववि
भूतान्धान्तानिरस्ताबाह्यविषयव्यासंगतिमिरत्यर्थः
कण्ठकमलकर्णिकायां व्योमेश्वरनाथश्रीपाडकां
पूजयामि व्योमेश्वर्यस्वा श्री पाडकां पूजयामि
इति संपूज्य ।

परितो ह्यसमतिरवस्यः श्रानन्दनाथश्रीपाडकां
जयामि इति तन्नामानं सत्यस्य पूजाश्चेति क्रमः ॥
क्रमप्राप्तवायव्यराशिदेवदेव्यावाः ॥ २२ ॥ समुत्थी

समुत्थीलतं विक्रमलमकरन्दैकरसिकं
भजे हंसहृन्दं किमपि महतां मानसरम्
यदा लायादष्टादशगुणितविद्यापरिणतिः

सो यदा दत्ते दोषाद्गुणममलमद्भ्यः पयश्च ३८ ॥
 लन्ती प्रकाशमाना या संविद्वत्सत्तानं तदेव कमलं पद्मे त
 समकरन्दः परिमलस्तद्रसिकं महतां योगिनां मानसमे
 वमानसं तत्र चरति इति अतएव किमप्यनिर्वचनीयं
 हे सद्दन्द् हे सेश्वर हे सेश्वरी रूपं भजे हे सः सोऽहे स्वाहा
 परमहे स हे सेश्वर्य स्वाहा श्री पाङ्कजं जयामि इति

तयोर्यजनमन्त्रः हेस इत्यरः हयमेववातन्मातः य
 दालापाद्योरुश्चारणात् अष्टादशागुणितानाम
 ष्टादशसंख्याकानां विधानां वेदचतुष्टयोपवेदचतु
 ष्टयषडङ्गपुराणान्यायमीमांसाधर्मशास्त्ररूपाणां
 परिवर्तानिः प्रकाशाः हेससाधर्म्यमाः हे यदेव,
 हेस हृन्दोषादोषमध्याहुणाममलं निर्मलमादेते

सो
टी
५

अविद्यासम्पर्कनृपेदोषं विनाशपशुरागमखंडैतान
न्दनृपतां व्यनक्तीत्यर्थः अज्ञोजलात्पयोदुग्धमिवेत्य
र्थः पूजाक्रमशोक्तरीत्येव क्रमप्राप्तैतजसमुत्पदेवदेव्यौ
तवसाः पिष्टाने कृतवहमपिष्टायविरते प्राह ५
तमीडेसंवर्ते जननिमहन्तीतांचसमयाम्
यदालोके लोकान्दहतिमहति क्रोधकलिते ।

दयार्द्रत्वदृष्टिः शिशिरमुपचारं रचयति ३६ ॥

हे जननि त्वदधिष्ठिते साधिष्ठाने नाभिचक्रे दशादलेशां
भवकमेस्वाः पिष्ठानमणिहरयोः स्थलवैपरीत्ये कृत
वह्ममग्निमधिष्ठायानिरतं स्थितं संवर्तं संवर्तं चरनामा
नेतं प्रसिद्धं तं प्रसिद्धं महतीमति प्रायित्तां समयो महा
समया संसिक्तो ईडे स्तोति यदा लोके यस्य समये चर

सौ
टी
१२

समदत्तालोकेतीक्ष्णतरलललाटलोचनानलेकोथक
लितेसंनिहीर्षालक्षणोपेनसमाविष्टेलोकांश्चत
र्दशभुवनानिदहति सति दयाद्रीकोमलासिस्तत्तावि
ष्टेति यावत् ते तवसमयात्पतयादृष्टिः शिशिरमु-
पचारंशौत्यसम्पादनेन पुनरुपजीवनेकरोतीत्य-
र्थः ॥ ५ ॥

क्रमप्राप्ताप्तरश्मिमुख्यदेवदेव्यावाः॥२॥ हेजननि

तडिहर्तेशात्मा तिमिरपरिपंथिस्फुरणया
स्फुरन्नानारत्नाभरणपरिणहेन्द्रधनुषम्
तसः प्रयासं मे च जननि माणि एवैकशरणं
निषेवेव वर्षनां हरमिहिरतसं विभुवूनम् ५

माणि एवैकशरणं षड्दलेभ्योऽप्येवं वृत्तिकमलमेवैकं

सो
टी
१३

शरणं गृह्यस्य तमोवत् प्रथमं कृत्स्नं कृत्स्नवर्णमेवे
मेचेच्चरममरुतेच्चरापरपर्याये निषेवे कीदृशं शाक्त्या
तिमिराणामन्यकाराणामज्ञानानां वा परिपन्थिना
शकं स्फुरणं कान्तिर्यस्यास्तया तद्विहन्तं पुनः की
दृशं नानाभरणपरिणद्धमिन्द्रधनुर्धनं पुनः कीदृ
शं ह्रस्वपेण प्रागुक्तं सेवते चरेण तमे तापितं ।

श्रेतर्भा वितव्या र्था त्रपिथा तो निर्णष्टा त्रिभुवनं त्रैलोक्यं
वर्षनां सिंचन्ते ॥ कमप्राप्तपार्थिवरश्मिमुख्यदेवदे
(व्यावाह ।

तवाथारेमूले सहस्रमययालास्य
परया नवात्मानेवन्दे नवरसमहाताण्डवनदे
उभाभ्यामिताभ्यामुदयविधिसुद्विषयदयया
सनाद्याभ्यां जज्ञे जनकजननीमजगदिदं ॥

सो
ली
२५

तवत्वरधिष्ठिते मूले आधारे च तदर्दलमूलाधारचके
लास्ये ॥ शुंगाररसोचितेन्दने तत्परया समयाख्या
भक्त्या सह नवाः स्नाने नवमूलविद्यात्मके यद्वा पूर्वे
नवनवग्रहपं नवावेडनालात्मके वा वस्तुतो नवर
सहस्रं रसैर्वैरसतीति श्रुतिः नवरसा अभिनेयाय
वृत्तादृशं यत्नराताण्डवेन्दतविशेषः ॥

तस्य नटमभिनायकं वन्दे मन्ये इति पाठोऽपि यत्ताभ्या
 शुभाभ्यां लास्ये चर्यादिनवात्मशिवाभ्यामिदं जगत् ज
 नकजननीमत् मातृपितृपुत्रं जज्ञे जातं कीदृशाभ्या
 शुभाभ्यामुदयविधिमुद्दिश्य दयया सनायाभ्यामहा.
 संहारा नन्तरे जगदुत्पत्तिमनुसंधाय दयया कुरुणा या स
 नायाभ्यामुक्ताभ्यामित्यर्थः सिसृहोन्मीलितानुग्रहः

सो
ही
२५

एष यथा पूर्वजगदुत्पन्नमतः स्वसन्तोषेण लास्यतां उ
वसमुत्सकाभ्यां देवदेवीभ्यां जगदिदं मातापितृसंज्ञि
तं मातापितृरावपि पुत्रे जाते सति इष्टानि शयेन नृत्य
त इति भावः, इदानीं मुदा दिव्यरंगात्

गतेः
मालिकान्ते ग
गनमालिनिः सा किं शिंटे
चरिते त्रैलोक्ये दिव्यनि
स्मृते कीर्ते यत् कः
स्तौति ॥

तमीडेयस्त्रायाल्लराणशवलंचन्दशकलंयनुः
शौनासीरंकिमिदमितिबभातिथिषण्णं ५२

देहिमिगिरिसुतेतैहैसंसुवर्णाचरितंकिरीटेकःकीर्तयतु
तथापि तमीडेस्त्रोमिमार्गिकरत्नविशेषभावेगतेः प्रा
मैःगगनमार्गभिःद्वादशादित्यैर्मित्रवरुणादिनामकैः
सान्द्रचरितमाश्लिष्टतयायोजितंयसमुक्तस्यल्लायय

सो
टी
२५

क्षुरणेन कान्तिविलेपनेन शबलेनानावर्णचंद्रशक
लेकर्तृशोनासीरंशुनासीरइन्द इत्यर्थः तत्सम्बन्धिभुः
कार्मुकं किमेतदिति पिषणां बुद्धिं वभाति जनयतीत्यर्थः

४२

अनोत्तथांतेन स्तुलितदलिते दीवरवने च नस्ति र्गं स
ले चिक्करनिक्कुरुम्भंतवशिवे यदीये सो रभ्ये सहजमुप
लब्धे समनसो वसेत्यस्मिं समेवलमयनवादी विटपिनो

४३

हे शिवे तव चिक्करनिक्करुम्भं प्रलकसमूहः नोस्माकं
 धानमज्ञानेधनोतनाशयत कीदृशं तलितमुत्तमभितं
 विकसितं यदिन्दीवरं श्यामकमलं तस्य वने येन तत् पु
 नः कीदृशं चनेनिविडे च तत्सिग्धं स्मृतां चेति तत् सूक्ष्म
 मस्थलं यदी चिक्करनिक्करुम्भीये सौरभ्यं सौगन्ध्यं सह
 जं स्वाभाविकं उपलब्धं शिलितं बलम नन्दस्तस्य

मौ
री
१६७

रीनंदनवने तत्रयेविरपिनः कल्पवृक्षास्तेषांयेसमनसः ३
ष्वाणिघ्नचिक्करनिक्करुमेवसन्तीत्यहंसये ४३ ॥ त
वहन्तीसिन्धुं प्रवलकवरीभारतिमिरत्तिषां हर्देव
नीकृतमिवनवीनार्ककिराणं तनोतत्समंनस्तव
वदनमौन्दर्यलहरीपरीवाहस्रोतः सरणिपिवसीम
वसीमन्तसरणिदिधाकृत, १ न्तसरणिः ४४

केशपाशमध्यरेखापदतिर्नोस्माकंतेमंकल्याणंतनो
तुविस्तारयतु कीदृशीसिन्दूरवहनीकमिवप्रवलोव
लिष्टोयःकवरीभारःकेशपाशः सइवतिमिरसन्धका
रस्यसन्धिषांकानीनोद्दिष्टामिति पादेतिमिररूपशशू
णावृन्दैःसमूहैः वन्दीकृतंविजित्यगृहीतेनवीनार्क
किरणमिववालादित्यमशूत्वमिव पुनःकीदृशीसी

सो
ही
१५

मन्त्रसरणिः तव वदनस्य यासौ नन्द्यलहरी लावण्यतरेण
स्तम्भरी वा हां र्थयत्स्वो तस्मिन् सरणिः प्रणालिके वपरी
वाहो नामोद्धृतजलवह्निस्मरणं तेन सौन्दर्यस्यात्यन्तप
रिपूर्णितत्वे धन्यते ॥

प्रणालैः स्वाभाव्यादलिङ्गलह

स श्रीभिरलकैः परीतं ते वक्त्रं परिभवति पंकेतुदरु
चिम् दस्येरेयस्मिन् शनरुचि किंजल्करुचिरे ।

सुगन्धोमाद्यन्तिस्मरमयनचतुर्मधुलिहः ४५॥
 प्रलकैः कुतलैः परीतवेष्टितेतेवक्रं सुखं कर्तृपंकेरुह
 रुचिकमलकान्तिपरिभवतितिरस्करोति कीटशेरल
 कैः स्वाभाव्यात्सभावात् अरालैः कुटिलैः चात्रवर्णादि
 भ्यउपसंख्यानमिति स्वार्थे षञ् वेष्टितस्यापरपरिभाव
 कत्वमुचितमेवेति धनिः पुनः कीटशैः अलिजलभ्रम

सौ
री.

१५

रसमूहं हसतीत्यलिकलहसाश्रीः शोभायेषां तैः प्र
लिकलभसश्रीभिरिति पाठे अलिवालकसमानका
भिरित्यर्थः यस्मिन् त्रैलोक्ये सारमयनस्पशम्भोः च तं षीव
मधुलिहोभ्रमरासाद्यन्ति मीहशोदरस्मेरेष्वदिकसिते
दशनरुचयो दन्तकान्तयपवकिंजल्कानिके सराणि
तैः रुचिरे मनोज्ञे सुगन्धोसौरभशालिनि ॥ ४६

ललाटे लावण्यघुति मिलितमाभाति तव यत्
 द्वितीये तन्मये सुकृतशशिखण्डस्य शकला
 विपर्यासेन्यासाद्भयमपि संभूय समिधः ।
 सुधालेपमूतिः परिणमति राकादिभकरः ४६

तव ललाटे लावण्येन सौन्दर्यघुत्या कान्या च विमले य
 दाभाति तत्सुकृतशशिखण्डस्य द्वितीये शकले खण्डे मये

सो
ही
॥

अत्र हेतुमाह विपर्यासेत्यासात् ऊर्ध्वशुखस्य चन्द्रखंड
स अथोशुखस्य ललाटस्यैव परीत्येन न्यासात् उभयम
पि संभूय मिलितं यदा भवति तदा सुपालेपेनामृतले
पेन स्यात्तिरेकीभावो यत्र सनाकादिमकरः पूर्णिमाचंद्रः
परिणामतिसंघटते इत्यर्थः ॥

भुवोभये किंचिदुवनभय

भगव्यसनिनि तदीयेनेत्राभ्यामपुकरुचिभ्यामृतगुणे

धनुर्मध्ये सव्येतरकरगृहीतं रतिपतिः प्रकोष्ठे
सुष्टौ च स्थगयति निगूढान्तरमिमं ५३

हे भुवन

भयभंगव्यसनिनिजगद्भयभंजनशीले इमे त्वदीये भुवौ
धनुः सव्येतरकरगृहीतं वामहस्तधृतं निगूढान्तरमाश्वा
दितमथ्यं रतिपतिः कामः प्रकोष्ठे सुष्टौ च स्थगयत्याश्वाद

सौ
री

यतीति मन्येकीदृशोकिंचिदुग्रैषहक्रेमपुकररुचिभ्यां
भ्रमरतत्त्वाभ्यांनेत्राभ्यांष्टतोगुणोमोदीयत्रते ॥

१५
५५

अहःसूतेमथं तवनयनमर्कात्मकतया
त्रियामोवामंतेरज्जतिरजनीनायकतया
रतीयादृष्टिस्तेदरदलितदेमासुजरुचिः
समादत्तेमन्यादिवसनिशायोरःनारचरी

४८

तवदत्तं नयनमर्कात्मकत्वाद्देतो रहोदिने सृते सृजति वा
 मं नयने रजनीनायकतया चन्द्रत्वाद्देतो स्त्रियामो रात्रिं सृ
 जति ते तव तृतीयादृष्टिर्भालगतादरदलितदेमास्वज
 रुचिः ईषद्विकसितकमलकान्तिदिवसनिशायोर्दिनरा
 त्मोरन्नरचरीमध्यवर्तिनी सत्प्रांसमादत्ते जनयतीत्यर्थः ॥
 विशालाकल्याणी स्फुटरुचिरयोऽथा ऊवलेयैः

सो

री

१०२

कृपाधाराधारा किमपि सधुराभोगवतिका

अवनीदृष्टिस्ते वरुनगरविस्तारविजयाद्भुवं

तेजत्राम व्यवहरणयोग्याविजयते ४६ ॥

तेतवदृष्टिर्विजयतश्च्यन्तयः कीदृशी बहूनां नगराणां
विस्तारस्य विशालता गुणस्य विजयादभिभवात् तासां ता
सां नगरीणां नाम विवहरणं व्यवहारस्तयोग्या वरुनगर

विस्तारविज्ञयेतिपाठे बहूनांनगराणांविस्तारस्यवि
जयोयस्यसेतिट्टिदिविशेषणतत्तन्नामव्यवहारणयोगि
तमेवदर्शयति विशालाविस्तीर्णाविशालानामनग
रीच कल्पाणगुणविशिष्टागंधर्वनगरीच स्फुटरु
चिर्व्यक्तकान्तिः ऊवलयैः इन्दीवरैःपृष्ठीमंडलैश्च
अयोध्यायोहुमशक्त्या अयोध्यानामनगरीच कृपा

सो यागयागाकारुण्यप्रवाहस्याधारभूताधारानामनगरीच
 टी किमपिमधुरा अनिर्वचनीयमनोहरगुणा मधुरानाम
 १३ क्लृप्तनगरीच मधुरामधुराक्लृप्तनगरीमधुनिर्मितेतिवि
 श्वकोशात् भोगवतिकाभोगः प्रेमतद्वती कः स्वार्थे भो
 १०३ गवती पाताल नगरीच अवन्तीभक्तजनैरद्वन्ती ।
 अवन्ती नगरीचेति ॥

कवीनां सन्दर्भस्तव कमकरनैकभरिते
कटाक्षव्यासेपभ्रमरकलभोकार्णयुगले
अमुञ्चतौ दृष्ट्वा तवनवरसासादतरला ॐ
वसूयासम्पर्कादलिकनयनं किंसिदरुणं
तव अलिकनयनं ललाटलोचनं कर्तृकटाक्षव्यासेपः
अपाङ्गस्फुरणं तावेव भ्रमरकलभोषट्चरणवालकौ

मो
दी
५

कर्णयुगलसमुच्चनोदृष्टु असूयासम्पर्कात् तस्यल
लाटस्यतयाकर्णान्ततया कर्णपर्यन्तगमनभावेने
र्ष्यासम्पर्कादरुणोरक्तं किंसिद्धितर्के किंचित्पिवापा
दः कर्णयुगलंकीदृशकवीनां व्यासादीनांसन्दर्भवा
मुष्फः सपवस्तवकस्तत्रयोमकरन्दः शृंगारादिरसस्तेनै
कभरिते पूर्णं भ्रमरकलभौकीदृशोनवरसास्वादतरलो

शृंगारादिनवरसासादसुलेभो ॥ शिवेशंभोशृंगा
 शिवेशृंगारादीतदितरमुखे कृतसनपरा
 सरोषागंगायोगिदिशाचरिते विस्मयवती
 हरादिभ्योभीता सरसिरुहसौभाग्यजयिनी ८
 साखीपुसेराते मयिजयति दृष्टिस्तकरुणा
 रसेनादीतदितरमुखे अन्यदेवमुखे कृतसनपराश्रने

सौ नवीभत्सरभः गंगायौशिरमिवर्तमानयोसापत्मात
 ही सर्वोषितिरोद्वरसः गिरिशचरिते परस्पराविरुद्धान
 ५ लचन्द्रादिधारणरूपेविस्मयवती अनेनाद्भुतरसः
 105 हरस्पाशिवस्पाहयः सर्पाः कंकराभूतास्तेभ्योभीता
 अनेनभयानकरसः सरसिरुद्धारणंपंकजानांसौंद
 स्पजयिनीतिवीररसः । सखीषु,

शिवानुरागादिप्रश्नपरासुखेराईषह्यस्यवतीतिहा.
स्वरसः मयिदीनेसकरुणाकारुण्यरसाविष्टातवट
सिर्जयति जयतीत्यञ्जननीतिपाठे देजननीतिसंबोध

नमः ॥

गतेकर्णाभ्यर्गगरुतइवपत्माणिदधती
पुरांभेत्तुश्चिन्न प्रशमरसविद्यावराफले
इमेनेत्रेगोत्रायपतिऊलोत्तसकालिके

सो
दी
६

तवाकर्णाकृष्टस्मरशरविलासेकलघतः ५२

हे गोत्रायपरिक्रलोत्तंसकलिके गोत्राष्टयीतांथा
रयंतीति गोत्राधाराः पर्वतास्तेषां पतिरीश्वरः हिमा
लयस्तस्मिन्कलं वेशस्तस्योत्तंसकलिके भूषणकलिक
स्वरूपे त्ववश्मेनेत्रे आकर्णाकृष्टस्मरशरविलासे
कर्णपर्यन्ताकृष्टकाममार्गणशोभोकलयतः ॥

स्मरयतः नेत्रेकीदृशेकर्णाभरणेकर्णनिकटेगतेप्रा
मेगरुतश्चवाराणपत्नानिवपत्नाणिदधतीपुवंभेतःशि
वस्यप्रशमरसविशवणफलेशांतिरसहर्षकरणाप्रयो
जनमेवफलेशालंययोरितिपरितोत्पकम् ५२

विभक्तैर्वर्णय्यतिकरितनीलोत्पलतया ।

सो
दी
५

विभाति तत्रैव त्रितयमिदमीशानदयिते पुनः सष्टे देवांदु
दिगादिरुद्रानुपयता नृजः सत्त्वे विभ्रतमशतिगुणानां
यमिव ५३ ॥

देईशानदयिते शिववल्लभे तत्रैव त्रितयमिदमुपयता
मूलयोगतान् द्रष्टुं नृजः सत्त्वे तमशतिगुणानां यं विभ्र
दिव विभाति कीदृशेनेत्रयं यतिकरित,

नीलांजनतयासेवदृश्यामांजनतयाविभक्तेत्रैवर्ण्यवि
 भक्तेसेवद्वेविवर्ण्यएवत्रैवर्ण्ययत्रेत्यर्थः विभक्तेत्रैवर्ण्य
 व्यतिकरितनीलाम्बुजतयाशनिपाठः क्वचित् विभक्ते
 नव्यक्तेनत्रैवर्ण्यनस्येतरक्तनीलरूपेणवर्णत्रयेणव्य
 तिकरिर्सेसेवद्वेयत्रीलाऽम्बुजतयातद्भावेन विस्रुपते
 शुनारणात्रयमिवभातीत्यन्वयः विस्मोर्नाभिकमलपव

सौ

दी

१८

ब्रह्मास्पष्टः तन्नेत्रकमलेन ब्रह्मविस्मरुद्राः सृष्टा इति
व्यतिरेकोलंकारः विस्मयते हे ईशान ईश्वर दयित भक्त
जनेतु उपरित्वनेत्र त्रितयमिदं कामदं गुणानां त्रयमिव वि
ब्रुहि भातीत्यर्थः भवेति श्रितं तत्सिंहमूर्त्यभिप्रायेणाने
त्रयवर्णनं शेषे समानम् ॥ ५३ ॥

पवित्रीकर्तुनः यशुपतिपराधीनहृदये,

दयामित्रैर्नेत्रैरुणाथवलश्यामरुचिभिः नदः शोणो
 गंगातपनतनयेति भ्रवसमुं त्रयाणां तीर्थानामुपन
 दे पशुपतिपराधीनहृदये । यस्य स भेदमनघे ५४
 शिवाधीनमानसे दे अनघे निष्पापे भ्रवं निश्चितं नो
 स्मान् पवित्रीकर्तुं नेत्रैः शोणो नदोः गंगातपनतन
 यायमुना इति त्रयाणां तीर्थानाममुं संभेदं संगमसु

सो
दी
२

पनयसि प्रापयसिनेत्रैः कीदृशैः दयाभिः दयैवमित्रं
येषां तैः पुनः कीदृशैरुपायबलश्यामरुचिभिः रक्त
शुक्लश्यामकान्तिभिः विस्मयते पशुपतिपराधीनह
दयेति गंगाविशेषणं अयीति सम्बोधनपदं ईदयेति
यमुनाविशेषणं ईकामेददाति ईदः कृष्णः तेतत्सादृश्यं
यातीत्यर्थः उभयोः कृष्णवत्वात् अनवेस्थाने सखरूपे त्रयाणां

सम्बन्धमुपनयसीत्यर्थः ५४ हे अपरोक्षकर्णप्राप्यज

तथापरोक्षकर्ण उपनयनपैशुन्यचकिता।

निलीयन्तेतौयेनियतमनिमेषाः शफरिकाः

इयंचश्रीवद्वदपुटकपाटेऊवलयेजहाति

प्रत्सुषेनिशिदविचटय्यप्रविशति ५५

रतिः कथयतेस्नवनयनयोः पैशुन्याद्गीताः शफरिकः

सो
 टी
 १०

प्रोष्पानियतं निश्चितं तोये निलीयन्ते जलदुर्गमाश्रयेति
 इयंच श्रीः कमलकांतिसुवनयेनैरभूत्या च किताप्रत्ये
 प्रातः बहच्छदपुटकपाटेऽवलयंकान्तिः कमलजैदा
 ति निशिरात्रौ विचट्योद्घात्यप्रविशति । राजवि
 होजनस्तुरात्रौ निद्रतयातिष्ठति । दिवसयकंदरुटे
 दत्तापलायत इति लोकप्रसिद्धं विपदे ॥

अपगतमरणं मातृपितृदेवर्षिऋणं यस्यासावपणोऽथा
 र्मिकः वसुदेवो वा तस्यायेहितः अपत्यो वा अर्घ्यपरिः
 भगवान् तस्य सम्बोधनं हे आपणो कीदृशो समुद्ररूप
 प्रायतनस्यानस्य कौसुम्भवस्तस्य तस्मी सहायदानादप्य
 तऋणोज्ज्वलेन वमिषमिति भीत्या तदा अयणं स्वरत्नाये
 ति भावः ५५ हे धराणि धराजन्यतनये शैलापि सृते

मो
दी

॥१॥

तव निमेषोन्मेषाभ्यां अभिमीलनोन्मीलनाभ्यां जगतीष्ट
स्यी प्रलयं नाशमुदयमुत्पत्तिं याति प्रामोतीति सन्नग्राहः

निमेषोन्मेषाभ्यां प्रलयमुदयं याति जगती
तवेत्याहुः सन्नो धराणि धरा जन्म तनये
त्वदुन्मेषाज्ञातं जगदिदमशेषे प्रलयतः
परिज्ञातं शंके परिहृत निमेषास्तवदृशाः ५६

तदन्मेषात्तवान्मेषात्तवालोकनोन्मीलनाज्ञातं प्रादुर्भू-
तमशेषं जगत् प्रलयतः संहारतस्तवदृशस्वातंत्र्यं परि-
हृतनिमेषास्त्यक्तनिमीलनाशतिशोकेतर्कयामीत्यर्थः
विस्मयते हेयराणि यवपृष्ठीयराजान्यो राजा चन्दः त-
नयो यस्य स राजन्यतनयः समुद्रस्य सिंस्तव निमेषोन्मेष-
ाभ्यां जगती प्रलयनीयता उदयं व्यक्तिं ददातीत्यर्थः ५०

सो
ही
१२

हे शिवे कृपया करुणया मामपि दवीयांसे हरवर्तिने
दृशा द्वाचीयस्यादरदलितनीलोत्पलरुचा
दवीयांसे दीने स्तपय कृपया मामपि शिवे
अनेनाहं धन्यो भवति न च ते हानिरियता
वनेवाहर्घेवासमकरनिपातो हिमकरः ५१
दीने दुःखिते द्वाचीयस्यादीर्घतरया दृशादरदलित ।

नीलोत्पलरुचा ईषदिकसितश्यामसरोजकान्त्यादृष्ट्या
 स्त्रपयानेन स्नापनेनाहंथन्यः कृपासनाथश्च पुनस्तेतव
 हानिः ततिर्न भवति वनेकानने हर्म्यगृहे हिमकरश्चन्द्र
 मास्तस्य समकरनिपातः समानकरप्रसारः यथौषधीश
 शम्पापि चन्द्रस्य वने पतपातो न बाहर्म्यपतपातस्तथात
 वापि निकटस्थे पतपातो मयि ह्यस्येन च पतपातः समुत्प

सो

०१३

113

न इतिभावः विमोक्षिवेकल्याणार्थे शेषं समानम् ५३

अगलंतेपालीयुगलमगराजन्यतनये

नकेषामाधत्ते कसुमशरकोदंडकुतके

तिरश्चीनोयत्रश्रवणपथमुल्लंघ्यविलसन्

नपांगव्यासंगोदिशतिशरसन्धानधिषणा ५४

हे अगराजन्यतनयेपर्वतराजप्रवितेतवारालं,

॥

वक्रचक्रालं कामकार्मुककोतकं नयते न जनयति ।
 अपितु सर्वेषां जनयतीत्यर्थः यत्र पालीयुगलेति रश्मी
 नोवक्रः श्रवणपथे कर्णप्रान्ते उल्लंघ्य विलसन् शोभ-
 मानो पांगव्यासंगः कदाह विलेपः शरसन्धानधिषरणं
 वाणसंयोजनबुद्धिदिशति संपादयतीत्यर्थः । विसृप-
 ते युगराज न्यतनयेन अविस्मृगच्छतीत्यगः वैस्सवः ।

सौ

री

०१५

तद्गजत्पस्तच्छेष्टः तनयएवतनयः परिवालत्वात्तस्य
इनःप्रभुः अगराजतनयापार्वतस्याइनःप्रभुरितिवा
अगराजत्पतनयेनेतितृतीयान्तेपदे अगराजत्पतनये
नवैस्मवेनमैनाकेनसहवाकेषामाथते इतिपदद्वयदः
अकारो नकारार्थः केषां कृतकेनथत्तइत्यर्थः शेषेत्

ल्यम् ५८ ॥

स्फुरद्गणभोगयोः कपोलस्थलयोः प्रतिफलिते प्र
 स्फुरद्गणभोगप्रतिफलितताटेकपुगले
 चतुश्चक्रं मन्ये तव मुखमिदं मन्मथरथम्
 यमारुह्य दुःखान् वनिरथमर्केन्दुचरणं
 महावीरो मारः प्रमथयत ये संजितवते ५६
 निविशितं ताटेकपुगलं कर्णभूषणपुगलं विशेषद्वयं

सौ

दी

१५

यस्य तत् इदं सुखं च तत् श्रुत्वा मन्मथरथं मन्ये विस्वप्रतिवि
म्बाभ्यां तादृकपुगले च कचतृष्टयोपलंभात् येषामा
रुह्य महावीरो मारः कल्पः प्रमथयत ये महा रुद्राय दुःस
ति कोटशाय अकेन्दुचरणं सूर्यशशिचक्रद्वयमव
निरथं भूमिरथं आरुह्य स्वमात्मानं काममसुरं परशत्रुं
विप्रमितिजितवतेति ररुतवते अत्रारुसेत्सुभयशान्तेति

अथवा अवनिर्घसृष्टं योजितवते अनितवतश्चर्यः
 विस्मयते सुन्दरीगोपालध्यानाभिषायेण तादेकदूषते
 श्रीभूषणवर्णने तादेकपुगलेलाति अनुकरोतीति कु
 रालपरं वा तादेकपुगलपदे ५१ हे शर्वाणिसरस्व.

सरस्वत्याः सूक्तीरः सतलहरीकौशलहरीः
 पिवन्त्याः शर्वाणि अवणवधकाभ्यामविरले ।

सो

दी

१६

चमत्कारश्चाद्याचकितशिरसःकुंडलगणो
रणात्कारैस्तोरैःप्रतिवचनमाचष्टइवते ६

त्याःसूक्तीर्गद्यपद्यूपाःश्रवणचषकाभ्यामविरतेपि
वन्त्यास्तेतवक्रणदलगणस्तोरैरुद्धैः रणात्कारैःषाह
विशेषैः प्रतिवचनेप्रत्युत्तरमाचष्टइवदत्तेश्व सूक्तीःकी
दृशीरमृतलदरीणांस्थानेरंगाणां ।

कौशलद्वीः माधुर्यहरन्ति नूनं कवन्तीत्यर्थः तवकी
दृष्ट्याश्चमत्कारेण आद्याया माधवादोत्सुकता अथवा
चमत्कारस्याश्चाद्यासाभक्तिः तयाचालितं कम्पितं शी
रोयस्यास्यार्थः विपक्षे शर्वस्य शिवस्य अनः प्राराने
जीवनरूपं भिद्यते तल्लवणी अवर्णकर्मः तद्गुण
भ्यां च षकाभ्यां ते तव सूक्तीः पिवन्त्याः सरसत्याः ऊण

सौ

दी

०१५७

लगणाः रणात्कारैः प्रतिवचनमाचष्टवेत्यार्यः ६

प्रसौनासावेशस्तद्दिनगिरिवेशध्वजपटि

त्वदीयोनेदीयः फलतुफलसम्पाकमुचिते

वहन्नन्मृक्ताः शिशिरतरनिः श्यामचरिताः

समृद्धयस्तासो वह्निरपि च मुक्तामणिधरः ६१

हे तद्दिनगिरिवेशध्वजपटि तद्दिनगिरिः ॥ ॥

हिमाचलस्तस्यवंशोत्तयः तस्ययोधजस्तस्यपरिपताके
 त्वदीयोसौनामावंशोस्माकंनेदीयोनिकटवर्तिसमुचिते
 त्वङ्गक्रियोग्गफलंफलतु देशविशेषेवंशास्तुक्तोत्पत्ति
 रितिकविसम्प्रदायमनुसरन्नाह अन्तराभ्यन्तरेषिशिर
 तरेणाशीतलेननिःश्वासेनचटितानिदितामुक्ता वहन
 योनामावंशस्तस्मात्समुक्तानांसमृद्धासंपत्त्यावदिरपिवदिः

सौ
दी
०१८

प्रदेशेपि नासाग्रमौक्तिकव्याजेन सुक्तामणिधरो सुक्तात्
पमपिधारकः विस्मयते नासावंशः कीदृशः तदिदं नि
विवंशध्वजपटी त्वंददातीति पटितदः शिवस्य सायुज्यदोषै
स्सुस्तदीयस्तत्तत्स्वर्णी शेषं त्वत्वं नासाग्रेन वमौक्तिकं
करतले वेरां कवेकं कमित्यादि गोपालत्वा नानासाग्र
मौक्तिकवर्णनमुपपन्नम् ॥ ६१ ॥

प्रकृत्यारक्तायाः सुदति तवदनच्छदरुचः
 प्रवत्येसादृशं जनयत फलं विदुमलता न
 विम्वत्तद्विम्बप्रतिफलनलाभादरुणिते
 तुलामध्यारोहं कथमपि विलजेत कलया ६२
 हे सुदति प्रकृत्या स्वभावेन रक्ताया लोहिताया दनच्छ
 दरुचो धरकान्तेः सादृशं प्रवत्ये विदुमलता तर्हि फ

मो
री
११६

लेजनयत विम्बकलयैकदेशेनापिकथमपिकष्टेनत
लामध्यारोधुनलजेत अपितलजेतैव कीदृशंविम्बं
द्विषुप्रतिफलेनलाभादरुणितंत्वन्मूर्तिप्रतिविम्बवशा
द्रक्तं दृग्विम्बप्रतिफलेनेतिकचित्पाठः ॥ तत्रदृशि
म्बःसूर्यप्रतिविम्बस्तेनप्रतिफलनंपाकस्तृणाभादिते
विष्णुपते सुदतिशोभनदत्तेसादृशंप्रकृत्यारक्ताया,

दन्तच्छदरुचश्चसादृशंप्रवक्ष्य इत्यर्थः ताकण्यवलने
 सुन्दरीगोपालमूर्त्यभिप्रायेणा ६२ तववदनचन्द्रस्यत्व-
 स्मितज्योत्स्नाज्जालं तववदनचन्द्रस्यपिवतां
 चकोराणामासीदतिरक्ततयाचंचुजडिमा
 श्रुतस्तेषीतांशोरमृतलहरीमम्बरुचयः
 पिवन्तिस्वच्छन्देनिशिनिशिभ्रशंकांचिकथिया

सौ
दी
१२०

नृवेन्दोमितमीषह्यसः सपवज्ज्योत्स्नातस्याजाले समू
हंपिवतांचकोराणामतिरसतयात्पन्नमपुस्तयाचंचुजडि
माग्ररुचिरासीत् अतोहेतोररुचिनाशात् तेचकोराग्रसू
रुचयः सन्तः कांचिकथिया आरणावुद्यानिशिरात्रौभ
शमतिशयेन शीतांशोश्चन्द्रस्यामृतलहरीस्रपाथारो
पिवन्तीत्यर्थः विस्मयतेत्येवम् ॥ ६३ ॥

हे जननि तव जिह्वा रसना विजयते पत्नः शिवस्य गुणग
 अविश्रान्ते पत्न्यगुणगणकथा श्रेष्ठेन जडा
 जपापुष्पाया तव जननि जिह्वा जयति सा
 यदग्रासीनायाः स्फटिकदृष्टदल्लल्लविमयी
 सरस्वत्यामूर्तिः परिणमति माणि कवयमुषा ६४
 राकथायाधर्मज्ञानवैराग्येष्वर्यादिजल्पनस्य श्रेष्ठेनेना

श्री
टी
१२१

वर्तते न जडा इतराश्च ग्रहवैशुखेन तदेकनामग्रहरणमा
त्रोपलक्षणशक्तिकान्तराप्रवृत्त्याया उपविष्टायाः सरस
त्तामूर्तिः स्फटिकदृष्टत् स्फटिकपाषाणः तद्वदस्त्राविम
लाशेताच्छविः कान्तिस्तन्मयीतद्युक्ता माणिक्यवपुषा
माणिक्यमयेन रूपेण परिणमति श्वेत रूपं त्यक्त्वा रक्तं
पे विभर्तीति भावः ॥

विस्मयते पालकस्य तव जननं प्रादुर्भावो देहपरिग्रहे स्याः
 स्तीतितस्य जननिः कृतदेहपरिग्रहस्य निजजननिजिका
 रणोजित्वा शोचुन पहत शिरस्कैः । विजयते इत्यर्थः ६५
 कवचिभिः निवृत्तैश्च राशं शत्रिषु रह रनिर्मात्य विमु
 खैः विविंचेन्द्रोपेन्द्रः शशिशिशिरकर्पूरं यबला
 विलम्ब्यन्ते मातस्तव वदनतामूलशकलाः ७५

श्री
टी.
१२२

दे मातः रणे युद्धे दैत्यान् देवशत्रून् जित्वा परिभूय अपहृ-
तानि त्यक्तानि शिरस्त्राणि मुकुटानि चैः कवचिभिरामुक्त-
कवचैः निवृत्तैस्संरतः परावृत्तैश्चण्ड्रीश्वरस्य योशः भागस्ति-
पुरहरनिर्माल्यं तत्र विभुसैः शिवनिर्माल्यस्याभस्यत्वात्
विशिष्टेन्द्रोपेन्द्रैः ब्रह्मेन्द्रविष्णुभिः शशिशिशिरकर्पूर-
धवलाः सेताः शशिशकल,

कर्णरथवला इति वा पाठः तत्र शाशिशकलं चन्द्रविन्दः क
 र्णं च तद्वद्वला इत्यर्थः तव वदनं मुखेतामूलशकलाः
 खेडाविलुम्पन्ते ग्रहमहमिकया गदस्यन्ते ग्रहमेव कृत्वा
 गदस्यन्ते इत्यर्थः विस्मयते मातः लसीतः निवृत्तेः त्वदं क
 स्थितलसी निर्मात्म्यमुपादयत इत्यर्थः यद्वा अमामाता
 इति पदच्छेदः त्रिपुरहर निर्मात्म्यविमुखैः सह यतः शाश

सौ

टी

२३

शकलकर्षरथवला अतोवित्त्वमन्तर्यः ७५ ॥

विपंचागायन्तीविविधमथानेपशुपतेस्त्व

यारथेवांक्तंचलितशिरसासाधुवचने

त्वदीयेमाधुर्यैरपलपिततंत्रीकलरवा

निजोवीणावाणीनिचुलयतिचोलेननिभते ६६

विपंचावीणायाविविधं नानाप्रकारंपशुपतेः ॥

महेशस्य अपधानं निर्मलचरितं गायत्री वारणी सर
स्वती नित्यं यथास्याश्चोलेनोपरिस्थवस्त्रेण वीराणां
लज्जितानि चुलयति आस्त्रादयति लज्जाहेतुमाह
वीराणां विशिनष्टि त्वया धूलितशिरसा कम्पितश
रसा साधुवचने साधुवादेव कुमारव्ये सति त्वदीयेः
साधुवचनसम्बन्धिभिः साधुर्यैरपलपिते निहते

सौ

टी

१२५

सन्नीलाङ्गकलो रवो यस्यास्तामित्यर्थः विष्णुपतेष्वे

कराग्रेण स्पृष्टं तद्दिनगिरिणा वत्सलतया

गिरीशो नोदस्ते मुकुटधरपानाङ्गलतया

करग्राह्यं शंभो मुखमङ्गरहन्तं गिरिसुते

कथंकारं वृमस्य वचिवुक्कं भो पश्य रहितं ६०

व ६१ हे गिरिसुते तव चिवुक्कं कथंकारं केन प्रकारेण

ब्रूमोवर्णयामः तत्रहेतुः औपम्यरहितेसादृश्याप्रति
योगिने उपमानस्यविरहत् तद्विनिगिरिणाहिमाल
येनमुकुर्वारंवारं वत्सलतयापुत्रीस्नेहेनकराग्रेणाहः
स्ताग्रेणाहस्ताग्रभागेनस्पृष्टं गिरिशेनशिवेनअथर
पानाकुलतयापुकुर्वारंवारमुदस्तमुत्तोलितंशंभोः
शिवस्यकराग्रहंकराग्रद्वारायोगंमुखावमकुंरस्यमुखा

मो
दी
५५

दर्शस्य वृत्ते दंडा मित्यर्थः विस्मयते तद्दिनस्य हिमस्य गी
रिश्चन्द्रः तेन कराग्रेण किरणाग्रेः स्पष्टं हे वत्सल गी
रिशास्य महेशास्यापीनः ईश्वरतया प्रसिद्धे तया लक्ष्म्या
यथा वा यरपाना कुलतया मुद्गरुदस्न मुत्तोलितं शास्त्रोः
सूर्यस्य करग्रहणयोग्यं कमलसदृशपत्न्यात् ॥
अथ वा शंकल्याणां भवतीत्यस्माच्छुभम् ॥

स्तस्य तव चिबुकमित्यर्थः करग्राह्यमर्थान्नस्याकी
दृशं हिमगिरिसुते कथंकारं हिमगिरिसुतापार्व
तीर्षः लक्ष्मीस्तयोः कथमिदं स्पष्टमिति शब्दकारकं
तव चिबुकमोपम्य रहितमित्यन्वयः ६७ ॥ पुरदम

भुजाश्लेषान्नित्यं पुरदमयितुः कण्ठकवती
तव ग्रीवायने मुखकमलनालश्रियमिव,

सौ स्वतः येनाकालागुरुवदलजस्वालमलिनामृणा
री लीलालित्येवहति यदहोहारलतिका ॥ ६८ ॥

२६ पुरदमयितः शिवस्य भुजाभ्यामाश्लेषादालिंगनात्कंद
कवतीपुलकवती तवेयं ग्रीवाशुखकमलस्यशुखावः
विन्दस्यनालश्रियं कंदशोभांयते स्वतः स्वभावात्तथै
ताथवलाकालागुरुवफलजश्वालेनरुसागुरुसमूहेनम

हारलतिका ग्रहोश्चाश्चर्यमृणालीलालित्यं विसृजो
 भो यद्यस्माद्वदति यत्ने यदहो इत्यत्र तदय इति पाठः
 तत्र तदधो ग्रीवाया अथ इत्यर्थः विस्मयते पुरस्फजाय
 त्वमस्वप्नवस्थात्रयस्य दमयितुर्नाशकस्य तव य.
 दाश्लेषाल्लस्याल्लिङ्गनात् यद्वा कण्ठकवती ईतव ग्री
 वेति पदच्छेदः ईः लसीसौमितौ युक्तः वकारश्वा.

सौ. र्थे तत्वेताद्योतकः नालश्रियमित्यन्तरं योज्यं अथवा
 दी. ईः लसीस्तया इतमनुगतं विस्मंवातीति साचासौ ग्री
 १२० वेति भगवदाश्लिष्टालसीः श्रीर्वेत्यर्थः कीदृशीतवधु-
 जाश्लेषात्कंठकवतीत्यर्थः शेषं तु ल्यम् ६८ ॥
 गले रेखास्ति सोगतिगमकगीतैकनिष्ठो विवादव्यानहविश्रुताय
 सांसाख्या प्रतिभुवः विराजंते नानाविधमधुरागाकरभुवा.

त्रयाराणां श्रमाणां स्थिति नियम सीमान इव ते ६६ ॥
 हे गति गमक गीतैक निपुणे गतिस्तत्तत्स्वरूपज्ञानं तस्य ग
 मकं ज्ञापकं संगीतशास्त्रं गीतानि तानि विशेषणानि तेषु
 निपुणे च त्वरे वस्तुतस्तु गतिः राम संगीतं गमकः स्थायि
 स्वरस्य पुनः पुनः शेषं संगीतं समुचितार्थं प्रवत्य सुन्दरं
 तदुक्तं गतिस्तु राग संगीतं यथा लापः प्रकीर्तितः गमको

सौ मुखनादस्य परिभावो रमात्मकः गीतं प्रवेयं नूतनाय रंजिता
 टी. शक्तिरिष्यते एते तेषु एकनिष्ठो परमचतुरे तव गले तिष्ठो
 २२८ रेखा विराजन्ते शोभन्ते कीदृशो विवादकरणो व्यानहो वि
 शेषेण बहसि गुणो यो गुणो मंगलस्तु तत्र याचि संख्या
 तस्याः प्रतिभुवो विनेत्याः ॥ तदुक्तं ॥ ब्रह्मवि
 स्वीशरूपेषु रन्ध्रवृत्तविहृत्तकम् ॥

रुक्मजं स्त्रीणां मगल्याभरणं विदुरिति यद्वा वादिनो वि
 वार्षेयानहो वद्दोषः प्रगुणा उत्कृष्टे गुणा तन्नु सस्यया सं
 ख्या तत्प्रतिभुवस्तज्ञापकाया वज्रय प्रतिवादिगुणा वत्थनं
 कुर्वन्तीत्याचारः नानाविधानां मधुराणां रागानां षड्मथ
 मादिसप्तस्वरानुबन्धवसन्नगोडगृह्यरकर्णाद्यादिगीताना
 माकर उत्पत्तिस्तस्या भूमित्पाणां त्रयाणां त्रिसंख्यानो ष

सो
 ही
 २५
 इज्जशाममध्यमशामपेचमशामाणांस्थिति नियमसीमा
 नइव परस्परकलदाविष्टानांशामाणांस्थितैर्योनिनियम
 स्नादर्थसीमानइवमर्यादाचिह्नरूपाइत्यर्थः विसृपते ग
 तिगमकेत्यादिगलस्यविशेषाणंशेषंसमानम् ६६ ॥

मृणालीमृहीनांतवभुजलतानांमृतरूपाणां ।

चतुर्भिः सौन्दर्यं सरसिजभवः स्तोति वदनैः ।

नखेभ्यः सन्त्रस्यन्त्रयममघनादत्यकरिपोः

चतुर्णां शीर्षाणां सममभयदस्तार्पणधिया ३०

मृणालीवत्सरोजिन्यं कुरवत् महीनां चतुः संख्यानां त
वभुजलतानां बाहुवल्लीनां सौन्दर्यं शोभां सरसिजभुवो
ब्रह्माचतुर्भिर्वदनैः कारणभूतैः स्तोति प्रथमतः नात्यं-

सो
टी
१३.

चमसुखस्य प्रथमकर्तृनात् अन्धकारिपर्महेशस्य न विभ्यः
सन्नुस्यन् विभ्यन् अवशिष्टानां चतुरां शीर्षाणां मस्त
कांनोसमं युगपदेव अभयस्य भीत्यभावहस्तैर्यथाधि
यादानधिया विस्मयेतेष्वेवम् ॥ ७० ॥

नखानामुद्योतैः नवनलिनरागं विहसतो
कराणां ते कान्तिं कथय कथयामः कथममी

दयाचित्सायंतद्रजतकलयाहनाकमलं
यदिकीउल्लसीचरणतललातारुणादलं १

नखानांकरजानामुद्योतैःप्रभाभिर्नवनलिनरागंनूतन
शतपत्रशोभाविहसतातिरस्कुर्वतां ते तवकराणांका
तिंसौन्दर्यकषकेनप्रकारेणग्रमीवयंकथयामोवर्णय
यामः प्रमुमितिपाठेकातिविशेषणं तमेइतिपाठे

मौ
टी
३९

सम्बोधना क्रीडन्याविहरन्यालल्पाश्चर्यातललाव
यारुणदलंरक्तपत्रं यदि कदाचित्सदा कमलं कलये
कदेशेन साम्यं सादृशं भजति धत्ते नान्यथेत्यर्थः क
मलसाम्येतव करणां तावन्निष्ठं कमलानामेव तव
करसाम्यं कदाचित् किमिति भावः विसृपदे उत्कृष्टा
मालत्मीः प्रमाणं चोपनिषदां विद्यते यस्य तस्मिन् स्थिति

विघ्नमानानां तव कश्यामि न्यत्रयः उत्कृष्टमाने परि-
माणं यस्तस्मिन् तमेभूमादले इति वा ११ ॥ हे

समं देवि स्तुतुं हि पदं पीतं स्तनपुगे ।
तवे देनः खेदे हरतु सततं प्रस्तुतमुखम्
यदा लोकाः शंकुलितहृदयोद्दामजनकः
स्वकं भो हे रंभः परिमृषति हस्तेन कडिति १२

सौ
टी.
५२

देविघोतनशीले समंयुगपदेवस्कन्धः कांतिकेयोहि
पवदनोगणेशः ताभ्यां पीतमास्वादितं सततं प्रसृत
मुखं सदात्पुवितस्तीरमुखं तवसनयुगं नोस्माकं खिदे
दुःखं हरतु नाशयतु यत्सुनमालोकाशं कया तर्क
णाकृतं हृदयं मनो यस्य तपवरासजनवः तनयुगे
सकं भ्रमात् हेरम्भगणेशः सकं भौनिजमस्तकौ हस्तेन
कृति ।

शीघ्रं परिमृशति स्मृशति तिष्ठति न वेति दृष्ट्वा विचारय
 तीति भावः विष्णुपदे सहैरम्भ इति संबंधः हेमन्ते मन्दो
 न्नः ३ः कामोयस्मात् अस्मै मन्दे स मुखौ सलोपः हेवि
 स्कन्दहिपवदन विगतः स्कन्दो हिपवदनश्च यस्मात्
 स तथा उपवीतमिदं स्तनद्वयं यशोदायानः खेदे हरत
 शेषतस्तं सुन्दरी गोपालाभिप्रायेण वा स्तनवर्णम् १२

सो हे नगपतिपताके तेतव अमृतदोजोस्तनावमृतवसस्य
 टी अमृतेवदोजावमृतवसमाणिककलशोनसन्देह
 १३ स्पन्दोनगपतिपताकेमनसिनः पिवनौतौयस्मा
 दविदितवभूसंगमरसो कुमारवद्यापिहिरदव
 १३ माणिक्यरत्नकलशौभवतः । दनक्रौञ्चदलनौ १३
 नोस्माकंमनसिनसन्देहस्पन्दःलेशो यस्मात्कारणान् ॥

पिवन्नौदिरदवदनकौंचदलनौगाणपतिस्कन्दावघापि
कुमारोत्तत्सनामृतपानादेव तद्योर्ननरेतिभावः कीट
शावविदितवधुसंगमरसौ अज्ञातस्त्रीसंभोगसुखावि
तर्यः विस्मयते अमृदिरदवदनकौंचदलनौ तव
विगदूपसवतोज्ञोस्तनौ वदौहृदयंअज्ञोअनन्मानौ
कीटशो अमृतवसमाणिक्कलशो यस्मात्पिवन्नौव

सौ ते तस्मादद्यापि कुमारौ मनसि कीदृशेन गपति यता
टी केन गानोपतिर्विष्णुः सपवपताकायशः ख्यापिकाय
०३४ स्मिन्नित्यर्थः ॥ वरुणस्वस्तेभ्यश्च नमः नृजके

भयप्रकृतिभिः समारब्धोऽमुक्तामणिभिरमल्लोह
रत्नलिकां कुचाभोगोविष्ठाथरुचिभिरन्तःशव
लितोऽप्रतापव्यामिश्रोऽपुनरविजयिनः कीर्तिमिव ते

हे प्रमत्तास्तव कृपाभोगो मुक्तामणिभिः समारब्धो
 चरिताममलां निर्मलां हारलतिको वहति मुक्तामणि
 भिः कीदृशैः स्तम्भैरमदनुजकम्भप्रकृतिभिः स्तम्भैरम
 दनुजोगजासुरस्तम्भप्रकृतिभिः जन्मस्थाने येषां
 तैः विस्वाथरुचिभिरथ वविस्वकान्तिभिः पुनर्मध्ये
 शालितां भिन्नवर्णीकृतान् कामिव प्रतापेन लोहितव

सौ रोनव्यामिश्रासम्पत्तां पुरविजयिनेमहेशस्यकीर्तिमिव
ही तथाच गजासुरमारणेनयः शिवस्यप्रतापोयाचकीर्ति
३५ स्तामिव तवकुचाभोगोविभर्तीतिभावः विस्मयते, हेअ

सृजनक ॥ १४ ॥

135
तवसत्यंमन्ये त्वहिनगिरिकन्येहृदयतः
पयपौरावारः परिवहति सारस्वतश्च ।

दयावत्यादत्ते द्रविडशिष्युः स्वाद्यतवयत
कवीनां प्रोफानामजनिकमनीयः कवयिता ७५
हेतुहिनगिरिकन्येतवस्तन्येस्तनोद्धूतं डग्नेहृदयतः सार
स्वतश्च सरस्वतीसम्बन्धीपयः पारावारः क्षीरसमुद्रः प
रिवहति मन्ये दयावत्यात्तयादत्तेयतः स्तन्येद्रविडशिष्यु
र्मलक्षणाग्रास्वाद्यप्रोफानां कवीनामथेकवयिताकविरज

सो निजात इत्यर्थः अत्र पूर्व कांची देशे पिशापाद रिद्रवास
 ही रागदे स्कन्दो वतीर्णः सच पितरि देशान्तरं गते मातरि
 १३६ च पानीयानयनार्थं गतायां वरमा सवयस्कः प्राङ्मुनेत्तथा
 रुदन्नासीत् पतस्मिन्नेव काले शिवेन सह गच्छन्त्या शिव-
 यातिका रुण्याद्भूतलमागत्य सत्यमस्मै दत्त्वा नार्हिताः सच
 तावदधिको महाकविजात इति किंवदन्ती जनाः ॥

विष्णुपदे धरणिधरकन्यायाः ३ः कामवैलिने यस्मा
तु सतयासुलोपः तव हृदयतः हृदये दयावति कारुणा
शालिति आदाते स्तन्ये स्तन्योचितस्फारत्तुपवस्तुसार
स्तन्यपयः पारावारं परिवहतीति मन्ये यस्तन्ये हार-
रूपं वस्तु भवतोदविटशिषुरास्वायन्नात्मा कवयिता ज
नीत्यर्थः यदा दयावत्प्रायशो दयादत्ते स्तनं हृदयतो व

सौ
दी
१३०

इतिकमनीयः स्वारसतः पाशवारइति मन्येद्विडंशी
श्रुंरतीति द्विडंशिश्रुपापार्वतीरूपायशोदातस्तनमा
स्वाघप्रौष्ठानांकवीनामितोन्नतः अनुकूलोजनिदे
कवेइत्यर्थः १५

१३७
हरक्रोधज्वालावलिभिरवली
फेनवपुषागभीरेतेनाभीसरसिक्कतफण्णोमन
सिजः समुत्तस्थौतस्मादचलतनेयेभूमलतिका

कान्तनस्तान्जानीतेजननितवरोमावलिरिति ५० ॥

हे जननिमातः अचलतनये पर्वतप्रचिरक्रोधज्वाला
वलिभिः शिवकोपपावकसमूहैरवलीफेनवाप्तेन वपु
षा शरीरेण मनसि जः कर्तृपः स्वरत्नार्थतव गभीरना
भीसर्वसिद्धतकम्पोजात इति विशेषः तस्मान्नाभीसर
सो धूमलतिकाकाचननामसमुत्तम्योतमायः पिण्डसं.

सौ यो गेन जलस्य धूमोत्पत्ते तां धूमलतिकान्तवरोमावलि
 टी दिति जनो जानीते जननीति संबोधने विस्मयते नाभीस
 १३८ रसिकीदृष्टो अचलः नयेन चलति वेदमाणादिति अच
 लो ब्रह्मास एव तनयो यस्य तस्मिन् नाभीत एव ब्रह्मणा
 उत्पत्तिः जननमुत्पत्तिरस्यास्तीति जननी जननि चत.
 शेषमजननिरो मतस्यावलिः नूतनरोमावलि रित्यर्थः ॥

यदेतत्कालिन्दीतनुतरतरंगकृतिशिवे
कृशेमध्ये किञ्चिन्ननितवतद्रातिस्रथियां
विमत्तादन्योन्यं कचकलशयोरन्तरगते २
तनूभूतं व्योमप्रविशादिवनोभी कदरिणी

हे शिवे हे जननि तव कृशेमध्ये कालिन्द्यायमुनाया
स्तनुतरोति स्रलोयस्तरंगोवीचिस्तदाकृतिस्तदनु

सौ
ली.
१३६

कारियदेतत्किंचित्रीलरेखाकृतिवस्तु तदन्योन्येप
रस्यरज्जुचकषालयोर्विमर्शात्सेचद्वानाघडूतंच तन्
भूतमाकाशं कहरिणीमत्यन्तर्गभीरदेशयुक्तानांभी
प्रविशदिवस्रथियोभातीत्यर्थः विस्मयते मथ्येकी
दृशोशिवेशोभनेव्योमवतीदृशंजननमुत्पादकम
स्यास्तीतिजननिजगजनकमित्यर्थः ॥

अन्योन्यं ललीनारायणयोः विमर्शदालिङ्गनात्तदभू
तं कचकलशयोरर्थाल्लक्ष्या अन्तर्गतमध्यवर्तिशेषं

स्थिरोगंगावर्तः स्तनमुकुलयोः समाने ११

मावलिलता लतावालंसत्कुरण्डं कसुमशार ५
तेजोऋतवनः रतेलीलागारे किमपि तव नाभी ६
निगिरिजे विलहारे सिद्धे गिरिशयनानां वि ६

सौ हे गिरिजे तव नाभी श्रुनेन प्रकारेण विजयते सर्वोक्त
दी. र्घेण वर्तते प्रकारमेवाह स्थिरः स्थैर्यशाली गंगाया
१६. आवर्तो भूमिस्तथास्तनावेव मुकुलौ यस्याः मास्तनमु
क्तासाचासौ रोमा बलिलतारो मराजिह्वापिणी वह्नी
तस्या आलबालंजलधारणार्थं गतविशेषः निजा
बालमिति क्वचित्पाठः निजे स्वकीयमाबले देव स्यादालं

तथा कुसुमशरः कामः तस्य तेजोऽतवहः प्रतापा
मिश्रस्य कण्ठे सत् श्रृङ्गालयस्तथारतेः कामपत्न्याः
किमप्यनिर्वचनीयं लीलागारं कीर्तामन्दिरं तथा गि
रिशानयनानामानन्दरूपायाः सिद्धेः कारणीभूते वि
लहारमित्यर्थः विष्णुपदे हे गिरिजे गिरिजायाः
पार्वत्याः कामो यस्मात् विःपत्नी गरुडः तं लात्यनु

सौ
 टी.
 १५१
 गच्छातीति यद्वा गिरिजापार्वती ईः लक्ष्मीः विगरुडः
 तोल्लात्यनुगच्छातीति गिरिशानयनानां सिद्धेः काम
 भस्मीकरणादर्शनादिनृपायाः सिद्धेः द्वारे नाभीयाना
 देवहरेदर्शनादिमहेशस्येति भावः शेषं तु ल्यम् ७८ ॥

निसर्गतीरास्यस्ननतदभरेणाल्लमञ्जुषो
 नमन्मूर्तेर्नोभोवलिषुशानकैस्तु यतश्च ॥

चिरंतेमध्यस्य त्रुदिततदिनीतीररुणा
समावस्थास्येषोभवतु कुशालं शैलतनये ॐ

हे शैलतनये तवमध्यस्य कुशालं भवतु कीदृशस्य निसर्ग
लीलास्य सभाद्येन कुशस्य तत्रापि स्तनतटभरेण कुचा
भोगभरेण क्लमज्जषः क्लेशज्जषः नमन्मूर्तेः भारस
दिसुताविरहेण प्रक्रीभूतवपुषो नाभो वलिषु च शनके

सो

दी

१४२

मन्दंमन्दं तद्यतश्च उदितश्चासौ तदिनी तीव्रतरुस्तेन स
मानावस्था तादृशावस्था तथास्येमास्थिति र्यस्येत्यर्थः
विस्मयपदे शैलतनये शैलतनया या ईः कामो लक्ष्मीः
सम्पत्तिर्यस्मादित्यर्थः यदा शैलतनयस्य मैनाकस्य ईः
लक्ष्मीर्यस्य स तथोभयोः समुद्रवशा यित्वा तत्र अर्थं लक्ष्मीः
होः सुंदरी गोपालवावर्णाभिप्रायेण सनतदभरेणो

ऊचौसद्यःसिघ्नतटचरितकृपासभिर्द्वयैकघनौदोर्हलेक
लककलषाभौकलयता तवचातंभंगादलमिति विलम्बे
तनुभुवात्रिषानहं देवि विवलिलवलीवल्लिभिरिव ८० ॥

हे देविसद्यःसिघ्नतोः हरणादेवसिघ्नतोयौवनमदोषाणा
शिवविषयभावानुसारेण वावेदंमुच्यतेः स्तनतटयोःऊ
चतटयोःचरितस्य निविष्टितस्य कृपासस्य चीनोशुककंधु

मौ
ली
०५३

कस्यभिडौ भेदनशीलौ देहले बाहुमूलद्वयंकषनौ
व्यासुवनौ तव ऊचौ कलककलशौ सुवर्णकुंभप्रति
मौ कलयता जानता तनुभुवा कन्दर्पेण विलग्नमुदरं भे
गा ज्ञातं रतितं विवलिलवलीवह्निभिस्त्रिभिः मथ्ये
खाभिर्लवली संज्ञकाभिः लताभिर्वह्निमित्यर्थः ॥
विस्मयते कान्तायाः ऊचौ कनककलशाभौ,

उन्मत्तबीजपरिपूर्णकृष्णद्वयसमौ मदहेतुकलय
ताजानतातनुधुवाजीवेनतनुशरीरेभूराश्रयोयस्यते
नत्रिधानहेश्वरासनननिदिव्यासनरूपप्रकारत्रये
रात्रिवलिलवलीवल्लिभिरिवनहंमनसीतिशेषः
ध्यातमित्यर्थः किमर्थंभंगाद्भेदादवलयेतत्रैवसंव
द्भुमात्मानंशातं देवो ब्रह्मा अज्ञास्तीति देवि शृणु ननु

सौ सकलिंगपदमथवातनुभवासशरीरोत्पन्नेन ब्रह्म
दी णावल्लभे संयुक्ते देवि सकलदेवाग्रयमित्यर्थः ८०

१५५

गुरुत्वं विस्मारेदिति धरपतिः पार्वति निजान्
नितम्बादाच्छिद्यत्तयि हरेण रूपेण निदधे
अतस्ते विस्मरीणो गुरुवर्ये मणोषां वसुमती
नितम्बप्राग्भारः स्य गयति लघुत्वेन यति च ८०

हेपावर्ति तिलिधरपतिः हिमालयः निजात्वकीया
त्रिजंवाटकप्रदेशाद्गुरुत्वेविस्तारमाच्छिद्यष्टयक कृ
त्यत्रपिभाषितज्ञानं विवाहादिष्वदेयं सुदायोहरणं
तदित्यमरः श्रुतोहेतोः तेनितस्वप्राग्भारोजवनभा
रः प्राग्भारश्चैवभारश्चतयाज्ञानः समर्थ इतिविश्व
कोशः विस्तीर्णो गुरुः गौरवशाली अप्रशेषोसर्वाव

सौ

दी

१४५

सुमंतीष्टंयीस्थगयति आच्छादयति लघुत्वेलाचव
तोलाचवाधारतो नयति प्रापयतीत्यर्थः विस्मयते
गुरुत्वेकीदृशंपर्वतस्येदंपार्वति इदन्तंनपुंसकेत्वया
गुरुत्वेनिदधे हे हरणारूपेणहरणंसनोहाविद्रूपेण
स्याः साहरणारूपालत्मीःतस्याःइनः ईश्वरः वर्णी
यनकारयोःश्लेषभेदः ते तव वामनमूर्तेःशेषसमाने

८१

हे गिरिसुते उभाभ्यामूरुभ्यां करीन्द्राणां मैरावता
 दीनांशुण्डान् दस्नान् तथा कनककदलीसर्गरेभा
 कवीन्द्राणां शृङ्गान् कनककदलीकाण्डपटलीशुभा
 भ्यामूरुभ्यामुभयमपि निर्जित्य भवती सुवृत्ताभ्यां य
 यत्तुः प्रणाति कठिनाभ्यां गिरिसुते विजिग्ये जानु
 तस्याः काण्डपट ॥ अं विबुधकवि कुम्भद्वयमपि ५२

सौ
री
५६

लीलंभसमूहस्तमित्यभाभ्यामूरुभ्यामुभयेनिर्जित्य
सहजाभ्यांशोभनप्रकारेणवर्तलाभ्यांपत्तुर्महेशस
प्रणतिभिःकठिनाभ्यांजानुभ्यांविबुधकरिक्तम्भदय
मपि पेरवणमस्तकपुगलमपिभवतीत्यतोविजिणे
नितवतीत्यर्थः विस्मयते गिरिसुताया ३ः कामोवा
ञ्छिताईः लक्ष्मीः सपतिर्वायस्मात् हे गिरिसुतेभवतीत्यर्थः

विद्यमानायां र्ः लक्ष्मीः शोभा उभयमप्युक्तं निर्जित्य वि
बुध करि कुंभद्वयमपि विनिगृह्यत्यर्थः शेषे तत्सं ८२ ॥

पुरा जेतुं रुद्रं हि गुणाशरगर्भो गिरि सुते निषंगो
जंघेते विषमविशिखो बाहुमकृत यदग्रे दृश्यते द
शशरफलाः पादयुगलीनत्वाग्रच्छन्नानः सरमुकुट
दे गिरि सुते पुरा पूर्व रुद्रं शालोकनिशिताः ८३

सौ

सी

५१

शिवं विषमविशित्वः कामस्ते तव ज्ञेयै हि गुणा शरणा
भो अये पंचवाणात्वा देता वद्विः शरै रज्ञे यो यमिति हि
गुणानेव निजपंचशरान्विहि यतो हेतोः निषेगो नूणी
नौ निश्चयेनाकृतकृतवान् यदग्रे ययोरनिमेषं समता
मापन्नयोः ज्ञेययो रग्रे पादपुगलीनखापवच्छमफलं
येषां ते पादपुगलीनखाग्रच्छमानो

दशशरफलादशसंख्याकवाणयोरग्रभागादृष्यते की
 दृशाः सुरमुकुटशारौकनिशिताः नमस्कारसमयेमहे
 त्यादिमुकुटेकटिपुत्रशाणादेवचर्षणादेवनिशिताः सुख
 तथातीक्ष्णाश्चर्यः विस्मयते गिरिसुतायाः ३ः कामर्षः
 लक्ष्मीः वा यस्मादिति सम्बोधनपदशेषतुल्यं ८३ हे
 श्रुतीनामूर्धानोदयति तवयौशोखरतया ।

सो
ही.

५८

ममाप्येतौ मातः शिरसि दयया देहि चरणौ ययोः पादयोः
यः पशुपतिजटाजूटतटिनी ययोर्लाटालक्ष्मीरुणह
मातः श्रुतीनां वेदानां मूर्धानो ॥ रागहृदामणिरुचिः ८४
न भागा उपनिषद्भरणयौतवचरणौ कर्मणी शोखरतयो
न्ने स नृपेण दधति वहन्ति सर्वासां श्रुतीनां त्वच्चरणत्वेन ।
तात्पर्यात् ॥ पतौ चरणौ ,

ममापिशिरसिदया कारुण्येनदेहि निवेशयययोश्चरण
योः पाद्येनतत्वेचांगलक्षणं तद्रूपं पाथोजलं पशुतिजटा
जूटतटिनीगंगातथाययोः स्नात्वा लसीर्यावकसम्यक्
श्रुणो रक्तोदरस्य शिवस्य हृदयमणिर्मुकुटवत् तत्तत्परु
चिमुतिरित्यर्थः विस्मयते मातरस्तत्र मायतशतिपदक्षे
दः दयया प्रदेहीति छेदः श्रुतो हेतोः ममापिशिरसिमा

सो
ही
१५४

अदेहि ममापि शिरसि मातः परिमाणं प्राप्त इति द्विव
चनान्ते वायव्योः पाद्यमिति दामनस्य तृतीयचरणोपरि
युजांये यत्पाद्यमर्जितं सैव गंगेति पुराणप्रसिद्धिः इति
रिन्दः शेषे समानम् ॥ ८५ ॥

हिमानीहन्तव्यं हिमगिरितटाक्रान्तिरुचिरौ
निशायां निद्रायां निशिशपरभागे च विषदौ ।

परं लक्ष्मीपात्रं श्रियमभिसृजेतौ समर्थिनो
सरोजं तत्पादौ जननि हसतश्चिन्तामिह किं ६५

दे जननि तत्पादौ समग्रगुणसम्पन्नौ नूनगुणं सरोजं हस
तशति किंचित्पुनः किमपीत्यर्थः कीदृशं हिमानी हंत
व्यं तद्विना ससूदेन नष्टकांतितवचरणौ तद्विना गिरेस्तदा
क्रान्तौ कटकसंचारेऽपि रुचिरौ अनुपहतशोभौ सरोजं

सो
टी
१५

निशायां रात्रौ निद्रां सुप्तिं पादौ त्वनि शिरात्रौ परभा
गे दिने च रुचि रौ सुशोभौ परभागे ति पाठे रात्रौ परभागे न
विरुद्धकांति संसर्गे न सुशोभौ सरोजस्य रात्रौ स्तम्भो वरु
लत्वेन श्यामत्वाच्चरणयोः सहजया लक्ष्म्या पादलकां
तिसमं या हि रुद्धकांति त्वं परभागे भवेद्दर्शाद्वयसंसर्ग
नारुचिरित्यभिधानात् तथा सरोजं परं केवलं लक्ष्म्या श्रियः

पात्रमवस्थितिस्थानं नतुतस्यादानेभोगेसमर्थत्वत्पादौ
 त्वसमर्थिनां त्वद्वक्तिमार्गप्रवेशामाश्रियमैश्वर्यसृजनौ
 दिशान्तावित्यर्थः विष्णुपदेजनिनां समस्तजीवानां जय
 तः पराजयतः त्वत्पादावुक्तलक्षणोसरोजोचाकुलत
 णामिति न किञ्चित्प्रमित्यर्थः ॥ तवास्मैपदयोर्द्वन्द्वाय
 नमोवाक्यं नमो नयनमणीयायपदयो,

सो
दी
५१

तवास्मै हं द्वाये स्फुटरुचिरसालकुकवते

असूयत्यत्यर्थं यदभिदननाय स्पृहयते

पशूनामीशानः प्रमदवनकंकेलितरवे ८६

तवास्मै परयोर्द्वाय नमो वाकं नमस्कारवचनेनूमीव
दामः कीदृशाय नयनरमणीयाय लोचनानन्दजनका
य तथा स्फुटरुचिरसालकुकवते स्फुटरुचिरसौ ।

कान्तिद्वयोयस्यतादृशौग्रलजायते आचातासुष्वानि
तिवचनात् दोहद्वयपंताउनंतस्मैसृज्यते सृष्टोर्ज्वते
प्रमदवनंलीलोद्यानं तत्रयःकंकेलितरुशोकहृत्तस्त
स्मै कंकेलिः कामकेलिः स्यादशोकोरक्तपुष्पकरतिवि
श्वकोशः पशूनां देवानामीशानः शिवः अत्यन्तमसूयति
मात्सर्यं करोति तच्चरणास्पर्शसंवेकयमन्येनापिलभ

सौ
टी.
१५१

त इत्याशयेनतिभावः विस्मयते स्फुटरुचिरसालकं
कवते प्रकाशमानकांतिइवात्मकयावकपुक्ताययस्य
पादद्वयस्याभिदननायाधिककांतिमन्यतयातिरस्कारा
यस्यद्वयते प्रशोकवृत्तायाशिवे प्रसूयति इतिकथम
येत्तदोयदाराध्यस्यभगवच्चरणद्वन्द्वस्यशोभांतिरस्क
र्तमुद्यत इत्याशयेनेतिभावः ॥ ८७ ॥

— तेन वचराग कमले भर्ता रंशि वं ललाटे तातयति स
 स्रष्टा कृत्वा गोत्रः खलनमथ वैलक्ष्य नमि ते
 ललाटे भर्ता रं चराग पुगले ताडयति ते चिरा
 दन्तः शल्पे दहन कृत मुन्मूलिन वता तला ८
 कोटि कारैः किलिकिलित मीशान रिपुना
 ति तला कोटि कारैः नूपर धनिभिरीशान रिपुना काये

सौ
टी
१५३

मेनकिलिकिलितषोर्येणगर्जितं नितशात्रवदर्पस्य
प्रतिष्ठापूराणीकृतः सिंहस्यगर्जितं सिंहनादः किलकै
लेतिविश्वः भर्तारंकीटशंखमिष्टैवगत्रोस्वलनं
त्वदन्यस्त्रीणां नामग्रहणंकृत्वा अथानन्तरं वैलक्ष्णेया
लज्जाकलेन नमितं न प्रमीशानविपुना कीटशेनचिरा
द्वर्षकालमारभ्य दहनकृतं शिवललाटलोचनालस

सम्पादितं शाल्यं डः खसून्मूलितवता हरी कुर्वता उन्मूलि
तावतीति पाठः आविष्कृतः पूर्ववैरस्य निष्कृतिनि.
क्रिये कुर्वते इत्यर्थः विस्मयते चरणयुगे चरणाम्बुजे
लमिदं लात्यनुगच्छाति इति ललो विस्मयस्तमदत्यप
सत्यतीति ललाटाईः लसीस्तेन व ईशानरिपुनाभ्य
गुना देशतुल आशितिसम्बोधनं कोटिकारणैः कोटि

सो शब्दैः किलिकिलितैर्गर्जिते ललाटेभर्तारंकीटशंसवल
 ही नैस्समार्गात्प्रशपावनरूपेभगोरत्रस्मिन्हापराधेऽप्यकृ
 १५५ तातवायमपराधनोभवतीत्यादिवचनेनाल्पापराधका
 निंहुता अप्रानन्तरे 'वैलक्षण्येनसदीयकठिनहृद'
 याभिज्ञातेन तवचरणमिति कोपेव्यथितमिति विषा
 दाविष्कारेणानमितेनप्रापितमित्यर्थः अत्रशर्वभर्तुर्वस्म

मध्येकः श्रेष्ठ इति जिज्ञासुर्व्रत्तलो निन्द्योक्तत्वात्तद
प्रमाणं प्राप्य रुद्रनिकटे गतस्तेनालिंगितुमारब्धः
पिशाचादिमावः प्रमृशानवासीनमया लिंगनीय इति त
त्रिन्दामकरोत् विशूलेन रुद्रेणापि हते वैज्रगणे ल
क्ष्म्या सह सप्तम्यविस्मोर्वत्तसिचरणाच्चातमदात् त
दाभगवता सब्रुमानमहो कठोरे मदीये वत्तसितपो

सौ १५५
 डर्वलस्य तवपादस्पर्शमरुद्दुःखमुपजनिष्यतीति श्र
 ही भिसेथाय तस्यादसेवाकर्मचार्ये ततो तिस्रमावन्तस
 र्वाधिकमेवामंसेति पौराणिकी कथा ८७

पदेतेकांतीनां प्रपदमपदेदेविविपदो कथं नीते स
 द्विः कठिनकमदी कर्पूरतला कथावाहस्ताभ्यामुप
 मनकाले पुरभिदा यदादायमस्तदृषदिदयमानेन मनसा

८८

हे देवितव प्रमदे पादाग्रं कान्तीनां पदं स्थानं विपदामा
पदाम् स्थानं कविनाया कमठी कच्छपी तस्यायत्तृष्टक
पालं तस्या तलो सामं सद्भिः कथं नीतं प्रपदस्याति कोमल
त्वादित्यर्थः प्रकोमलत्वं चोपयमन काले विवाह स
मये दयमानेन नदया युक्तेन मनसा करणभूतेन पुरभिदा
शिवेन बाहुभ्यामादाय दृष्टविवाह कर्मोपचिते पाषा

मौ
री
१५६

लोतङ्गपरिपदं कथं न्यस्तमित्यर्थः विस्मयते देवा असि
न सन्तीति देविसकलदेवाश्च यमिति प्रमदविशेषाणामपि
दिवत्तसिंहासने प्रमदं शिवेन स्थापितमित्यागमः ८८
नखैर्नाकस्त्रीणां करकमलसंकोचशशिभिस्तूष्णीं दिव्या
नाहसतश्च ते चंद्रिचरणौ फलानि मुस्तेभ्यः किसलयकरा
ग्रहादयतां हरिदेभ्यो भद्रं श्रियमानि शमाह्वयदयंतौ ३१

हे चेदिते तव चरणे दिव्यानां तत्राणं कल्पवृक्षाणां ह
 सतश्च स्वस्य गुणाधिकाभावः तत्राणमिति कर्मणि च
 ह्रीं नरैः कीदृशैः नाकस्त्रीणां स्वर्गाद्गनानां करकमल
 संकोचे हस्तकमलमुज्ज्वलीकराणां शशिभिश्चन्द्रायमानैः
 प्रज्ञामसामये इति भावः हासे हेतुमाह फलानीति
 किसलयकराग्रेणेति नवदलरूपहस्ताग्रेणास्वस्येभ्यः

सौ
टी.
१५३

अथ च यनादिमन्त्रास्त्वस्येभ्यः स्वावस्येभ्यः फलानिदध-
तो तत्राणामित्यस्य विशेषणं चरणौ विशानष्टिद्विद्वेभ्यो उ-
र्गतेभ्यो भद्रं सम्पूर्णं श्रियं लक्ष्मीमनिशमविरतमारूपक-
गितिदधतौ प्रयच्छन्तौ विस्मयते चेदप्रचेदफलदानेन रुद्रा-
दयो देवाग्रस्य भक्तास्सन्तीति चेदश्रुंती चासौ चरणास्ते चैति च-
रणौ प्रौढफलफलदेवा श्रिता वित्यर्थः ८६ ॥

कदाकालेमातः कथय कलितालङ्ककरसं पिवेयं विधा
 र्थी तवचरणनिर्ोजनजलं प्रकृत्याशूकानामपिचकवी
 ताकारणतया यदाथनेवाणीमुखकमलतामूलरमतो
 हे मातः कथय विद्यार्थीसन् तवचरणनिर्ोजनजलंचरण
 तालनजलं कदाकालिन्कालेपिवेयं कीदृशं कलितः सकं
 तः प्रतालनवेलायां अलङ्ककरसोयसिंसत प्रकृत्यास

सौ
री
५८

भावन एवमूकानां वक्तुमशक्तानां कवितायाः काव्यस्य
कारतया हेतुतया यज्जलं वाण्याः सरस्वत्या मुखकमलता
मूलरमतो तत्सादृश्यमायते गृह्णाति वाणीकर्त्री मुखक
मलता मूलरमतो वदनकमलता मूलरागशोभा माय
त्रैकरोतीत्यर्थः इति केचित् विस्मयते मातः ललीर्वाण्या
मुखकमलता मूलरमता मायत इत्यर्थः ललीर्वाणी च

मुखकमलतामूलरसतामायत्त इतिवार्थः यद्वा अमा
 इति अतश्च परिच्छेदः प्रकृत्याप्रकृतिरूपायाभवान्या
 अमासहवाणीसरस्वतीमुखकमलरसतामायत्तम् अ
 तोहेतोः कदापिवेयमित्यर्थः १० तेनवचरणपुगलेखे
 आकाशे अलमत्यर्थमतिशयेनचरन्तः संचरन्तोभवन
 कलहंसानत्यजति कीदृशाः पदव्यासक्रीडापरिचयेचर

सो
दी
१५६

राविन्यासलीलाभ्यासमासमन्तान्नधर्ममनोसियेषान्ते
शालधुमनश्च चरणायुगलकीटशंसुभगस्यमनोहरस्य
मणिमंजीरस्वरत्ननूपुरस्ययद्वर्णितं तस्यच्छलात्कपटात्
स्वस्यचरणस्यवित्तेपेविन्यासेशिलामाचक्षराणंब्रुवाणंपु
नःकीटशंचारुचरितेमनोज्ञसंचारे चरितंतुचरितंस्या
त् स्यात् संचारितकर्मणीति विद्मः ।

चारुचरिते इति सम्बोधनं विस्मयते स्ववितेपकालेचा
रुचरिते उत्कृष्टमनोरमचरितेशितामाचक्षारामित्यन
यः शेषतुल्यं पदव्यासेत्यस्य विवृत्यवस्तुतस्तु भवने श्री
चक्रलेपेष्टजायो ते कलौ व्यक्तो मधुरः कराढो येषां ते कल
हंसाचक्रादि देवताः ते चरणा कमलमज्ञानतोभकं कमल
संकोचविकासप्रपञ्चजाद्वैतात्मक ब्रह्मरूपमद्वैतपदाः

सो
दी
१६०

त्मकवस्मत्पमहेतुपरद्वंद्वमिति कुलास्तवचनात् न
जहति नत्यजन्तिपदानि स्थानानि चतुर्दशभुवनानि ते
षां न्यासः सृष्टिक्रीडारतापरिचयः संसार प्रारब्धकर्तृम
नोयेषां ते तथा सृष्ट्यादिकारणसामर्थ्यप्राप्त्यर्थं त्वच्चर
णोपासनां कुर्वतीत्यर्थः खेहृदाकाशे त्वच्चराणां चरन्त प्रार्स
दयन्तोऽप्रायन्त इत्यर्थः शोभनश्चासौ वविते पश्येति ।

प्रवित्तेयोनिर्विकल्परूपं ब्रह्माज्ञानं तस्मिन् शितामाच
 क्षाणं कीदृशोचारुचरिते मोक्षदानारूपशोभनचरित्रयु
 क्ते भवानीपतेसम्बोधनपदमिदं सुष्ठुभगमैश्वर्यमस्या
 स्तीति सुभगः ईश्वरः मणिवत्सन्नुकरोतीति मञ्जीरः
 दिलोपे ईशत् प्रत्ययान्तमिदं जीवेश्वरयोस्तयोराणि ते
 व्याख्याते तथाच उत्तमस्यादिवाक्यजीवब्रह्मणोरैक्यम

सौ
दी
१६

ख्यातं च्छलात् जहदजहन्नतयापिनिर्विकल्परूपं
ब्रह्मज्ञानमाचक्षारं हैतुद्वैतरूपं तच्चरणद्वयं स्रष्टादि
कारण सामर्थ्यात् लाभार्थं तद्ब्रह्मानन्त्यजंति उभयपक्षे
षोऽर्थः भवानीयत्वे भवनकलहंसाः श्रीचक्रस्यादेवता :
पंचाशत्संख्यास्तथाहि प्रथमं गुरुश्चक्रेष्वरः ततो गण
पतिः सर्वद्वारनिर्विष्टः ततो नानावृत्तमहोद्यान,

कालनाथश्चतुर्द्वारपालकोदीपनाथः कल्पतरुवाटि-
 कायांवसन्तनाथः सन्नानतरुवाटिकायां ग्रीष्मनाथः शु-
 ष्परागवाटिकायां मत्स्यजयनाथः पद्मवाटिकायां अश्व-
 देवी आमोदवाटिकायां विश्वावसुर्गन्धर्वपतिः वैदूर्यवा-
 टिकायां वेदमाता गायत्री मुक्तामणिवाटिकायां पूर्वभा-
 गे देवेन्द्रनाथः तस्मदतिरो वैद्यानरः तस्याशस्याशयां

सौ

दी.

१६५

यमनाथः तस्मादक्षिणपश्चिमेतिहतिनाथः तस्याः प
श्चिमेवरुणनाथः तस्यावायवेमारुतनाथः तस्या उत्त
रेऋवेरनाथः तस्याः प्रागुत्तरभागेरुद्रः वेतालवाटिका
यां वाताली विद्रुमवाटिकायां ब्रह्मनाथः मणिकमेण
पेशीविष्णुनाथः सहस्रस्तम्भमंडपेशंभुनाथः अमृत
वाटिकायां भारतीदेवी ॥

विमर्षरावाटिकायां ऊरुऊल्लादेवी मण्डपवाटिका
यांमार्तारणुभैरवः चंद्रिकोद्धारच्छायायां समोनाथः
शृंगारोपरिशारवायांचन्दनाथः महापद्माटव्यो अत्र
पूर्ण चिन्तामणिगृहप्राग्वहवेडुर्गाभट्टारिका चिन्ता
मणिगृहप्राजपूर्वोत्तरमणिधिस्येमन्त्रचक्रमातंगी
तस्यैवदक्षिणभागेमणिधिस्येमन्त्रचक्रवारानी चक्र

सो राजमहारथगृहेनानाभट्टारिकेति श्रीचक्रस्थानेश्री
टी कामेश्वरीभट्टारिकेति ॥ केशेषुप्रसन्नावक्रामन्दह

प्रसन्नाकेशेषुप्रकृतिसरलामन्दहसिते शिरी
षाभागादेष्टवदिवकलोराकृतते भृशतन्वीम
धेष्टपुत्रपिवरोरहविषयेजगज्ज्ञातेशभोजयति
सिते ॥ कुरुणाकाचिदुरुणा ॥२॥

ईषहसितेप्रकृतास्रभावेनसरलाहृज्जीगात्रेशरीरे
शिरीषकृत्सुमवत कोमलाकठिनामध्ये उदरेभ्रशम
तिशयेनतन्वीकृशा वरस्यश्रेष्ठस्यारोहस्यनितम्ब
स्यविषयेस्थानेष्टयुःप्रथिमगुणयुक्ता आरोहेनच
नंश्रोणीनितम्बोस्त्रीकटीतटेइतिविश्वः एवंशंभोर्म
देशस्य करुणाभवानीरूपा अरुणावक्रवर्णाकाञ्ची

सो
टी.
१६४

दतिर्वचनीयाजगद्भुवनं शतं रतितं जयतीत्यर्थः विस्म
यते शंकल्याणं भवत्यस्माच्छ्रेष्ठः विस्मयस्तत्करुणा
जयतीति कीदृशी केशेषु कोत्रस्मा ईशः शिवः तद्दि
ग्देषु श्रगलावका श्रमन्दमस्त्यं दसितमपह्ना सो
यस्मात् समन्दहसितो वर्णः तस्मिन्प्रकृतिसर-
लः सभावतश्चन्द्रः प्रेविस्मं गायन्तीत्यगा वै सवा.

स्नात्रासमन्नाशयते रततीत्यगात्रेवैस्मवरतकोयहा
नगच्छतीत्यगः ननप्रपतिवेदतश्चासमन्नाशयतेरत
तीत्यगात्रः ब्राह्मणस्तस्मिन् शिरीषवत्कोमलाका
मिन्याः ऊचयोस्तदेनिकटेः कामोयस्यासौऊचतदः
कामीतस्मिन् दृषदिकठोरावरंतपस्विनमारोहन्तीति
वरारोहादैत्यास्तेषुभृशंतन्वीसल्या इमथ्येलत्सीउपरि

सौ

दी

१६५

एषु वरुणा अरुणा काचिदिति अति कुत्सितज्ञाने अ
रुणा अनुकूलेत्यर्थः ॥२॥ पुरारातेः शिवस्य त्वमन्तः

पुराराते रत्नः पुरमसिततस्तु च रणायोः सपर्याम

यादातरत्नकराणामसुलभा तथाप्येते नी

ताः शतमुखमुखाः सिद्धिमावित्ता नवद्वारोपातो

पुरं प्रथानमहिषी अस्मि भवसि । स्थितिभिरुणिमाघाभि

रमराः ॥३॥

ततो हेतोः तरलकरणानामजितेन्द्रियारणं तवचरण
 योः समर्यामर्यादासम्पूर्णसमर्यायाः पूजायामर्यादाने
 ह्यतिवा असुलभाङ्गप्राप्याङ्गसाध्येति यावत् तथापि
 संपूर्णपूजाया अभावेऽपि असम्पूर्णपूजयेव पतेतरल
 करणानां रंभादिपरीरंभादिसंभावितानां तथापि सं
 हृतहृदयोः शतमुखमुखा इन्द्रादयो मरादेवाः तवद्वा

ॐ शो पान्तो स्थितिभिः त्वदीयचिन्तामणिस्तद्वराजस्योति
 ही मकल्यानिविष्ठादिभिरणिमाद्याभिदशाभिः सिद्धिभिः
 १६६ भोगैश्चर्यसम्पदमत्तलामतिशायतोनीताः प्रपिताश्च्यदे
 तत्तज्जामाहात्म्यप्रकर्षइत्यर्थः विसृपते हे प्रन्तःपुरा
 न्तःपुरे प्रन्तःपुररूपा मालसीर्यस्य सतया ततइत्यत्र प्रथ
 मायांतसिल तेन सितासेतासात्तिकी तच्चरणयोः सपर्यामर्यादे

तरलकरणानामिन्द्रियादीनां पुरनामैकदैत्यभेदेन कर्तृः
शिवस्य अमुलभा यद्वा पुराणामरातेः नाशकस्य तव
हारोपान्तस्थितिभिरित्यनेनान्वयः अथवा तच्चरणयो
स्तितासितसत्प्रथानासपर्यामर्यादातरलकरणानां
भोगैकलम्पयानाभिन्दादीनामरातेः प्रज्ञादस्य पुरा
मुलभाप्रारोर्लभ्याज्ञाता तथापि शतमखपुरवाग्रस

मो
री
१६०

मरा अणिमाद्याभिः सिद्धिनीताः संपूर्णफलावाप्तेः य
द्यपि प्रह्लादस्य तथा मीन्दादीनामसात्विकेन राजमेनैरा
वर्णेनाणिमासिद्धिर्जातेवत्यर्थः ६३ ॥

चत्तास्तेमंचते दुहिणा हरिरुदेष्टवमुखाः शिवः सस्रुष्टा
याकपटचटितमस्रदपटः तदीयानोभासाप्रतिफलन-
लाभारुणातयाशरीरीष्टंगारः ऊरवकतरोरप्यसुलभः

६४

दुहिणो ब्रह्मासृष्टिकर्ता विष्णुः स्थितिकर्ता रुद्रः संहर्ता
ईश्वरस्त्रियोधानः पतैश्चतुर्भिः पादतूपैः भ्यतोधारितः
शिवः सदाशिवो नृग्राहकः तेतवमंचतंगताः कीटशाः
स्वच्छछाययापकान्छाययाकान्याचरिताः कपटेन
छलेन प्रच्छदपदा आसुररात्र्याः सदाशिवस्य शिवतू
पत्वात् पताटशात्कुरवकतरोः स्वच्छेन्दनददातिकश्च

सो
 दी
 १६२
 तदीयानां तदंगमं भूतानां भासाया रक्तकान्तीनां प्रतिफ
 लनलाभेन संक्रांतिलाभेन चरुणा तया पाटलवर्णा तथा
 शरीरीकृतबीजपरिश्रद्धः शृंगारो रस इवेत्यर्थः तदुक्तेरु
 दयामले ब्रह्माविष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः एतेषां
 च सहस्रेताभूतादिपतयो मताः चत्वारो मेच चरणाः पंचम
 प्रश्नदः पटः सचेत्यकाशरूपेण शिवो नाभिर्नवग्रहाः ॥

तत्रासनेसमासीनानिर्भरानन्दरूपिणीति शृंगाररमस्य
 प्रपामत्वंसंगीतशास्त्रे शृंगारःशुचिरुज्ज्वलश्रुत्यादीनांशु
 क्तत्वं कोशेयद्यप्यक्त तथाप्यनुरागप्रधानरजोशुभ्रम
 यत्वादरुणतयात्रवर्णनमित्यवगन्तव्यं विस्मयेति शि
 वोशुभात्रयवहितः शुद्धआत्मातवमंचत्वं कीडास्थत्वंग
 तः आत्मारामत्वाद्भवतः सआत्माकीटक इहिसि

सौ
दी
१६२

हरिरुद्रेक्ष्यभूतः हरिरिन्दः पभिर्देवैः हृदयध्यानाव
स्थायांभूतोद्यतः पुनः कीटक सख्यच्छायावासनासहि
तयाच्छायया बुद्ध्याश्चरितोसम्बद्धः कपटोमायातद्
पः आकारकत्वात् प्रसूदपटोययसतथा शुद्धसमा
यारहितत्वात् तदीयानामीश्वरसम्बन्धिनीनां भासां
बुद्धीनां मायानूपाणां प्रतिफलनलभादरुणितो.

जगत्कर्तृत्वाभिमानवान् अतएव सुदृढचेतस्य स मा
यासम्पत्काङ्क्षेतते शरीरीशृङ्गारो रम इति अत्रोपोद्
शां कृतुकंदोदिरूपवानिव भवतीत्यर्थः अथ वा शि
वो महेश स्रवमंचत्वंगतः श्यानेन त्वाहृदये कृत्वा
मंचतामापनुः शिवः कीदृशः दुहिणा हरि रुद्रेश
रूपभूतः एतैरपि ख्यातः पुनः कीदृशः स्वच्छा

सो
री

१३०

या कपटचटितप्रच्छदपदः शुभकांतिसम्बद्धप्रच्छदप
दरूपः एतदवसेचतेनोक्ताः त्वदीयानां भासां शपाम
कान्तीनां प्रतिफलनलाभेनारुणतयासूर्यतयाप्रका
तवानीतः पद्मो मणिमकरतामस्वरमणिर्भया द
श ॥ नर्वहस्तिमितकिरणश्रेणिमरुताः
कायेनियावत् शरीरीशृंगारो रसपवेति शृंगारर

दधानित्वद्वक्त्रं प्रतिफलः मश्रोति विकचं
निरातं कचन्द्राग्निजहृदयपंकेरुहमिव ६५

कलंकः कस्य रीरजनि करविम्बं जलमयं कलाभिः क
ष्टैः मरकरांगं निविडितं अतस्त्वद्भोगेन प्रतिदिनमिदं
विकृज्जह्वं विधिर्भूयो भूयो निविडयति नूनं तव कृते ६६
कलंकोलाञ्छनं कस्य रीरजनि करविम्बं चन्द्रमंडलं जलमयं

सो
टी
१५१

जलस्वरूपमनपवमरकतकराण्डे अतिगभीरस्पजल
सहविहरोपलब्धिः कलाभिः षोडशसंख्यैरेवकर्णैः
चनसारपिंडैः निविडितं भवितं कृष्णपते तद्भोगेन ताम्र
लकराण्डवाहकी भूत्वा तद्भोगेन ताम्रलासादरूपेण
रिक्तकृद्देष्टव्याभ्यन्तरनितरं विधिर्व्रज्ज्वाताम्रलकर
राण्डवाहकी भूत्वा तद्भोगेन सेव्यमानो ,

भूयोभूयः प्रतिशुक्लपेतंकलान्तरकर्णरवेणमादाय त
 वक्रतेतदर्थं निविडयतिश्रयतीत्युभयभक्तसाधारणो
 र्थः वस्तुतस्तु कलं कोंकश्चिह्नं विन्दुचक्ररूपं कलं कोंका
 पवादयोः तदेव कस्तूरीवासनावैन्देवचक्रवासनयावा
 सितस्येवचक्रान्तरस्य सर्वसिद्धिप्रदत्वात् तदुक्तं योगि-
 नीहृदये शून्यागारादिसर्गान्नादिन्दुप्रसन्नसेविदः प्र

सौ
दी
१०२

प्रकाशपरमार्थतत्त्वरत्नालहरीच्युतात् प्रसूतेविद्य
लहरीस्थानमाहृत्रयात्मकं वैतर्वेचक्रमेतस्यत्रिर्षेचप्र
नर्भवेत् यमार्थमैतथात्मानेमाहमेयौतथाप्रमा नव
योन्यात्मकंचक्रंचिदाकारमहमिति पुनःकीदृशंजल
मयं रजनिकरविस्वमस्तमयेचंद्रमंडलरूपं सद्यत्रि
कोणमुदितं परमास्तान्दुमित्युक्तेः ।

अमृतबीजं वकारात्मकं मिति वार्थः विक्त ऊहरे विक्तः श्रु
 न्यो विसर्गः ऊहरे रन्म मध्ये यस्य तत् अतो कारमारभ्य क
 लाभिः विन्दन्त सैरेस्तदधिष्ठात्कमे स्यादित्तनिधि
 रूपं पंचदशाव्याभिः कर्षुरैश्च कान्तरवारकैः निविष्टितं
 वेष्टितं सरकतकरंडमिति विन्दुचक्ररूपकमिदं विन्दुचक्रं
 तद्भोगेन त्वच्छशीरभूतेन एकैकनित्यात्मना प्रतिदिने

सो प्रतिनियोविधिवाकंभूयोभूयोनिविश्यनियोजयत्यपे
 टी भावः पंचपंचस्रयुक्तेचिकोणरेखात्रयेप्रत्यहं कामेष्व
 १७३ र्यादिचिज्ञानानांनित्यानांमध्येविसर्गेसौन्दर्याश्चपूजनं
 पुनःमध्येप्रनुलोमविलोमक्रमेणुक्लृप्तपतयोः
 कामेष्वर्यादिचिज्ञानानांचचिज्ञादिकामेष्वर्यान्नानोतत
 तिथावेकैकस्यापवपूजनायुक्तमत्रेतिविस्मपदेपेवम् १६

सदेहोद्भूताभिर्हृणाभिरभिमाद्याभिरभितो नि
धेयानित्येतां महमिति सदाभावयति यः
किमाश्रयेत स्यान्नयनसमृद्धिराद्यतो
महासंवर्ताग्निर्विरचयति नीराजनविधिं १७

हे नित्ये तव सदेहोद्भूताभिस्तुच्छरीरोत्थाभिर्हृणाभिः
किरणरूपाभिराणिमाद्याभिरावरणभूताभिरभितो नि

सौ. षेव्यांसेव्यमानोत्वामहमित्यभेदेनयोभावयतिचिन्
 टी. यनस्यशिवस्यसमृद्धिमैश्वर्येत्तरायतः तदणवत्प्रमा
 १३५ राभ्यतम्यमहासेवर्ताग्निः प्रलयाग्निःनीराजनविधिंर
 चयतीति किमाश्चर्येवाश्चर्यमित्यर्थः तदुक्ते कादि
 मते त्वदेहोत्पिततेजोभिः किरणैरणिमादिभिः आ
 वृतांत्वामहमितिभावयंस्तत्समोभवेदिति विसृपते

हे निषेव्यसेवनयोग्यग्राभितिसंख्योपने स्वदेहः परमे
स्वरूपदेहः तस्मादङ्गताभिः ह्यणिभिस्तेजोरूपाभिरणि
मादिभिरणिमादि संज्ञकरूपाभिः गोपीभिः सहत्वाम
हमित्यभेदेनयः सदाभावयति नित्येनित्यरूपेण यद्ब्रह्म
तन्निमित्तं विनयनस्य शिवस्य भित्तुकत्वात् तत्तत्समृद्धिः
भित्तोत्तरणयतः त्तरणवत्कुर्वतः तस्य महासंवर्तगिरि

सो
 दी
 १५
 १७५
 पिनीराजनविधिं विरचयति तस्य भित्ताग्राम्याजठरा
 नलज्वालाजालदुःखोपशमने स्वल्पफले प्रलयका
 लीनानलज्वालाजालदुःखमपनयतीति भावः तदु
 क्तक्रमदीपिकायां द्विजोभितावृत्तिदिने शो न हृत न
 यः स्वयम्भूता भित्तामदति विरहे गोपसृष्टशां असौ
 चेतोभिः सेर्ललितललितैः नर्मविधिभिः दधि ।

क्षीराब्जाघैरनवरतभित्तमलभत भवानीपदेदत्तात्रे
 येणोक्तं श्रुणोकरुणातरंगितंगीष्टनपाशोऽशुशु
 ष्यवाणाचापां श्रणिमादिभिरावृतोमयूखैरहमित्येव
 विभावयेभवानी ६०
 कदादेकनर्पाः कतिचनकदम्बश्रुतिवपुः हरस्पतद्रान्तिम
 नसिजनयामासमदतो भवत्यायेभक्तापरिरातिरमीषा

सो

टी.

१७६

भियमुमे १८ ॥ हेउमेविमालाःपुरुषाभवत्पारक्ताः
अमीषामुरोवतःस्थलासमुद्रतस्थलस्तनभरंसमुद्रत
उत्तगतयोद्गतःस्थलःपरिणाहवान् स्तनभारोयस्यत
त हसितंस्मितंचारुमनोहरंकटाक्षे अपांगप्रदेशेक
तिचनकतिपयेकन्दर्पीःकामावपुःशरीरंकदम्बघुति
कदम्बाकारोमांचयुक्तमित्यर्थः ।

इयं परिणतिः परिणामस्वइत्ताः तद्गुणभवतीति भा-
 वः अतोहरस्य चित्ते तद्वृत्तिं तद्वृत्तिं मंजनयति हरोपि भ-
 द्रकोऽस्वदाकारान् दृष्ट्वा विषमशरविकलांगोभवती
 तिभावः विस्मयते भवति तपि आंस्वरणे भवति की-
 दृशे तमे उत्कृष्टा मा प्रमात त्वज्ञानरूपाय स्मादुत्कृष्ट-
 माणाकृतस्यापि शिवस्य मनसि भ्रमजनकत्वेन विरोधा-

सो
दी

१३३

लेकारः प्रमीषाभक्तानां हरो वलः स्थले स्थूलस्तनभरं य
हासमुद्रतः स्थूलोतिशायितः स्तनशतः ख्यातिरूपो यः

कलत्रैवैचात्रेकति कति भजनेन कवयः श्रियो देव्याः को
वानभवति पतिः कैरपि धनैः मत्स्यदेवं हित्वा तव सति स
तीनामचरमेकचाभ्यामासंगः ऊरवकतरोरप्यसलभः

श्रीवत्साकस्तं विभर्ति शेषं समानं ६८ ॥ हे सति

हमे

न केवलं त्वं नाम्ना सती अपि त्वसती नाम चरमे पतिव्रता
 नां प्रथानभूते वैधात्रं विधातृसंस्थि कलत्रं सरस्वतीक
 ति कवयो न भजन्ते कलत्री ऊर्वन्ति यत्किंचित्कवित्वेनै
 व कलत्रं ऊर्वन्ति सरस्वतीवल्लभत्वं प्राप्नुवन्ति लल्पादे
 व्याः पतिः कैरपि किंचिन्मात्रैरपि यैः को वान भवति
 तव पयोधराभ्यामासंगः परिव्रजः ऊरवकतरोरगस्तु

सौ
दी.
१८

लभः उपवने आलिंगनेन हृतविशेषस्य दुर्लभ इत्यर्थः
विस्मयते आलिंगनादिना महादेवं श्रेष्ठं देवं हि निश्चितं
त्वाललीकृत्य हे सति सतीनां वसतो देहे सतीनां विद्य
मानानां अचरमाश्रेष्ठाः ललीस्तस्याः ऊचानामासंगः
ऊरवकतरोरप्यसुलभः अथवा वैचात्रे कलत्रे सरस
ती कतिकवयो न भजन्ते तस्याः ॥

कोवात्रापापतिः न भवति अपितृभवत्येव तथाच स
 रसत्या अपिपतिहयं श्रियो लक्ष्म्याः कैरपि धनैः कौस्तु
 भादिभिः सह ऊचाभ्यामासंगः महादेवं हित्वा तत्रैव
 नान्यस्य कीदृशः कुरवकतरोरप्यसुलभः ननु लक्ष्म्या
 स्त्वदतिरिक्तेन गमनेन किमत्र ग्राह्यं देव्यादिव श्रुतिया
 तनुसायात् कान्तिशीलायाः क्रीडावत्या गतिशालिन्या

सौ चरमे सति चरमे वयसि वा द्वाके सति सतीनाम सतीति
 टी० संज्ञा भवति तथाच लक्ष्म्या अपि स्थैर्यं त्वष्टे वेति तत्प्र
 १३६ भावोत्कर्ष इत्यर्थः ॥ हे परब्रह्म महिषि महेश पति
 गिरामार्देवी दुर्हिणारुदहिणी मागमविदेहरेः पत्नी प
 म्नाहरसहचरी मदितनया त्वरीया कापित्वं इदं प्रियमनिः
 सीममहिमामहामाये विश्वभ्रमयसि परब्रह्म महिषि ॥

महामायेअनाघविद्यारूपेब्रह्मणाः पत्नी गिरादेवीसर
सतीत्वामाऊः वेदविदः हरेर्विष्णोः पत्नी लक्ष्मीहरस्य
शिवस्य धर्मिणी हिमालयमुखीमाऊः समतमाह त्वंका
स्यनिर्वचनीयातुरीया सरस्वत्यादित्रयातिरिक्ताडुर्गमाडु
र्जया निःसीमोपर्यन्तो महिमाप्रभावोयस्याः सावित्रे
प्राणिजातंभ्रमयसि स्वकीयनानात्रूपप्रदर्शनादिवुद्धि

सौ
दी
१८०

मनेकरोषीत्यर्थः विसृपते हे महामाये महामाया ईः
ललीर्यस्यत्यर्थः षड्. ऋत्वादिति सिलोपः त्वां सरस्वती
ललीभवांनीचागमविदोवदन्ति स्त्रीरूपोपित्वमेवेत्यर्थः
वस्तुगत्याकापिद्वयिगमनिःसीममहिमा त्वरीयाजाय
त्वमस्तुष्टुम्यवस्थानिरिक्तावस्था त्वेविषंजगद्रुमयसि
नानात्वेनदर्शयसि कीदृशं जगत्परं,

ब्रह्मैव महिषो वाहनमाधारः उपादानकारणं यस्य तत्
 परब्रह्म महिषि महिषवाहनत्वेन संसाररूपवर्णनात्तस्य
 यमसदृशं भयदायकत्वं सूच्यते १० तद्भजनवान् तद्भ-

क्तस्तस्यालक्ष्याविधिहरिसपत्नो विहरते रतेः पातिव्र
 तं शिथिलयति रम्येण वपुषा चिरं जीवन्नेव क्षपितपशु
 पाशवतिकरः परब्रह्माभिर्त्वं रसयति रसं तद्भजनवान्

१०१

सो तद्भजनवान् तद्भक्तः सरस्वत्या गद्यपद्यादिरूपया विषया
 ही लक्ष्म्या यनसमूहेन विहरते क्रीडते विधेः ब्रह्मणो हरेर्वि
 १८१ षणोः सपत्नः समानपत्नीकः रमेणा शोभनेन वपुषा श
 १८१ रीरेणारतेः कामपत्न्याः पानिब्रतं शिथिलयति हरीक
 रोति चिरं जीवन्नेव ब्रह्माद्यनुलेचनीयं कालमुल्लंघयते
 मानश्च तपितो हरीकृतः पशुपाशानां प्रकलशदीनां व्यतीति ॥

सम्वन्धोयेन सतथा यद्वात्पिताः पशूनां पाशान्तराणा
 शंकादयः तेषां व्यतिकरो येन तथा भूतस्मन् परे ब्रह्म
 नामकं रसं रसो वै रस इति श्रुतिः रसयत्पासादयतीत्य
 र्थः तदुक्तं कुलचूडामणौ चुराणां शंकाभये लज्जाचुग
 षां चैव पंचमी कुलं जानिश्च शीलं च त्वष्टौ पाशाः प्रकी
 र्तिताः एतैः पाशैर्विरहितो निर्विकारो जितेन्द्रियः विश्व

सो व्याप्त महाज्ञानः क्रमेण पुरुषो भवेत् विस्मयते हरि
 ही रिन्दः शेषं समाने ११ निधीयते जगदस्मादिति निर्धि :
 १८२ नियेनित्यस्मरेनि रवधिगुणोनीति निपुणो निरा
 ज्ञानज्ञाने नियमपरिचितैकनित्ये नियन्तानि
 पुंक्ते निखिलनिगमान्तस्तुतिपदे निरातेकेनित्ये
 तेन निये जगदाधारभूते इत्यर्थः । निगमयममापिस्तु
 (निमित्तं १२

नित्यस्मेरेनित्यस्मितो ह्यसहदने जीवानां मिथ्याभूतज
गदावेषानिरीक्षणं स्मितकारणं ननु जगदाधारता सा
रीरस्यास्मितयोगश्चापारीरिणोपरस्परविरुद्धं कथमेक
ब्रह्मवेवेत्यत आह निरवधिगुणो भक्तानुग्रहाय नाना
रूपगुणाविष्कारेण सर्वमुपपद्यते तथैवभावः ननु य
दि भक्तानुग्रहाय शरीरादिपरिग्रहः तत्कथं कश्चिद्वाजा

सो
री
१८३

कश्चित्तपस्वीत्यादि भक्तेषु तारतम्यमित्यत आह नीति
निष्ठो भक्त्यनुक्तफलदानदत्ते तर्हि कर्मपरतंत्रमाह
निरवधे इति निरवधे तवाप्रतिहतं निराघातज्ञाने निरा
घातमप्रतिहतमन्यानथीने ज्ञानमनुग्रहाय स्याः ।
ननु स्वातन्त्र्येऽपि क्वचिदिह फलदात्वं तवेति कथं वै-
षम्यमत आह नियमपरचित्तैकनिलये ध्यानयुक्तानां

नियमपरचित्तमात्रस्थिते तर्हि नियमपारतन्त्र्यमेवा
 गतमतआह नियमानिर्मुक्तेनियमादिजन्यदृष्टानपेक्षे
 पतादृशंमपिकिंप्रमाणमतआह निखिलनिगमातीः
 सकलवेदानाश्चस्मृतिपदानियम्याः सा सर्ववेदानेषु
 तमेवप्रतिपाद्येतिभावः स्मृतेपदेचरणोयस्याइत्यर्थः
 केनप्रकारेणस्मृतपदइत्यत आह निरातंके निर्गतआ

सौ
टी.
१८५

तं को वं भुजनभीतिर्यस्यास्मा नित्येकालत्रयागधेम
मापीमांस्तुतिनिगमयनिगमीकुरुतत्करोतीत्युक्तेणि
च वेदमिव सर्वसंप्रतिपन्नं कुरुर्वित्यर्थः विस्मयते हेनि
ये भक्तानां निधिस्वरूप अन्यानि पदानि सप्तम्यन्तानि
तेन नित्यत्वादिगुणयुक्तेष्वपि विषये इमांस्तुतिं ममने
गमय वेदाचरणीयां कुरुर्वित्यर्थः ममस्तुतिं चानेन प्राप्ते
सकृत् त्वमया करोति

१२

प्रदीपज्वालाभिर्दिवसकरनीराजनविधिः स्वधासूते
अन्धोपलजलतवेः पाद्यघटना स्वकीयोरंभोभिः सति
लविधिसौहित्यकरणं तदीयाभिर्वाग्भिस्तवजननिवा
चांस्तुतिरियम् १२॥

हे वाचाजननि मातृकारूपे
तदीयाभिरेववाग्भिस्तवस्तुतिरियं नमद्वाग्भिरित्यर्थः
यदाप्रदीपज्वालाभिर्मिव सकरस्य सूर्यस्यनीराज

सौ
री

१८५

नविधिरात्रिकाविधानेनहिसकलभुवनान्तर्वनिधा
नधेसकसभगवतोमहामार्ताणरसचन्द्रकान्तमणिपा
नीयसंभवैल्लैः पाषाणदुर्गादानेस्वकीयेनिजैःजलै
रंभोभिःसमुद्रस्यसौहित्यकरणंरमिसम्पादनं सौहि
त्यंतर्पणंरमिरित्यमरः अथयत्रशब्दाभावेप्रदीपे
त्यादीनांदृष्टान्तानिदर्शनालंकारनीत्या ।

तितीर्षुषुस्तवंमोहादुत्तपेनास्मि सागरमिति वत् वि-
 स्मृपदेजननमस्यास्ति जननी जीवः जननिवाचां मध्ये ३
 वंतदीयाभिरेववाग्भिरन्तर्यामितया त्वेव निर्मिता म-
 न्मुरवानि स रणमात्रमेतस्याः १३ ॥ अर्थमदीयमव-
 लोकात्ततोऽपि सम्यगर्थान्तरं समपि गम्य न निन्यमेतत्
 प्रत्यन्तदुर्गमतरेपथि संचरन्तः श्लाघ्या भवंति कवयः पुरतः

सो
दी
१८६

प्रयाताः बोधेन ते जननि जातजनार्दनेन वैकुण्ठना
थपरितापिकृताय तेन मातर्भवानिकरवाणि तयापि
काङ्क्षमाङ्क्षितोस्तु मयिते करुणा कदातः ॥ ६४५
इति श्री सौन्दर्यलहरीविवरणं संपूर्णं श्रुते

श्रीनगरे

